Den Europæiske Unions

Tidende

L 132

59. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

21. maj 2016

Indhold

I *Lovgivningsmæssige retsakter*

DIREKTIVER

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager** 1

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse** 21

★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/802 af 11. maj 2016 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer** 58

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

INTERNATIONALE AFTALER

★ **Rådets afgørelse (EU) 2016/803 af 7. maj 2015 om undertegnelse på Unionens og dens medlemsstaters vegne og om midlertidig anvendelse af en protokol om ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union** 79

Protokol om ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union 81

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

FORORDNINGER

★ **Rådets forordning (EU, Euratom) 2016/804 af 17. maj 2016 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav** 85

★ **Kommissionens forordning (EU) 2016/805 af 20. maj 2016 om ændring af bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår *Streptomyces* K61 (tidligere *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* stamme O, FEN 560 (også kaldet bukkehorn eller bukkehornsfrøpulver), methyldecanoat (CAS-nr. 110-42-9), methyloctanoat (CAS-nr. 111-11-5) og terpenoidblanding QRD 460** [1] 95

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/806 af 20. maj 2016 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 97

AFGØRELSER

★ **Rådets afgørelse (EU) 2016/807 af 15. marts 2016 om den holdning, som skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på 40. samling i Udvalget til Lettelse af Samfærdslen, 69. samling i Komitéen til Beskyttelse af Havmiljøet (IMO) og 96. samling i Komitéen for Sikkerhed på Søen, når det gælder vedtagelsen af ændringer til konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen, MARPOL-konventionens bilag IV, SOLAS-regel II-2/13 og II-2/18, koden for brandsikkerhedssystemer og koden for det udvidede synsprogram fra 2011** 99

★ **Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse (FUSP) 2016/808 af 18. maj 2016 om udnævnelse af den øverstbefalende for Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster (Atalanta) (ATALANTA/2/2016)** 103

★ **Kommissionens afgørelse (EU) 2016/809 af 20. maj 2016 om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands meddelelse om, at det ønsker at deltage i Unionens retsakter på området politisamarbejde, der er vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttrædelse, og som ikke indgår i Schengenreglerne** 105

★ **Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/810 af 28. april 2016 om den anden række af målrettede langfristede markedsoperationer (ECB/2016/10)** 107

★ **Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/811 af 28. april 2016 om ændring af afgørelse ECB/2014/34 om foranstaltninger vedrørende målrettede langfristede markedsoperationer (ECB/2016/11)** 129

[1] EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/800
af 11. maj 2016
om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Formålet med dette direktiv er at fastsætte retssikkerhedsgarantier for at sikre, at børn, hvilket betyder børn under 18 år, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, er i stand til at forstå og følge disse sager og at udøve deres ret til en retfærdig rettergang og at forhindre børn i at begå nye lovovertrædelser og at fremme deres sociale integration.

(2) Ved at fastsætte fælles minimumsregler om beskyttelsen af proceduremæssige rettigheder for børn, der er mistænkte eller tiltalte, har dette direktiv til formål at styrke medlemsstaternes tillid til hinandens strafferetlige systemer og således at forbedre gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager. Sådanne fælles minimumsregler bør tillige fjerne hindringer for borgernes frie bevægelighed på hele medlemsstaternes område.

(3) Selv om medlemsstaterne er parter i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK), den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder, har erfaringerne vist, at dette ikke altid i sig selv giver en tilstrækkelig grad af tillid til andre medlemsstaters strafferetlige systemer.

(4) Den 30. november 2009 vedtog Rådet en resolution om en køreplan med henblik på at styrke den mistænktes eller tiltaltes proceduremæssige rettigheder i straffesager ([3]) (»køreplanen«). Trin for trin opfordres der i køreplanen til, at der vedtages foranstaltninger vedrørende retten til oversættelse og tolkning (foranstaltning A), retten til oplysninger om rettigheder og om tiltalen (foranstaltning B), retten til juridisk rådgivning og retshjælp (foranstaltning C), retten til at kommunikere med pårørende, arbejdsgivere og konsulære myndigheder (foranstaltning D) og særlige beskyttelsesforanstaltninger for mistænkte eller tiltalte, som er sårbare (foranstaltning E). I køreplanen understreges det, at rækkefølgen af rettighederne er vejledende og derfor

([1]) EUT C 226 af 16.7.2014, s. 63.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 9.3.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.4.2016.
([3]) EUT C 295 af 4.12.2009, s. 1.

indebærer, at den kan ændres i overensstemmelse med prioriteringer. Køreplanen har til hensigt at fungere som en helhed; først når alle dens bestanddele er blevet gennemført, vil nyttevirkningen heraf fuldt ud kunne opleves.

(5) Den 11. december 2009 udtrykte Det Europæiske Råd tilfredshed med køreplanen og gjorde den til en del af Stockholmprogrammet — Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse ([1]) (punkt 2.4). Det Europæiske Råd understregede køreplanens ikkeudtømmende karakter ved at opfordre Kommissionen til at undersøge yderligere elementer af mistænktes og tiltaltes proceduremæssige minimumsrettigheder samt til at vurdere, hvorvidt der er behov for at behandle andre emner, såsom uskyldsformodningen, med henblik på at fremme et bedre samarbejde på dette område.

(6) Der er hidtil blevet vedtaget fire foranstaltninger om proceduremæssige rettigheder i straffesager i henhold til køreplanen, nemlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU ([2]), 2012/13/EU ([3]), 2013/48/EU ([4]) og direktiv (EU) 2016/343 ([5]).

(7) Nærværende direktiv fremmer børns rettigheder, idet der tages hensyn til Europarådets retningslinjer for en børnevenlig retspleje.

(8) Når børn er mistænkte eller tiltalte i straffesager eller er genstand for sager angående europæiske arrestordrer i henhold til Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA ([6]) (eftersøgte), bør medlemsstaterne sikre, at barnets tarv altid kommer i første række, jf. artikel 24, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret).

(9) Børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, bør have særlig opmærksomhed for at bevare deres muligheder for at udvikle sig og blive reintegreret i samfundet.

(10) Dette direktiv bør finde anvendelse på børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, og på børn, der er eftersøgte. For så vidt angår børn, der er eftersøgte, bør de relevante bestemmelser i dette direktiv finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor de bliver anholdt i den fuldbyrdende medlemsstat.

(11) Dette direktiv eller visse bestemmelser heri bør endvidere finde anvendelse på mistænkte eller tiltalte i straffesager og på eftersøgte, der var børn, da de blev genstand for sagen, men som efterfølgende er fyldt 18 år, og når anvendelsen af dette direktiv er hensigtsmæssig i lyset af alle omstændighederne i sagen, herunder den pågældende persons modenhed og sårbarhed.

(12) Hvis en person på det tidspunkt, hvor den pågældende bliver mistænkt eller tiltalt i en straffesag, er fyldt 18 år, men den strafbare handling blev begået, da personen var et barn, opfordres medlemsstaterne til at anvende de retssikkerhedsgarantier, der er fastsat i dette direktiv, indtil den pågældende fylder 21 år, i det mindste for så vidt angår strafbare handlinger, der er begået af den samme mistænkte eller tiltalte, og som efterforskes og retsforfølges samlet, da de er uløseligt forbundet med en straffesag, som blev indledt mod nævnte person, inden den pågældende var fyldt 18 år.

(13) Medlemsstaterne bør fastslå barnets alder på grundlag af barnets egne udtalelser, kontrol af barnets civilstatus, dokumentsøgning, anden dokumentation, og hvis en sådan dokumentation ikke er til rådighed eller ikke er fyldestgørende, en lægeundersøgelse. En lægeundersøgelse bør foretages som en sidste udvej og i nøje overensstemmelse med barnets rettigheder, fysiske integritet og menneskelige værdighed. Består der fortsat tvivl med hensyn til en persons alder, bør denne person med henblik på dette direktiv formodes at være et barn.

([1]) EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

([6]) Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

(14) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på visse mindre lovovertrædelser. Det bør imidlertid finde anvendelse, hvis det barn, der er mistænkt eller tiltalt, er frihedsberøvet.

(15) I nogle medlemsstater har andre myndigheder end en domstol med kompetence til at afgøre straffesager kompetence til at pålægge andre sanktioner end frihedsberøvelse for relativt mindre lovovertrædelser. Dette kan f. eks. være tilfældet i forbindelse med færdselsforseelser, som begås i stort omfang, og som eventuelt konstateres efter en færdselskontrol. I sådanne situationer ville det ikke være rimeligt at kræve, at de kompetente myndigheder sikrer alle de rettigheder, der følger af dette direktiv. Hvis retten i en medlemsstat fastsætter, at en sådan myndighed kan pålægge sanktioner for mindre lovovertrædelser, og der enten er ret til appel eller mulighed for på anden vis at indbringe sagen for en domstol med kompetence til at afgøre straffesager, bør dette direktiv derfor kun finde anvendelse på sager ved den pågældende domstol efter en sådan appel eller indbringelse.

(16) I nogle medlemsstater betragtes visse mindre lovovertrædelser, navnlig mindre færdselsforseelser samt mindre forseelser i forbindelse med generelle kommunale bestemmelser og forstyrrelse af den offentlige orden, som strafbare handlinger. I sådanne situationer ville det ikke være rimeligt at kræve, at de kompetente myndigheder sikrer alle de rettigheder, der følger af dette direktiv. Foreskriver lovgivningen i en medlemsstat i forbindelse med mindre lovovertrædelser, at frihedsberøvelse ikke kan pålægges som en sanktion, bør dette direktiv derfor alene finde anvendelse på sager ved en domstol med kompetence til at afgøre straffesager.

(17) Dette direktiv bør kun finde anvendelse på straffesager. Det bør ikke finde anvendelse på andre typer af procedurer, navnlig ikke på procedurer, der er særligt udformet for børn, og som kan føre til beskyttelsesforanstaltninger, korrigerende foranstaltninger eller uddannelsesmæssige foranstaltninger.

(18) Nærværende direktiv bør gennemføres under hensyntagen til bestemmelserne i direktiv 2012/13/EU og 2013/48/EU. Nærværende direktiv fastsætter yderligere supplerende garantier, hvad angår de oplysninger, der skal gives til børn og indehaveren af forældreansvar, for at tage hensyn til børns særlig behov og sårbarhed.

(19) Børn bør modtage oplysninger om de generelle aspekter af sagens forløb. Med henblik herpå bør de navnlig modtage en kort forklaring af de næste proceduremæssige skridt i sagen, for så vidt dette er muligt af hensyn til straffesagen, og af de involverede myndigheders rolle. De oplysninger, der gives, bør afhænge af omstændighederne i sagen.

(20) Børn bør modtage oplysninger om retten til en lægeundersøgelse på det tidligst mulige passende stadium af sagen og senest ved frihedsberøvelsen, hvis en sådan foranstaltning træffes i relation til barnet.

(21) Hvis et barn frihedsberøves, bør den meddelelse om rettigheder, som barnet modtager i henhold til direktiv 2012/13/EU, indeholde udtrykkelige oplysninger om barnets rettigheder i henhold til nærværende direktiv.

(22) Medlemsstaterne bør underrette indehaveren af forældreansvar mundtligt, skriftligt eller begge dele om gældende proceduremæssige rettigheder. Oplysningerne bør gives så hurtigt som muligt og i en tilstrækkelig detaljeret form til at sikre en retfærdig behandling af sagen og en effektiv udøvelse af barnets rettigheder.

(23) Under visse omstændigheder, som også kun kan vedrøre én af personerne med forældreansvar, bør oplysningerne gives til en anden egnet voksen, som er udpeget af barnet og godkendt som sådan af den kompetente myndighed. En af disse omstændigheder er, hvis der er objektive og faktiske grunde, der viser eller giver anledning til mistanke om, at udlevering af oplysninger til indehaveren af forældreansvar i væsentlig grad kunne bringe straffesagen i fare, navnlig hvis bevismateriale kan blive ødelagt eller ændret, vidner kan blive påvirket, eller indehaveren af forældreansvar kan have været involveret i den påståede kriminelle aktivitet sammen med barnet.

(24) Såfremt de omstændigheder, der førte til, at de kompetente myndigheder gav oplysninger til en anden egnet voksen end indehaveren af forældreansvar, ikke længere foreligger, bør enhver oplysning, som barnet modtager i henhold til dette direktiv, og som stadig er relevant for straffesagen, gives til indehaveren af forældreansvar. Dette krav bør ikke forlænge straffesagen unødigt.

(25) Børn, der er mistænkte eller tiltalte, har ret til advokatbistand i medfør af direktiv 2013/48/EU. Da børn er sårbare og ikke altid fuldt ud i stand til at forstå og følge straffesager, bør de bistås af en advokat i de situationer, der er fastsat i nærværende direktiv. I disse situationer bør medlemsstaterne sørge for, at barnet bistås af en advokat, når barnet eller indehaveren af forældreansvar ikke har sørget for en sådan bistand. Medlemsstaterne bør yde retshjælp, hvor dette er nødvendigt for at sikre, at barnet effektivt bistås af en advokat.

(26) Advokatbistand i henhold til nærværende direktiv forudsætter, at barnet har ret til adgang til advokatbistand i henhold til direktiv 2013/48/EU. Når anvendelsen af en bestemmelse i direktiv 2013/48/EU ville gøre det umuligt for barnet af få advokatbistand i henhold til nærværende direktiv, bør en sådan bestemmelse derfor ikke finde anvendelse på børns ret til adgang til advokatbistand i henhold til direktiv 2013/48/EU. Fravigelserne og undtagelserne til advokatbistand, der er fastsat i nærværende direktiv, bør imidlertid ikke berøre retten til adgang til advokatbistand i overensstemmelse med direktiv 2013/48/EU eller retten til retshjælp i overensstemmelse med chartret og EMRK samt national ret og anden EU-ret.

(27) Bestemmelserne i nærværende direktiv om advokatbistand bør finde anvendelse uden unødig forsinkelse, når børn bliver underrettet om, at de er mistænkte eller tiltalte. Med henblik på dette direktiv betyder advokatbistand juridisk bistand og repræsentation af en advokat under straffesagen. Når nærværende direktiv foreskriver advokatbistand under afhøring, bør der være en advokat til stede. Uden at det berører et barns ret til adgang til advokatbistand i henhold til direktiv 2013/48/EU, kræver advokatbistand ikke, at der skal være en advokat til stede under enhver efterforsknings- eller bevissikringsforanstaltning.

(28) Forudsat at dette er i overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang, omfatter medlemsstaternes forpligtelse til at sørge for advokatbistand til børn, der er mistænkte eller tiltalte i overensstemmelse med dette direktiv, ikke følgende: identifikation af barnet, beslutning om hvorvidt der skal indledes en undersøgelse, kontrol af våbenbesiddelse eller lignende sikkerhedsproblemer, udførelse af efterforsknings- eller bevissikringsforanstaltninger ud over dem, der er udtrykkeligt nævnt i dette direktiv, såsom kropsundersøgelser, fysiske undersøgelser, blodprøver, alkoholtest eller andre former for test, fotografering eller fingeraftryk, eller indbringelse af barnet for en kompetent myndighed eller overdragelse af barnet til indehaveren af forældreansvar eller til en anden egnet voksen i overensstemmelse med national ret.

(29) Hvor et barn, som ikke indledningsvist var en mistænkt eller tiltalt, såsom et vidne, bliver en mistænkt eller tiltalt, bør dette barn have ret til ikke at inkriminere sig selv, og have ret til ikke at udtale sig i overensstemmelse med EU-retten og EMRK, som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol (Domstolen) og af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Dette direktiv henviser derfor udtrykkeligt til den konkrete situation, hvor et sådant barn bliver en mistænkt eller tiltalt under politiets eller en anden retshåndhævende myndigheds afhøring i forbindelse med en straffesag. Når et barn, der ikke er en mistænkt eller tiltalt, under en sådan afhøring bliver en mistænkt eller tiltalt, bør afhøringen indstilles, indtil barnet er blevet gjort bekendt med, at det er en mistænkt eller tiltalt, og bistås af en advokat i overensstemmelse med dette direktiv.

(30) Medlemsstaterne bør, forudsat at dette er i overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang, kunne fravige forpligtelsen til at sørge for advokatbistand, når dette ikke står i et rimeligt forhold til sagens omstændigheder, idet barnets tarv dog altid bør komme i første række. Børn bør dog under alle omstændigheder bistås af en advokat, når de stilles for en kompetent domstol eller dommer med henblik på at træffe afgørelse om tilbageholdelse på et hvilket som helst tidspunkt under sagen inden for rammerne af dette direktiv samt under tilbageholdelsen. Desuden bør frihedsberøvelse ikke pålægges som straf, medmindre barnet er bistået af en advokat, således at barnet effektivt kan udøve sin ret til et forsvar, og under alle omstændigheder under hovedforhandlingen ved en domstol. Medlemsstaterne bør kunne fastlægge praktiske ordninger i denne henseende.

(31) Medlemsstaterne bør midlertidigt kunne fravige forpligtelsen til at sørge for advokatbistand i perioden forud for hovedforhandlingen af tvingende grunde, nemlig når der i hastetilfælde er behov for at afværge alvorlige negative konsekvenser for en persons liv, frihed eller fysiske integritet, eller hvor en øjeblikkelig indsats fra efterforskningsmyndighederne er bydende nødvendig for at forhindre væsentlig skade for en straffesag i forbindelse med en alvorlig strafbar handling, bl.a. med henblik på at få oplysninger om de påståede medgerningsmænd til en alvorlig strafbar handling eller for at undgå tabet af væsentlige beviser vedrørende en alvorlig strafbar handling. Under en midlertidig fravigelse på grundlag af en af disse tvingende grunde bør de kompetente myndigheder

kunne afhøre børn uden advokatens tilstedeværelse, forudsat at de er blevet underrettet om deres ret til ikke at udtale sig og kan udøve denne ret, og at en sådan afhøring ikke skader retten til et forsvar, herunder retten til ikke at inkriminere sig selv. Det bør være muligt at foretage afhøringen med det ene formål at indhente oplysninger, der er væsentlige for at afværge alvorlige negative konsekvenser for en persons liv, frihed eller fysiske integritet, eller for at forhindre væsentlig skade for en straffesag. Ethvert misbrug af denne midlertidige fravigelse vil i princippet være til uoprettelig skade for retten til et forsvar.

(32) Medlemsstaterne bør i deres nationale ret klart fastsætte grundlaget og kriterierne for en sådan midlertidig fravigelse, og de bør gøre begrænset brug heraf. Enhver midlertidig fravigelse bør være forholdsmæssig, klart tidsbegrænset, ikke udelukkende være baseret på den påståede strafbare handlings art eller grovhed og bør ikke skade en generelt retfærdig rettergang. Medlemsstaterne bør sikre, at når der i henhold til dette direktiv er givet tilladelse til den midlertidige fravigelse af en kompetent myndighed, som hverken er en dommer eller en domstol, kan en domstol vurdere afgørelsen om at tillade den midlertidige fravigelse, i det mindste under selve retssagen.

(33) Det er vigtigt for den effektive udøvelse af retten til et forsvar og en væsentlig del af retten til en retfærdig rettergang, at kommunikationen mellem børn og deres advokat er fortrolig. Medlemsstaterne bør derfor uden undtagelse respektere fortroligheden af møder og andre former for kommunikation mellem advokaten og barnet i forbindelse med udøvelsen af retten til adgang til advokatbistand som fastsat i dette direktiv. Dette direktiv berører ikke procedurerne til håndtering af situationer, hvor der er objektive og faktuelle omstændigheder, der giver anledning til mistanke om, at advokaten er involveret i en strafbar handling med barnet. En advokats eventuelle kriminelle aktiviteter bør ikke betragtes som legitim bistand til børn inden for rammerne af dette direktiv. Forpligtelsen til at respektere fortrolighed indebærer ikke blot, at medlemsstaterne afholder sig fra at forstyrre eller skaffe sig adgang til denne kommunikation, men også at medlemsstaterne, når børn er frihedsberøvet eller på anden vis opholder sig på et sted under statens kontrol, sikrer, at ordninger for kommunikationen opretholder og beskytter denne fortrolighed. Dette berører ikke eventuelle mekanismer, som er etableret i tilbageholdelsesfaciliteter for at undgå, at der sendes forbudte genstande til tilbageholdte, f.eks. screening af korrespondance, forudsat at sådanne mekanismer ikke gør det muligt for de kompetente myndigheder at læse kommunikationen mellem børn og deres advokat. Dette direktiv berører heller ikke procedurer i henhold til national ret, ifølge hvilke forsendelse af korrespondance kan afvises, hvis afsenderen ikke indvilliger i, at korrespondancen først indgives til en kompetent domstol.

(34) Dette direktiv berører ikke brud på fortroligheden, som er forbundet med en lovlig overvågning, der gennemføres af kompetente myndigheder. Dette direktiv berører heller ikke arbejde, der udføres af eksempelvis nationale efterretningstjenester for at værne om den nationale sikkerhed i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), eller som hører under anvendelsesområdet for artikel 72 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), i henhold til hvilken tredje del, afsnit V, i TEUF om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ikke er til hinder for, at medlemsstaterne kan udøve deres beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

(35) Børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, bør have ret til en individuel vurdering for at indkredse deres særlige behov for beskyttelse, uddannelse, erhvervsuddannelse, og social integration, fastslå om og i hvor høj grad de har behov for, at der træffes særlige foranstaltninger under straffesagen, i hvor høj grad de er strafferetligt ansvarlige, og om hensigtsmæssigheden af en bestemt sanktion eller uddannelsesmæssig foranstaltning.

(36) Den individuelle vurdering bør navnlig tage hensyn til barnets personlighed og modenhed, barnets økonomiske, sociale og familiemæssige baggrund, herunder boligmiljø, samt enhver særlig sårbarhed hos barnet, som f.eks. indlærings- og kommunikationsvanskeligheder.

(37) Det bør være muligt at tilpasse den individuelle vurderings omfang og detaljeringsgrad efter sagens omstændigheder, idet der tages hensyn til den påståede strafbare handlings grovhed, og de foranstaltninger, der kan træffes, hvis barnet findes skyldigt i sådan en handling. En individuel vurdering, der er blevet foretaget af det samme barn inden for den seneste tid, kan anvendes, hvis vurderingen ajourføres.

(38) De kompetente myndigheder bør tage oplysninger fra en individuel vurdering i betragtning, når det fastsættes, hvorvidt der skal træffes særlige foranstaltninger vedrørende barnet, såsom praktisk bistand, når hensigtsmæssigheden og effektiviteten af eventuelle foreløbige foranstaltninger vedrørende barnet, såsom varetægtsfængsling eller alternative foranstaltninger, vurderes, og tage hensyn til barnets personlige egenskaber og situation, når der træffes afgørelse eller foranstaltninger i forbindelse med straffesagen, herunder domsafsigelse. Hvis en individuel

vurdering endnu ikke er tilgængelig, bør dette ikke hindre de kompetente myndigheder i at træffe sådanne foranstaltninger eller afgørelser, såfremt betingelserne i dette direktiv er overholdt, herunder foretagelse af en individuel vurdering på det tidligst mulige passende stadium i sagen. Hensigtsmæssigheden og effektiviteten af de foranstaltninger og afgørelser, der er truffet inden en individuel vurdering udføres, kan vurderes på ny, når den individuelle vurdering er tilgængelig.

(39) Den individuelle vurdering bør finde sted på det tidligst mulige passende stadium i sagen og i god tid, således at oplysningerne fra den kan tages i betragtning af anklageren, dommeren eller en anden kompetent myndighed, inden der rejses tiltale med henblik på retssagen. Det bør ikke desto mindre være muligt at rejse tiltale uden, at der foreligger en individuel vurdering, forudsat at det er af hensyn til barnets tarv. Dette kan eksempelvis være tilfældet, når et barn er tilbageholdt forud for hovedforhandlingen, og der vil være risiko for, at tilbageholdelsen vil blive unødigt forlænget, hvis man skulle afvente den individuelle vurdering.

(40) Medlemsstaterne bør have mulighed for at fravige forpligtelsen til at foretage en individuel vurdering, hvis en sådan fravigelse er begrundet i omstændighederne i sagen, under hensyntagen til bl.a. den påståede strafbare handlings grovhed, og de foranstaltninger, der kan træffes, hvis barnet findes skyldigt i en sådan handling, forudsat at fravigelsen er i overensstemmelse med barnets tarv. I den forbindelse bør alle relevante elementer tages i betragtning, herunder hvorvidt barnet på det seneste har været genstand for en individuel vurdering i forbindelse med en straffesag eller ej, eller om den pågældende sag kan behandles, uden at der rejses tiltale.

(41) Omsorgspligten over for børn, der er mistænkte eller tiltalte, understøtter et retfærdigt retsvæsen, navnlig når børn er frihedsberøvet og følgelig i en særlig sårbar situation. For at sikre den personlige integritet hos et barn, der er blevet frihedsberøvet, bør barnet have retten til en lægeundersøgelse. En sådan lægeundersøgelse bør udføres af en læge eller en anden kvalificeret fagperson, enten på initiativ af den kompetente myndighed, navnlig hvis særlige sundhedsindikatorer tilsiger en sådan undersøgelse, eller efter anmodning fra barnet, indehaveren af forældreansvar eller barnets advokat. Medlemsstaterne bør fastlægge praktiske ordninger vedrørende lægeundersøgelser, der skal gennemføres i overensstemmelse med dette direktiv, og vedrørende adgang for børn til sådanne undersøgelser. Sådanne ordninger vil bl.a. kunne imødegå situationer, hvor to eller flere anmodninger om lægeundersøgelser indgives vedrørende det samme barn inden for en kort periode.

(42) Børn, som er mistænkte eller tiltalte i straffesager, er ikke altid i stand til at forstå indholdet af de afhøringer, de er genstand for. For at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af sådanne børn, bør afhøring hos politiet eller hos andre retshåndhævende myndigheder derfor optages med audiovisuelt udstyr, hvor det er forholdsmæssigt at gøre det under hensyntagen til, hvorvidt der er en advokat til stede eller ej, og hvorvidt barnet er frihedsberøvet eller ej, idet barnets tarv dog altid bør komme i første række. Dette direktiv forpligter ikke medlemsstaterne til at foretage en audiovisuel optagelse af dommeres eller domstoles afhøringer af børn.

(43) Når der i overensstemmelse med dette direktiv skal foretages en audiovisuel optagelse, men et uovervindeligt teknisk problem gør det umuligt at foretage en sådan optagelse, bør det være muligt for politiet eller andre retshåndhævende myndigheder at foretage afhøring af barnet, uden at den optages audiovisuelt, såfremt der er blevet udfoldet rimelige bestræbelser for at overvinde det tekniske problem, det ikke er hensigtsmæssigt at udsætte afhøringen, og det er i overensstemmelse med barnets tarv.

(44) Uanset om en afhøring af børn optages med audiovisuelt udstyr eller ej, bør afhøringen under alle omstændigheder ske på en måde, der tager hensyn til de pågældende børns alder og modenhed.

(45) Børn er særlig sårbare, når de er frihedsberøvet. Der bør gøres en særlig indsats for at undgå at frihedsberøve børn, navnlig tilbageholdelse af børn på et hvilket som helst tidspunkt under sagen inden domstolens endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt det pågældende barn har begået den strafbare handling, som følge af den mulige risiko herved for deres fysiske, mentale og sociale udvikling, og fordi frihedsberøvelse kan føre til vanskeligheder, for så vidt angår deres reintegration i samfundet. Medlemsstaterne vil kunne fastlægge praktiske ordninger, som f.eks. retningslinjer eller instrukser til politibetjente, om anvendelsen af dette krav på varetægtssituationer. Dette krav berører dog under alle omstændigheder ikke muligheden for politiet eller andre retshåndhævende myndigheder til at tilbageholde et barn i en situation, hvor det umiddelbart synes at være nødvendigt at gøre det, f.eks. hvis barnet er grebet på fersk gerning, eller umiddelbart efter en strafbar handling er blevet begået.

(46) De kompetente myndigheder bør altid overveje alternative foranstaltninger til tilbageholdelse (alternative foranstaltninger) og bør så vidt muligt have adgang til sådanne foranstaltninger. Disse alternative foranstaltninger kan omfatte et forbud for barnet mod at være visse steder, en pligt for barnet til at tage ophold et konkret sted, begrænsning af kontakten med konkrete personer, pligt til at rapportere til de kompetente myndigheder, deltagelse i uddannelsesmæssige programmer eller under forudsætning af barnets samtykke deltagelse i en terapeutisk behandling eller en behandling for misbrug.

(47) Tilbageholdelse af børn bør være genstand for en regelmæssig prøvelse af en domstol, som også kan sættes af en enkelt dommer. Det bør være muligt at udføre en sådan regelmæssig prøvelse af domstolen af egen drift eller efter anmodning fra barnet, barnets advokat eller en retslig myndighed, der ikke er en domstol, navnlig en anklager. Medlemsstaterne bør fastlægge praktiske ordninger herfor, herunder hvad angår situationer, hvor en regelmæssig prøvelse allerede er blevet foretaget af domstolen af egen drift, og barnet eller barnets advokat anmoder om, at endnu en prøvelse bliver foretaget.

(48) Når børn tilbageholdes, bør de være omfattet af særlige beskyttelsesforanstaltninger. De bør navnlig være holdt adskilt fra voksne, medmindre det ikke anses for at være i barnets tarv, jf. artikel 37, litra c), i FN's konvention om barnets rettigheder. Når et tilbageholdt barn fylder 18 år, bør det være muligt fortsat at holde det adskilt fra voksne, under hensyntagen til den pågældende persons omstændigheder. Der bør tages særligt hensyn til den måde, hvorpå tilbageholdte børn behandles på grund af deres sårbarhed. Børn bør have adgang til uddannelsesfaciliteter i overensstemmelse med deres behov.

(49) Medlemsstaterne bør sikre, at børn, der er mistænkte eller tiltalte og i politiets varetægt, holdes adskilt fra voksne, medmindre dette ikke anses for at være i barnets tarv, eller medmindre særlige omstændigheder gør det umuligt i praksis, forudsat at børn holdes sammen med voksne på en måde, der er forenelig med barnets tarv. Eksempelvis bør det undtagelsesvist være muligt for børn i tyndt befolkede områder at være i politiets varetægt med voksne, medmindre dette er i strid med barnets tarv. I sådanne situationer bør der kræves særlig årvågenhed af de kompetente myndigheder for at beskytte barnets fysiske integritet og trivsel.

(50) Det bør være muligt at tilbageholde børn sammen med unge voksne, medmindre dette er i strid med barnets tarv. Det er medlemsstaterne, som skal afgøre, hvilke personer der anses for at være unge voksne i henhold til deres nationale ret og procedurer. Medlemsstaterne opfordres til at fastslå, at personer over 24 år ikke kan kategoriseres som unge voksne.

(51) Når børn tilbageholdes, bør medlemsstaterne træffe hensigtsmæssige foranstaltninger som fastsat i dette direktiv. Sådanne foranstaltninger bør bl.a. sikre den effektive og regelmæssige udøvelse af retten til familieliv. Børn bør have ret til at opretholde regelmæssig kontakt med deres forældre, familie og venner via besøg og korrespondance, medmindre der af hensyn til barnets tarv og i retfærdighedens interesse kræves særlige restriktioner.

(52) Medlemsstaterne bør endvidere træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre overholdelse af barnets religions- og trosfrihed. I den forbindelse bør medlemsstaterne navnlig afstå fra at blande sig i barnets religion eller tro. Medlemsstaterne er dog ikke forpligtede til at tage aktive skridt for at bistå børnene i udøvelsen.

(53) Medlemsstaterne bør i givet fald endvidere træffe hensigtsmæssige foranstaltninger i andre situationer med frihedsberøvelse. De foranstaltninger, der træffes, bør være rimelige og stå i et rimeligt forhold til arten af frihedsberøvelse, såsom varetægtsfængsling eller tilbageholdelse, samt dens varighed.

(54) Fagfolk, der er i direkte kontakt med børn, bør tage hensyn til de særlige behov hos børn i forskellige aldersgrupper og bør sikre, at sagen tilpasses til dem. Med henblik herpå bør disse fagfolk være særligt uddannede i at omgås børn.

(55) Børn bør behandles på en måde, der passer til deres alder, modenhed og forståelsesniveau, under hensyntagen til eventuelle særlige behov, herunder eventuelle kommunikationsproblemer, som de måtte have.

(56) Under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige retstraditioner og retssystemer bør privatlivets fred for børn sikres på den bedst mulige måde under straffesager, bl.a. med henblik på at fremme børns reintegration i samfundet. Medlemsstaterne bør sikre, at retsmøder, der vedrører børn, normalt afholdes for lukkede døre, eller give domstolene eller dommerne ret til at beslutte at afholde sådanne retsmøder for lukkede døre. Dette berører ikke det forhold, at domme skal afsiges offentligt i overensstemmelse med artikel 6 i EMRK.

(57) Børn bør have ret til at blive ledsaget af indehaveren af forældreansvar under retsmøder, som vedrører dem. Såfremt mere end én person er indehaver af forældreansvar for det samme barn, bør barnet have ret til at blive ledsaget af dem alle, medmindre dette ikke er muligt i praksis på trods af den kompetente myndigheds rimelige indsats. Medlemsstaterne bør fastlægge praktiske ordninger for børns udøvelse af retten til at blive ledsaget af indehaveren af forældreansvar under retsmøder, som vedrører dem, og betingelserne for at en ledsagende person midlertidigt kan blive udelukket fra retsmøderne. Sådanne ordninger vil bl.a. kunne imødegå den situation, hvor indehaveren af forældreansvar midlertidigt ikke kan ledsage barnet, eller hvis indehaveren ikke ønsker at gøre brug af muligheden for at ledsage barnet, forudsat at der tages hensyn til barnets tarv.

(58) Under visse omstændigheder, som også kun kan vedrøre én af personerne med forældreansvar, bør barnet have ret til at blive ledsaget under retsmøder af en anden egnet voksen end indehaveren af forældreansvar. En af disse omstændigheder er, når det i væsentlig grad kan bringe straffesagen i fare, hvis indehaveren af forældreansvar ledsager barnet, navnlig når objektive og faktuelle omstændigheder giver anledning til mistanke om, at bevismateriale kan ødelægges eller ændres, vidner kan blive påvirket, eller indehaveren af forældreansvar kan have været involveret i den påståede kriminelle aktivitet sammen med barnet.

(59) I overensstemmelse med dette direktiv bør børn endvidere have ret til at blive ledsaget af indehaveren af forældreansvar under de øvrige stadier af sagen, hvor de er til stede, f.eks. under politiets afhøring.

(60) Tiltaltes ret til selv at være til stede under retssagen er et led i retten til en retfærdig rettergang i henhold til chartrets artikel 47 og artikel 6 i EMRK som fortolket af Domstolen og af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger med henblik på at tilskynde til, at børn er til stede under deres retssag, herunder ved at indstævne dem personligt og ved at fremsende en kopi af stævningen til indehaveren af forældreansvar, eller hvis dette ville være i strid med barnets tarv, til en anden egnet voksen. Medlemsstaterne bør fastlægge praktiske ordninger vedrørende et barns tilstedeværelse under retssagen. Disse ordninger kunne omfatte bestemmelser vedrørende de betingelser, hvorpå et barn midlertidigt kan udelukkes fra retssagen.

(61) Visse rettigheder, der fastsættes i dette direktiv, bør finde anvendelse på børn, der er eftersøgte, fra det tidspunkt, hvor de bliver anholdt i den fuldbyrdende medlemsstat.

(62) Sager angående europæiske arrestordrer er afgørende for samarbejdet mellem medlemsstaterne i straffesager. Overholdelse af tidsfristerne i rammeafgørelse 2002/584/RIA er væsentlig for dette samarbejde. Selv om børn, der er eftersøgte, bør kunne udøve deres rettigheder i henhold til dette direktiv i sager angående europæiske arrestordrer fuldt ud, bør disse tidsfrister derfor overholdes.

(63) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at dommere og anklagere, der beskæftiger sig med straffesager, der involverer børn, har særlige kompetencer på dette område eller har effektiv adgang til særlig videreuddannelse, navnlig hvad angår børns rettigheder, passende afhøringsteknikker, børnepsykologi og kommunikation på et sprog, der er tilpasset børn. Medlemsstaterne bør også træffe passende foranstaltninger til at fremme, at en sådan særlig videreuddannelse udbydes til advokater, der beskæftiger sig med straffesager, der involverer børn.

(64) For at overvåge og evaluere, hvor effektivt dette direktiv er, er der behov for at indsamle relevante oplysninger fra de foreliggende oplysninger vedrørende udøvelsen af de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv. Sådanne relevante oplysninger omfatter oplysninger, som de retslige myndigheder og de retshåndhævende myndigheder har indhentet, og så vidt muligt administrative oplysninger, der er indsamlet af sundhedsmyndigheder og sociale myndigheder i relation til de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv, navnlig hvad angår antallet af børn, der har fået adgang til en advokat, antallet af individuelle vurderinger, der er gennemført, antallet af audiovisuelle optagelser af afhøringer og antallet af frihedsberøvede børn.

(65) Medlemsstaterne bør respektere og garantere de i dette direktiv fastsatte rettigheder uden nogen forskelsbehandling på grund race, farve, køn, seksuel orientering, sprog, religion, politisk eller anden anskuelse, nationalitet, etnisk eller social oprindelse, formue, handicap eller fødsel.

(66) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i chartret og i EMRK, herunder forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling, retten til frihed og sikkerhed, respekten for privatliv og familieliv, retten til respekt for menneskets integritet, børns rettigheder, integrationen af mennesker med handicap, retten til adgang til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, uskyldsformodningen og retten til et forsvar. Dette direktiv bør gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

(67) Dette direktiv fastsætter minimumsregler. Medlemsstaterne bør kunne udvide de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv, og fastsætte et højere beskyttelsesniveau. Et sådant højere beskyttelsesniveau bør ikke udgøre en hindring for gensidig anerkendelse af retsafgørelser, som disse minimumsregler er fastsat for at fremme. Det beskyttelsesniveau, der fastsættes af medlemsstaterne, bør aldrig være lavere end de standarder, der er fastsat i chartret eller EMRK, som fortolket af Domstolen og af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

(68) Målene for dette direktiv, nemlig at fastsætte fælles minimumsregler for retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(69) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.

(70) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(71) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ([1]) har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Ved dette direktiv fastlægges minimumsregler vedrørende visse rettigheder for børn, der er:

a) mistænkte eller tiltalte i straffesager, eller

b) genstand for sager angående europæiske arrestordrer i henhold til rammeafgørelse 2002/584/RIA (»eftersøgte«).

([1]) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager. Det finder anvendelse indtil den endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt den mistænkte eller tiltalte har begået en strafbar handling, herunder, hvis det er relevant, domsafsigelsen og afgørelsen i en eventuel ankesag.

2. Dette direktiv finder anvendelse på børn, der er eftersøgte, fra det tidspunkt, hvor de bliver anholdt i den fuldbyrdende medlemsstat, jf. artikel 17.

3. Med undtagelse af artikel 5, artikel 8, stk. 3, litra b), og artikel 15, i det omfang disse bestemmelser henviser til en indehaver af forældreansvar, finder dette direktiv eller visse bestemmelser heri anvendelse på de i nærværende artikels stk. 1 og 2 omhandlede personer, når sådanne personer var børn, da de blev genstand for straffesagen, men som efterfølgende er fyldt 18 år, og anvendelsen af dette direktiv eller visse bestemmelser heri er hensigtsmæssig i lyset af alle omstændighederne i sagen, herunder den pågældende persons modenhed og sårbarhed. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende dette direktiv, når den pågældende person er fyldt 21 år.

4. Dette direktiv finder anvendelse på børn, som indledningsvist ikke var mistænkte eller tiltalte, men blev mistænkte eller tiltalte under politiets eller en anden retshåndhævende myndigheds afhøringer.

5. Dette direktiv berører ikke nationale regler vedrørende den kriminelle lavalder.

6. Uden at det berører retten til en retfærdig rettergang i forbindelse med mindre lovovertrædelser:

a) hvor retten i en medlemsstat fastsætter, at andre myndigheder end en domstol med kompetence til at afgøre straffesager kan pålægge sanktioner, og pålæggelsen af sådanne sanktioner kan appelleres til eller indbringes for en sådan domstol, eller

b) hvor frihedsberøvelse ikke kan idømmes som en sanktion,

finder dette direktiv alene anvendelse på retssager ved en domstol med kompetence til at afgøre straffesager.

Under alle omstændigheder finder dette direktiv anvendelse fuldt ud, når barnet frihedsberøves, uanset hvilket stadium straffesagen befinder sig på.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »barn«: en person under 18 år

2) »indehaver af forældreansvar«: enhver person, der har forældreansvar for et barn

3) »forældreansvar«: alle de rettigheder og pligter vedrørende barnets person eller formue, som er tilkendt en fysisk eller juridisk person ved en retsafgørelse, eller som en sådan person har som følge af ret eller en gyldig aftale, herunder forældremyndighed og samværsret.

Hvis det er uklart om en person er 18 år, jf. stk. 1, nr. 1), antages personen at være et barn.

Artikel 4

Ret til information

1. Medlemsstaterne sikrer, at når børn underrettes om, at de er mistænkt eller tiltalt i straffesager, oplyses de straks om deres rettigheder i henhold til direktiv 2012/13/EU og om de generelle aspekter af sagens forløb.

Medlemsstaterne sikrer også, at børn oplyses om de rettigheder, der er fastsat i nærværende direktiv. Disse oplysninger skal angives som følger:

a) straks når børn underrettes om, at de er mistænkte eller tiltalte for at have begået en strafbar handling, med hensyn til:

   i) retten til at få indehaveren af forældreansvar underrettet, jf. artikel 5

   ii) retten til advokatbistand, jf. artikel 6

   iii) retten til beskyttelse af privatlivets fred, jf. artikel 14

   iv) retten til at blive ledsaget af indehaveren af forældreansvar under andre stadier af sagen end retsmøderne, jf. artikel 15, stk. 4

   v) retten til retshjælp, jf. artikel 18

b) på det tidligst mulige passende stadium i sagen med hensyn til:

   i) retten til en individuel vurdering, jf. artikel 7

   ii) retten til en lægeundersøgelse, herunder retten til lægehjælp, jf. artikel 8

   iii) retten til begrænsning af frihedsberøvelse og til brug af alternative foranstaltninger, herunder retten til en regelmæssig prøvelse af tilbageholdelsen, jf. artikel 10 og 11

   iv) retten til at blive ledsaget af indehaveren af forældreansvar under retsmøderne, jf. artikel 15, stk. 1

   v) retten til personligt fremmøde under retssagen, jf. artikel 16

   vi) retten til effektive retsmidler, jf. artikel 19

c) ved frihedsberøvelse med hensyn til retten til særlige hensyn under frihedsberøvelse, jf. artikel 12.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede oplysninger gives skriftligt, mundtligt eller begge dele i et enkelt og letforståeligt sprog, og at de oplysninger, der gives, føres til protokol ved anvendelse af proceduren for protokolførelse i henhold til national ret.

3. Når børn modtager en meddelelse om rettigheder i medfør af direktiv 2012/13/EU, sikrer medlemsstaterne, at en sådan meddelelse omfatter en henvisning til deres rettigheder i medfør af nærværende direktiv.

Artikel 5

Barnets ret til at få indehaveren af forældreansvar underrettet

1. Medlemsstaterne sikrer, at indehaveren af forældreansvar så hurtigt som muligt gives de oplysninger, som barnet har ret til at modtage i henhold til artikel 4.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger gives til en anden egnet voksen, der er udpeget af barnet og godkendt som sådan af den kompetente myndighed, når udlevering af disse oplysninger til indehaveren af forældreansvar:

a) ville stride mod barnets tarv

b) ikke er muligt, efter at der er blevet foretaget rimelige bestræbelser, fordi ingen indehaver af forældreansvar kan nås, eller den pågældendes identitet er ukendt

c) på grundlag af objektive og faktuelle omstændigheder i væsentlig grad kunne bringe straffesagen i fare.

Hvis barnet ikke har udpeget en anden egnet voksen, eller hvis den voksne, der er blevet udpeget af barnet, ikke kan godkendes af den kompetente myndighed, skal den kompetente myndighed under hensyntagen til barnets tarv udpege og give oplysningerne til en anden person. Denne person kan også være repræsentanten for en myndighed eller for en anden institution, der er ansvarlig for børns beskyttelse og trivsel.

3. Såfremt de omstændigheder, der førte til anvendelsen af stk. 2, litra a), b) eller c), ikke længere foreligger, skal enhver oplysning, som barnet modtager i henhold til artikel 4, og som stadig er relevant for sagen, gives til indehaveren af forældreansvar.

Artikel 6

Advokatbistand

1. Børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, har ret til advokatbistand i overensstemmelse med direktiv 2013/48/EU. Intet i nærværende direktiv, navnlig i denne artikel, berører denne ret.

2. Medlemsstaterne sikrer, at børn bistås af en advokat i overensstemmelse med denne artikel, for at de effektivt kan udøve retten til et forsvar.

3. Medlemsstaterne sikrer, at børn uden unødig forsinkelse bistås af en advokat, når de bliver underrettet om, at de er mistænkte eller tiltalte. Børn skal under alle omstændigheder bistås af en advokat fra følgende tidspunkter, alt efter hvad der indtræffer først:

a) inden de afhøres af politiet eller af en anden retshåndhævende eller retslig myndighed

b) når efterforskningsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder træffer efterforskningsmæssige eller andre bevissikrende foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 4, litra c)

c) uden unødig forsinkelse efter frihedsberøvelsen

d) hvis de er blevet indstævnet for en domstol med kompetence til at afgøre straffesager, i tilstrækkelig god tid inden de giver møde for denne domstol.

4. Advokatbistand skal omfatte følgende:

a) Medlemsstaterne sikrer, at børn har ret til at mødes i enrum og kommunikere med den advokat, der repræsenterer dem, herunder forud for afhøringer foretaget af politiet eller af en anden retshåndhævende eller retslig myndighed.

b) Medlemsstaterne sikrer, at børn bistås af en advokat, når de afhøres, og at advokaten kan deltage effektivt under afhøringen. En sådan deltagelse gennemføres i overensstemmelse med procedurerne i national ret, forudsat at disse procedurer ikke er til skade for den effektive udøvelse eller det væsentlige indhold af den pågældende rettighed. Når en advokat deltager under en afhøring, føres det forhold, at en sådan deltagelse har fundet sted, til protokol ved anvendelse af proceduren for protokolførelse i national ret.

c) Medlemsstaterne sikrer, at børn som minimum bistås af en advokat i forbindelse med følgende efterforsknings- eller bevissikringsforanstaltninger, hvis disse foranstaltninger er fastsat i national ret, og hvis det kræves eller tillades, at den mistænkte eller tiltalte deltager i den pågældende foranstaltning:

i) konfrontationsparader

ii) konfrontationer

iii) rekonstruktioner af gerningsstedet.

5. Medlemsstaterne respekterer fortroligheden af kommunikationen mellem børn og deres advokat i forbindelse med udøvelsen af retten til advokatbistand som fastsat i dette direktiv. Sådan kommunikation omfatter møder, korrespondance, telefonsamtaler og andre former for kommunikation, som er tilladt i henhold til national ret.

6. Medlemsstaterne kan, forudsat at dette er i overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang, fravige stk. 3, hvis advokatbistand ikke står i et rimeligt forhold til sagens omstændigheder, i lyset af den påståede strafbare handlings grovhed, sagens kompleksitet og de foranstaltninger, der vil kunne træffes med hensyn til en sådan handling, idet barnets tarv altid kommer i første række.

Medlemsstaterne skal under alle omstændigheder sikre, at børn bistås af en advokat:

a) når de stilles for en kompetent domstol eller dommer med henblik på at træffe afgørelse om tilbageholdelse på et hvilket som helst tidspunkt under sagen inden for rammerne af dette direktiv, og

b) under tilbageholdelse.

Medlemsstaterne sikrer endvidere, at frihedsberøvelse ikke pålægges som straf, medmindre barnet har været bistået af en advokat på en sådan måde, at barnet effektivt kan udøve retten til et forsvar og under alle omstændigheder under hovedforhandlingen ved en domstol.

7. Hvis barnet skal bistås af en advokat i henhold til denne artikel, men der ikke er en advokat til stede, skal de kompetente myndigheder udsætte afhøringen af barnet eller andre efterforsknings- eller bevissikringsforanstaltninger fastsat i stk. 4, litra c), med et rimeligt tidsrum, for at muliggøre advokatens ankomst, eller, hvis barnet ikke har udpeget en advokat, sørge for en advokat til barnet.

8. Under ekstraordinære omstændigheder og udelukkende i perioden forud for hovedforhandlingen kan medlemsstaterne midlertidigt fravige anvendelsen af de rettigheder, der er fastsat i stk. 3, i det omfang det er begrundet i lyset af sagens konkrete omstændigheder på baggrund af en af følgende tvingende grunde:

a) der er et hastende behov for at afværge alvorlige negative konsekvenser for en persons liv, frihed eller fysiske integritet

b) en øjeblikkelig indsats fra efterforskningsmyndighederne er bydende nødvendig for at forhindre væsentlig skade for en straffesag i forbindelse med en alvorlig strafbar handling.

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved anvendelse af dette stykke tager hensyn til barnets tarv.

En afgørelse om at foretage en afhøring, uden at advokaten er til stede, i henhold til dette stykke må udelukkende træffes på et konkret og individuelt grundlag enten af en retslig myndighed eller af en anden kompetent myndighed på betingelse af, at afgørelsen kan underkastes domstolskontrol.

Artikel 7

Ret til en individuel vurdering

1. Medlemsstaterne sikrer, at der tages hensyn til børns særlige behov for beskyttelse, uddannelse, erhvervsuddannelse og social integration.

2. Med henblik herpå foretages der en individuel vurdering af børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager. Ved den individuelle vurdering tages der navnlig hensyn til barnets personlighed og modenhed, barnets økonomiske, sociale og familiemæssige baggrund, samt enhver særlig sårbarhed, som barnet måtte have.

3. Den individuelle vurderings omfang og detaljeringsgrad kan variere afhængigt af sagens omstændigheder, de foranstaltninger, der kan træffes, hvis barnet findes skyldigt i den påståede strafbare handling, og om barnet på det seneste har været genstand for en individuel vurdering.

4. Den individuelle vurdering skal i overensstemmelse med proceduren for protokolførelse i den pågældende medlemsstat fastslå og notere sådanne oplysninger vedrørende barnets personlige egenskaber og situation, som kan være nyttige for den kompetente myndighed med henblik på at:

a) fastslå, hvorvidt der skal træffes særlige foranstaltninger til gavn for barnet

b) vurdere hensigtsmæssigheden og effektiviteten af eventuelle foreløbige foranstaltninger vedrørende barnet

c) træffe afgørelse eller foranstaltninger i straffesagen, herunder ved domsafsigelsen.

5. Den individuelle vurdering foretages på det tidligst mulige hensigtsmæssige stadium i sagen, og inden der rejses tiltale, jf. dog stk. 6.

6. Hvis der ikke foreligger en individuel vurdering, er der dog ikke desto mindre mulighed for at rejse tiltale, forudsat at det er af hensyn til barnets tarv, og at den individuelle vurdering under alle omstændigheder er tilgængelig ved indledningen af hovedforhandlingen ved domstolen.

7. Individuelle vurderinger foretages under tæt inddragelse af barnet. De foretages af kvalificeret personale og så vidt muligt med en tværfaglig tilgang og, hvor det er relevant, med inddragelse af indehaveren af forældreansvar eller en anden egnet voksen, jf. artikel 5 og 15, og/eller en specialiseret fagperson.

8. Hvis de elementer, der ligger til grund for den individuelle vurdering, ændrer sig væsentligt, sikrer medlemsstaterne, at den individuelle vurdering ajourføres gennem hele straffesagens forløb.

9. Medlemsstaterne kan fravige forpligtelsen til at foretage en individuel vurdering, hvis en sådan fravigelse er begrundet i sagens omstændigheder, forudsat at det er i overensstemmelse med barnets tarv.

Artikel 8

Ret til en lægeundersøgelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at børn, der er frihedsberøvet, har ret til en lægeundersøgelse uden unødig forsinkelse med henblik på navnlig at vurdere deres generelle mentale og fysiske tilstand. Lægeundersøgelsen skal være så ikkeinvasiv som muligt og skal udføres af en læge eller en anden kvalificeret fagperson.

2. Resultaterne af lægeundersøgelsen skal tages i betragtning, når det afgøres, om barnet er i stand til at være genstand for afhøring, andre efterforsknings- eller bevissikringsforanstaltninger eller eventuelle foranstaltninger, der træffes eller er påtænkt i forhold til barnet.

3. Lægeundersøgelsen udføres enten på initiativ af den kompetente myndighed, navnlig hvis særlige sundhedsindikatorer tilsiger en sådan undersøgelse, eller efter anmodning fra en af følgende personer:

a) barnet

b) indehaveren af forældreansvar eller en anden egnet voksen som omhandlet i artikel 5 og 15

c) barnets advokat.

4. Konklusionen på lægeundersøgelsen skal foreligge skriftligt. Hvis det er påkrævet, skal der tilbydes lægehjælp.

5. Medlemsstaterne sikrer, at en yderligere lægeundersøgelse udføres, hvis omstændighederne nødvendiggør dette.

Artikel 9

Audiovisuel optagelse af afhøring

1. Medlemsstaterne sikrer, at afhøring af børn, der foretages af politiet eller andre retshåndhævende myndigheder under straffesagen, optages med audiovisuelt udstyr, hvis dette står i et rimeligt forhold til sagens omstændigheder bl.a. under hensyntagen til, hvorvidt der er en advokat til stede eller ej, og hvorvidt barnet er frihedsrøvet eller ej, forudsat at barnets tarv altid kommer i første række.

2. Hvis der ikke foreligger en audiovisuel optagelse, skal afhøringen registreres på en anden hensigtsmæssig måde, som f.eks. ved skriftlige referater, der er behørigt verificeret.

3. Denne artikel påvirker ikke muligheden for at stille spørgsmål alene med henblik på identifikationen af barnet uden audiovisuel optagelse.

Artikel 10

Begrænsning af frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at frihedsberøvelse af et barn på et hvilket som helst tidspunkt under sagen begrænses til det kortest mulige tidsrum. Der skal tages behørigt hensyn til barnets alder og individuelle situation og sagens konkrete omstændigheder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at frihedsberøvelse, navnlig tilbageholdelse, kun pålægges børn, som sidste udvej. Medlemsstaterne sikrer, at enhver tilbageholdelse er baseret på en begrundet afgørelse, der er underlagt domstolskontrol. En sådan afgørelse skal endvidere være genstand for regelmæssig domstolskontrol med rimelige tidsmæssige mellemrum, som udføres enten af egen drift eller efter anmodning fra barnet, barnets advokat eller en retslig myndighed, der ikke er en domstol. Med forbehold af retsvæsenets uafhængighed sikrer medlemsstaterne, at afgørelserne, der træffes i henhold til dette stykke, træffes uden unødig forsinkelse.

Artikel 11

Alternative foranstaltninger

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder så vidt muligt har adgang til alternative foranstaltninger til tilbageholdelse (alternative foranstaltninger).

Artikel 12

Særlige hensyn i tilfælde af frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilbageholdte børn holdes adskilt fra voksne, medmindre det ikke anses for at være i barnets tarv.

2. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at børn, der er i politiets varetægt, holdes adskilt fra voksne, medmindre:

a) dette ikke anses for at være i barnets tarv, eller

b) særlige omstændigheder gør det umuligt i praksis, forudsat at børn holdes sammen med voksne på en måde, der er forenelig med barnets tarv.

3. Med forbehold af stk. 1 giver medlemsstaterne, når et tilbageholdt barn fylder 18 år, mulighed for fortsat at holde denne person adskilt fra andre tilbageholdte voksne, hvis dette er begrundet under hensyntagen til den pågældende persons situation, forudsat at dette er i overensstemmelse med barnets tarv for børn, der er tilbageholdt med denne person.

4. Med forbehold af stk. 1 og under hensyntagen til stk. 3 kan børn tilbageholdes sammen med unge voksne, medmindre dette er i strid med barnets tarv.

5. Når børn tilbageholdes træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger for at:

a) sikre og opretholde deres sundhedstilstand og deres fysiske og mentale udvikling

b) sikre deres ret til uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder hvis børnene har fysiske eller sensoriske handicap eller indlæringsvanskeligheder

c) sikre en effektiv og regelmæssig udøvelse af deres ret til familieliv

d) sikre adgang til programmer, der fremmer deres udvikling og deres reintegration i samfundet, og

e) sikre respekt for deres religions- og trosfrihed.

De trufne foranstaltninger i henhold til dette stykke skal være forholdsmæssige og hensigtsmæssige i forhold til tilbageholdelsens varighed.

Første afsnit, litra a) og e), finder ligeledes anvendelse på andre frihedsberøvende situationer end tilbageholdelse. De trufne foranstaltninger skal være forholdsmæssige og hensigtsmæssige i forhold til sådanne situationer med frihedsberøvelse.

Første afsnit, litra b), c) og d), finder kun anvendelse på andre frihedsberøvende situationer end tilbageholdelse i det omfang, dette er hensigtsmæssigt og forholdsmæssigt i lyset af arten og varigheden af sådanne situationer.

6. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at børn, der frihedsberøvet, kan mødes med indehaveren af forældreansvar hurtigst muligt, når sådant et møde er forenelige med efterforskningsmæssige og operationelle forudsætninger. Dette stykke berører ikke udpegningen af en anden egnet voksen i henhold til artikel 5 eller 15.

Artikel 13

Rettidig og omhyggelig sagsbehandling

1. Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at straffesager, der involverer børn, behandles hurtigst muligt og med den fornødne omhu.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at børn altid behandles på en måde, der beskytter deres værdighed og passer til deres alder, modenhed og forståelsesniveau, og der tager hensyn til eventuelle særlige behov, herunder eventuelle kommunikationsproblemer, som de måtte have.

Artikel 14

Ret til beskyttelse af privatlivets fred

1. Medlemsstaterne sikrer beskyttelse af privatlivets fred for børn under straffesager.

2. I den forbindelse sikrer medlemsstaterne enten, at retsmøder, der vedrører børn, normalt afholdes for lukkede døre, eller giver domstolene eller dommerne ret til at beslutte at afholde sådanne retsmøder for lukkede døre.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de i artikel 9 omhandlede optagelser ikke videreformidles til offentligheden.

4. Medlemsstaterne tilskynder under hensyntagen til ytrings- og informationsfrihed, mediefrihed og mediernes pluralisme medierne til at træffe selvregulerende foranstaltninger med henblik på at nå målene fastsat i denne artikel.

Artikel 15

Barnets ret til at blive ledsaget af indehaveren af forældreansvar under straffesagen

1. Medlemsstaterne sikrer, at børn under retsmøder, der vedrører dem, har ret til at blive ledsaget af indehaveren af forældreansvar.

2. Et barn har ret til at blive ledsaget af en anden egnet voksen, som er udpeget af barnet og godkendt som sådan af den kompetente myndighed, hvis tilstedeværelsen af indehaveren af forældreansvar, der ledsager barnet under retsmøderne:

a) ville være i strid med barnets tarv

b) ikke er muligt, efter at der er blevet udfoldet rimelige bestræbelser, fordi ingen indehaver af forældreansvar kan nås, eller den pågældendes identitet er ukendt, eller

c) på grundlag af objektive og faktuelle omstændigheder i væsentlig grad kunne bringe straffesagen i fare.

Hvis barnet ikke har udpeget en anden egnet voksen, eller hvis den voksne, som barnet har udpeget, ikke kan godkendes af den kompetente myndighed, skal den kompetente myndighed under hensyntagen til barnets tarv udpege en anden person til at ledsage barnet. Denne person kan også være repræsentanten for en myndighed eller for en anden institution, der er ansvarlig for børns beskyttelse og trivsel.

3. Såfremt omstændighederne, der førte til anvendelsen af stk. 2, litra a), b) eller c), ikke længere foreligger, skal barnet have ret til at blive ledsaget af indehaveren af forældreansvar under de resterende retsmøder.

4. Ud over den ret, der er fastsat i stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at børn har ret til at blive ledsaget af indehaveren af forældreansvar eller en anden egnet voksen, som omhandlet i stk. 2, under andre stadier af sagen end retsmøderne, hvor barnet er til stede, når den kompetente myndighed finder at:

a) det er i barnets tarv at være ledsaget af denne person, og

b) tilstedeværelsen af denne person ikke bringer straffesagen i fare.

Artikel 16

Børns ret til personligt fremmøde og deltagelse under deres retssag

1. Medlemsstaterne sikrer, at børn har ret til at være til stede under deres retssag, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for dem at deltage effektivt i retssagen, herunder ved at give dem muligheden for at blive hørt og fremsætte deres synspunkter.

2. Medlemsstaterne sikrer, at børn, der ikke er til stede ved deres retssag, har ret til en ny retssag eller til et andet retsmiddel i overensstemmelse med og på de betingelser, der er fastsat i direktiv (EU) 2016/343.

Artikel 17

Sager angående europæiske arrestordrer

Medlemsstaterne sikrer, at de rettigheder, der er omhandlet i artikel 4, 5, 6, 8, 10-15 og 18 finder tilsvarende anvendelse for børn, der er eftersøgte, ved deres anholdelse i henhold til sager angående europæiske arrestordrer i den fuldbyrdende medlemsstat.

Artikel 18

Ret til retshjælp

Medlemsstaterne sikrer, at national ret vedrørende retshjælp garanterer den effektive udøvelse af retten til advokatbistand, jf. artikel 6.

Artikel 19

Retsmidler

Medlemsstaterne sikrer, at børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, og børn, der er eftersøgte, har et effektivt retsmiddel i henhold til national ret i tilfælde, hvor deres rettigheder i henhold til dette direktiv tilsidesættes.

Artikel 20

Videreuddannelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at personer hos retshåndhævende myndigheder og hos tilbageholdelsesfaciliteter, der tager sig af sager, der involverer børn, får en særlig videreuddannelse på et passende niveau i forhold til deres kontakt med børn med hensyn til børns rettigheder, passende afhøringsteknikker, børnepsykologi og kommunikation på et sprog, der er tilpasset barnet.

2. Med forbehold af retsvæsenets uafhængighed og forskelle i opbygningen af retssystemerne på tværs af medlemsstaterne, og med behørig respekt for den rolle som de ansvarlige for videreuddannelse af dommere og anklagere har, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at dommere og anklagere, der beskæftiger sig med straffesager, der involverer børn, har særlige kompetencer på dette område, effektiv adgang til særlig videreuddannelse eller begge dele.

3. Uden at det berører advokatstandens uafhængighed og den rolle, som de ansvarlige for videreuddannelse af advokater har, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger med henblik på at fremme, at særlig videreuddannelse som omhandlet i stk. 2 udbydes til advokater, der beskæftiger sig med straffesager, der involverer børn.

4. Medlemsstaterne tilskynder gennem deres offentlige tjenester eller ved støttemidler til børnehjælpsorganisationer til initiativer, der gør det muligt for dem, der tilbyder børn støttetjenester og tjenester vedrørende genoprettende retfærdighed, at få den nødvendige uddannelse på et passende niveau i forhold til deres kontakt med børn, og overholde de faglige standarder, så det sikres, at disse tjenester udføres på en uvildig, respektfuld og professionel måde.

Artikel 21

Indsamling af oplysninger

Medlemsstaterne sender senest den 11. juni 2021 og derefter hvert tredje år de foreliggende oplysninger til Kommissionen om, hvordan rettighederne fastsat i dette direktiv er blevet gennemført.

Artikel 22

Udgifter

Medlemsstaterne afholder de udgifter, der følger af anvendelsen af artikel 7, 8 og 9, uanset sagens udfald, medmindre, for så vidt angår udgifter, der følger af anvendelsen af artikel 8, de er dækket af en sygeforsikring.

Artikel 23

Forholdet til det eksisterende beskyttelsesniveau

Intet i dette direktiv må fortolkes således, at det indebærer en begrænsning i eller undtagelse fra de rettigheder og retssikkerhedsgarantier, der er sikret i henhold til chartret, EMRK eller andre relevante folkeretlige regler, navnlig FN's konvention om barnets rettigheder, eller retsregler i medlemsstaterne, der fastsætter et højere beskyttelsesniveau.

Artikel 24

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 11. juni 2019. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsakter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 25

Rapport

Kommissionen forelægger senest den 11. juni 2022 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv, herunder en evaluering af anvendelsen af artikel 6, om nødvendigt ledsaget af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 26

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. maj 2016.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
M. SCHULZ	J.A. HENNIS-PLASSCHAERT
Formand	*Formand*

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/801

af 11. maj 2016

om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse

(omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der skal foretages en række ændringer af Rådets direktiv 2004/114/EF ([4]) og 2005/71/EF ([5]). Disse direktiver bør af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) Direktivet bør efterkomme det behov, der blev påvist i rapporterne om gennemførelsen af direktiv 2004/114/EF og 2005/71/EF, for at rette op på de belyste svagheder, sikre øget gennemsigtighed og retssikkerhed og indføre et ensartet regelsæt for forskellige kategorier af tredjelandsstatsborgere, der kommer til Unionen. Det bør derfor forenkle og strømline de nuværende bestemmelser for disse kategorier og samle dem i én retsakt. På trods af forskelle mellem de kategorier, der er omfattet af dette direktiv, har de også en række fællestræk, som gør det muligt at fastsætte et fælles regelsæt for dem på EU-plan.

(3) Dette direktiv bør bidrage til Stockholmprogrammets mål om en indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere. Indvandring fra lande uden for Unionen er én måde at sikre adgang til højtuddannet arbejdskraft på, og navnlig studerende og forskere efterspørges i stigende grad. De spiller en vigtig rolle i at skabe Unionens vigtigste aktiv — menneskelig kapital — og i at sikre intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og bidrager derfor til opfyldelsen af målene i Europa 2020-strategien.

(4) Rapporterne om gennemførelsen af direktiv 2004/114/EF og 2005/71/EF påpegede visse mangler, primært i forbindelse med indrejsebetingelser, rettigheder, proceduregarantier, studerendes adgang til arbejdsmarkedet under studier og mobilitet inden for EU. Specifikke forbedringer ansås også for at være nødvendige i forbindelse med de frivillige kategorier af tredjelandsstatsborgere. Efterfølgende større høringer har desuden fremhævet et behov for bedre jobsøgningsmuligheder for forskere og studerende og bedre beskyttelse af au pairer, som ikke er omfattet af direktiv 2004/114/EF og 2005/71/EF.

([1]) EUT C 341 af 21.11.2013, s. 50.
([2]) EUT C 114 af 15.4.2014, s. 42.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 25.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 10.3.2016.
([4]) Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste (EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12).
([5]) Rådets direktiv 2005/71/EF af 12. oktober 2005 om en særlig indrejseprocedure for tredjelandsstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning (EUT L 289 af 3.11.2005, s. 15).

(5) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtages foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.

(6) Dette direktiv bør også sigte mod at fremme menneskelig kontakt og mobilitet, som er vigtige elementer i Unionens eksterne politik, navnlig over for de lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, og Unionens strategiske partnere. Det bør give bedre mulighed for at bidrage til den samlede strategi for migration og mobilitet og de tilknyttede mobilitetspartnerskaber, der sikrer en konkret ramme for dialog og samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande, bl.a. ved at lette og styre lovlig migration.

(7) Migration med henblik på de i dette direktiv fastsatte formål bør fremme frembringelsen og opnåelsen af viden og kompetencer. Det er berigende for både de pågældende migranter, deres hjemland og det pågældende værtsland, samtidig med at det styrker de kulturelle bånd og fremmer den kulturelle mangfoldighed.

(8) Dette direktiv bør i højere grad gøre Unionen til et attraktivt sted for forskning og innovation og styrke den i den globale konkurrence om dygtig arbejdskraft og bør dermed føre til en stigning i Unionens samlede konkurrenceevne og vækstrater og samtidig skabe arbejdspladser, der yder et større bidrag til væksten i BNP. At give tredjelandsstatsborgere, som f.eks. har fået indrejsetilladelse med henblik på forskning, mulighed for at blive i Unionen indgår desuden i flagskibsinitiativet »Innovation i EU«. Etableringen af et åbent arbejdsmarked for forskere fra Unionen og for forskere fra tredjelande blev også fastholdt som et hovedformål med det europæiske forskningsrum, som skal være et fælles område med fri bevægelighed for forskere, videnskabelig viden og teknologi.

(9) Det er hensigtsmæssigt at lette indrejsen for tredjelandsstatsborgere, der ansøger med henblik på gennemførelsen af en forskningsaktivitet, ved hjælp af en indrejseprocedure, som er uafhængig af retsforholdet til den forskningsorganisation, der er vært, og ved, at der ikke længere kræves en arbejdstilladelse ud over en tilladelse. Denne procedure bør hvile på samarbejdet mellem forskningsorganisationerne og medlemsstaternes indvandringsmyndigheder. Forskningsorganisationerne bør tildeles en central rolle i indrejseproceduren med henblik på at lette og fremskynde indrejsen for tredjelandsstatsborgere, der ansøger med henblik på gennemførelsen af en forskningsaktivitet i Unionen, samtidig med at medlemsstaternes udlændingepolitiske prærogativer bevares. Forskningsorganisationer, som medlemsstaterne bør have mulighed for at godkende på forhånd, bør kunne indgå enten en værtsaftale eller en kontrakt med en tredjelandsstatsborger med henblik på gennemførelsen af en forskningsaktivitet. Medlemsstaterne bør udstede en tilladelse på grundlag af værtsaftalen eller kontrakten, hvis indrejse- og opholdsbetingelserne er opfyldt.

(10) Da den indsats, der skal gøres for at nå målet om at investere 3 % af BNP i forskning, i vidt omfang vedrører den private sektor, bør denne sektor derfor tilskyndes til, hvor det er relevant, at ansætte flere forskere i de kommende år.

(11) For at gøre Unionen mere tiltrækkende for tredjelandsstatsborgere, der ønsker at gennemføre en forskningsaktivitet i Unionen, bør deres familiemedlemmer som defineret i Rådets direktiv 2003/86/EF ([1]) have ret til at ledsage dem og være omfattet af bestemmelserne om mobilitet inden for EU. Disse familiemedlemmer bør have adgang til arbejdsmarkedet i den første medlemsstat og, såfremt der er tale om langvarig mobilitet, i den anden medlemsstat, undtagen under usædvanlige omstændigheder, som f.eks. et særligt højt arbejdsløshedsniveau, hvor medlemsstaterne bør have mulighed for at foretage en analyse, der påviser, at stillingen ikke kan besættes via det nationale arbejdsmarked inden for et tidsrum på højst 12 måneder. Med de undtagelser, der er fastsat i dette direktiv, bør alle bestemmelser i direktiv 2003/86/EF finde anvendelse, herunder grundene til afslag eller inddragelse eller afslag på forlængelse. Følgelig kan familiemedlemmers opholdstilladelser inddrages, eller der kan gives afslag på forlængelse heraf, hvis tilladelsen til den forsker, de ledsager, ophører, og de ikke har selvstændig opholdsret.

(12) Når det er relevant, bør medlemsstaterne tilskyndes til at behandle ph.d.-studerende som forskere med henblik på dette direktiv.

(13) Gennemførelsen af dette direktiv bør ikke fremme en hjerneflugt fra de nye vækstlande og udviklingslandene. Med henblik på en samlet migrationspolitik bør der som led i partnerskabet med hjemlandene træffes foranstaltninger, som i disse tilfælde letter forskernes tilbagevenden til hjemlandene.

([1]) Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).

(14) For at gøre Europa som helhed til et af verdens førende ekspertisecentre for studier og praktik bør indrejse- og opholdsbetingelserne for dem, der ønsker at komme til Unionen med henblik herpå, forbedres og forenkles. Det er i tråd med målene i dagsordenen for moderniseringen af Europas videregående uddannelser, navnlig i forbindelse med internationaliseringen af de videregående uddannelser i Europa. En indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes nationale lovgivning på området indgår i denne bestræbelse. I denne forbindelse og i overensstemmelse med Rådets konklusioner om moderniseringen af videregående uddannelser ([1]), bør udtrykket »videregående uddannelse« omfatte alle videregående uddannelsesinstitutioner, som bl.a. kan være universiteter, universiteter for anvendt videnskab, teknologiske institutter, »grandes écoles«, handelshøjskoler, ingeniørskoler, IUT (universitetsinstitutter for teknologi), højere læreanstalter, faghøjskoler, polytekniske læreanstalter og akademier.

(15) Den udvidelse og styrkelse af Bolognaprocessen, som blev iværksat via Bolognafælleserklæringen af 19. juni 1999 fra de europæiske undervisningsministre, har ført til mere sammenlignelige, forenelige og sammenhængende videregående uddannelsessystemer i de deltagende lande og også i andre lande. Det skyldes, at medlemsstaterne har støttet studerendes mobilitet, og at videregående uddannelsesinstitutioner har integreret mobilitet i deres studieordninger. Dette bør afspejles i forbedrede regler for studerendes mobilitet inden for EU. Et af målene i Bolognaerklæringen er at gøre europæiske videregående uddannelser attraktive og konkurrencedygtige. Bolognaprocessen har ført til etableringen af et europæisk område for videregående uddannelse. Dens tretrinsstruktur med letlæselige programmer og uddannelser samt indførelse af referencerammer for kvalifikationer har gjort det mere attraktivt for tredjelandsstatsborgere at studere i Europa.

(16) Varigheden af og andre betingelser vedrørende forberedelseskurser for studerende, der er omfattet af dette direktiv, bør fastlægges af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale ret.

(17) Dokumentation for, at en tredjelandsstatsborger er optaget på en videregående uddannelsesinstitution, kan bl.a. omfatte et brev, som bekræfter optagelsen, eller et indskrivningsbevis.

(18) Tredjelandsstatsborgere, der ansøger om at få indrejse som praktikanter, bør fremlægge dokumentation for at have gennemført en videregående uddannelse inden for de to år, der går forud for datoen for deres ansøgning, eller for at følge et studieprogram i et tredjeland, der fører til en afsluttet videregående uddannelse. De bør desuden fremlægge en uddannelsesaftale, som indeholder en beskrivelse af praktikforløbet, dets uddannelsesmål eller læringskomponenter, dets varighed og betingelserne for tilsynet med praktikanter, der dokumenterer, at de vil følge egentlige uddannelseskurser og ikke blive anvendt som normale arbejdstagere. Desuden kan værtsenheder afkræves dokumentation for, at praktikopholdet ikke erstatter et job. Hvis der allerede findes særlige betingelser for praktikanter i national ret, kollektive overenskomster eller praksis, bør medlemsstaterne kunne kræve, at tredjelandsstatsborgere, der ansøger om at få indrejse som praktikanter, opfylder disse særlige betingelser.

(19) Ansatte trainees, der kommer for at arbejde i Unionen som virksomhedsinternt udstationerede, er ikke omfattet af nærværende direktiv, da de falder ind under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU ([2]).

(20) Dette direktiv bør støtte målene for den europæiske volontørtjeneste om at udvikle solidaritet, gensidig forståelse og tolerance blandt unge og de samfund, de lever i, og samtidig bidrage til at styrke social samhørighed og fremme aktivt medborgerskab blandt unge. For at sikre adgang til den europæiske volontørtjeneste på en ensartet måde i hele Unionen bør medlemsstaterne anvende bestemmelserne i dette direktiv på tredjelandsstatsborgere, der ansøger med henblik på den europæiske volontørtjeneste.

(21) Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende bestemmelserne i dette direktiv på skoleelever, andre volontører end dem under den europæiske volontørtjeneste og au pairer for derved at lette deres indrejse og ophold og sikre deres rettigheder.

(22) Hvis medlemsstaterne beslutter at anvende dette direktiv på skoleelever, tilskyndes de til at sikre, at den nationale indrejseprocedure for lærere, der udelukkende ledsager elever inden for rammerne af et elevudvekslingsprogram eller et uddannelsesprojekt, er i overensstemmelse med den procedure for skoleelever, der er fastsat i dette direktiv.

([1]) EUT C 372 af 20.12.2011, s. 36.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014 om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandsstatsborgere (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1).

(23) Au pair-ansættelse bidrager til at fremme mellemfolkelige kontakter ved at give tredjelandsstatsborgere mulighed for at forbedre deres sprogkundskaber og udvikle deres viden og kulturelle forbindelser med medlemsstaterne. Samtidig kan au pairer, der er tredjelandsstatsborgere, dog blive udsat for risici for misbrug. For at sikre en fair behandling af au pairer og tage hensyn til deres særlige behov bør det være muligt for medlemsstaterne at anvende bestemmelserne i dette direktiv vedrørende indrejse og ophold for au pairer.

(24) Hvis tredjelandsstatsborgere kan dokumentere, at de i hele opholdsperioden i den pågældende medlemsstat modtager midler, som stammer fra et tilskud, et stipendium, en gyldig ansættelseskontrakt, et bindende ansættelsestilbud eller et finansielt tilsagn fra en elevudvekslingsorganisation, en enhed, der er vært for praktikanter, et volontørprogram, en værtsfamilie eller en organisation, der formidler au pairer, bør medlemsstaterne tage hensyn til sådanne midler ved vurderingen af, om vedkommende råder over tilstrækkelige midler. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte et vejledende referencebeløb, som de anser for at udgøre »tilstrækkelige midler«, der kan variere for hver af de forskellige kategorier af tredjelandsstatsborgere.

(25) Medlemsstaterne opfordres til at give ansøgeren mulighed for at fremlægge dokumenter og oplysninger på et andet af Unionens officielle sprog end deres eget eller egne officielle sprog fastsat af den pågældende medlemsstat.

(26) Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte bestemmelser om en godkendelsesprocedure for offentlige eller private forskningsorganisationer, eller begge, som ønsker at være vært for forskere, der er tredjelandsstatsborgere, eller for videregående uddannelsesinstitutioner, som ønsker at være vært for studerende, der er tredjelandsstatsborgere. Denne godkendelse bør være i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i den pågældende medlemsstats nationale ret eller administrative praksis. Ansøgninger til godkendte forskningsorganisationer eller videregående uddannelsesinstitutioner bør lettes og bør fremskynde tredjelandsstatsborgeres indrejse i Unionen med henblik på forskning eller studier.

(27) Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte bestemmelser om en godkendelsesprocedure for de pågældende værtsenheder, som ønsker at være vært for elever, praktikanter eller volontører, der er tredjelandsstatsborgere. Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende denne procedure på nogle eller alle kategorier af værtsenheder. Denne godkendelse bør være i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i den pågældende medlemsstats nationale ret eller administrative praksis. Ansøgninger til godkendte værtsenheder bør fremskynde tredjelandsstatsborgeres indrejse i Unionen med henblik på praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter.

(28) Hvis medlemsstaterne indfører godkendelsesprocedurer for værtsenheder, bør de kunne beslutte enten kun at tillade indrejse via godkendte værtsenheder eller at indføre en godkendelsesprocedure og samtidig også tillade indrejse gennem ikkegodkendte værtsenheder.

(29) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes ret til at udstede tilladelser med henblik på studier, forskning eller erhvervsuddannelse ud over dem, der er reguleret ved dette direktiv, til tredjelandsstatsborgere, der falder uden for dets anvendelsesområde.

(30) Når alle generelle og særlige indrejsebetingelser er opfyldt, bør medlemsstaterne udstede en tilladelse inden for fastsatte tidsfrister. Hvis en medlemsstat kun udsteder opholdstilladelser på sit område, og alle indrejsebetingelserne i dette direktiv er opfyldt, bør medlemsstaten give den pågældende tredjelandsstatsborger det nødvendige visum og bør sikre, at de kompetente myndigheder samarbejder effektivt med henblik herpå. Hvis medlemsstaten ikke udsteder visa, bør den give den pågældende tredjelandsstatsborger en tilsvarende tilladelse, der giver ret til indrejse.

(31) I tilladelserne bør tredjelandsstatsborgerens status angives. Det bør være muligt for medlemsstaterne at angive yderligere oplysninger i papirformat eller opbevare dem i elektronisk format, såfremt dette ikke medfører ekstra betingelser.

(32) De forskellige gyldighedsperioder for tilladelser udstedt i henhold til dette direktiv bør afspejle den særlige karakter af opholdet for hver kategori af tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af dette direktiv.

(33) Medlemsstaterne bør have ret til at fastsætte, at den samlede varighed af opholdet for studerende ikke overstiger den maksimale varighed af studierne som fastsat i national ret. I denne henseende vil den maksimale varighed af studierne også, hvis dette er fastsat i den berørte medlemsstats nationale ret, kunne omfatte den eventuelle forlængelse af studierne med henblik på at tage et eller flere studieår om.

(34) Det bør være muligt for medlemsstaterne at kræve, at ansøgerne betaler gebyr for behandling af ansøgninger om tilladelser og underretninger. Gebyrernes størrelse bør ikke være uforholdsmæssig eller urimelig for ikke at udgøre en hindring for opfyldelsen af direktivets formål.

(35) De rettigheder, der tildeles tredjelandsstatsborgere, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, bør ikke være afhængig af, hvilken form for tilladelse den enkelte medlemsstat udsteder.

(36) Det bør være muligt at give afslag på indrejse med henblik på formålene i dette direktiv i behørigt begrundede tilfælde. Det bør navnlig være muligt at give afslag på indrejse, hvis en medlemsstat på baggrund af en vurdering baseret på de faktiske omstændigheder i en konkret sag og under hensyntagen til proportionalitetsprincippet finder, at den pågældende tredjelandsstatsborger udgør en potentiel trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.

(37) Formålet med dette direktiv er ikke at regulere indrejse og ophold for tredjelandsstatsborgere med henblik på beskæftigelse, og det tager ikke sigte på at harmonisere national lovgivning eller praksis med hensyn til arbejdstageres status. Ikke desto mindre er det muligt, at særlige kategorier af tredjelandsstatsborgere omfattet af dette direktiv i nogle medlemsstater anses for at være i et ansættelsesforhold i henhold til national ret, kollektive overenskomster eller praksis. Finder en medlemsstat, at forskere, volontører, praktikanter og au pairer, der er tredjelandlandsstatsborgere, er i et ansættelsesforhold, bør denne medlemsstat bevare retten til at fastsætte det antal af den eller de pågældende kategorier, der kan indrejse, jf. artikel 79, stk. 5, i TEUF.

(38) Hvis en forsker, volontør, praktikant eller au pair fra et tredjeland ansøger om indrejse med henblik på et ansættelsesforhold i en medlemsstat, bør det være muligt for den pågældende medlemsstat at foretage en analyse, der påviser, at stillingen ikke kan besættes via det nationale arbejdsmarked.

(39) For så vidt angår studerende, bør antallet af indrejser ikke finde anvendelse, eftersom de — selv hvis de har lov til at arbejde under studierne i overensstemmelse med betingelserne i dette direktiv — søger om indrejse i medlemsstaternes område for som deres vigtigste aktivitet at følge et fuldtidsstudium, der kan omfatte et obligatorisk praktikforløb.

(40) Hvis en forsker, volontør, praktikant eller au pair efter at være indrejst til den pågældende medlemsstats område ansøger om forlængelse af tilladelsen til at indlede eller fortsætte i et ansættelsesforhold i den pågældende medlemsstat, med undtagelse af en forsker, der fortsætter ansættelsesforholdet med samme værtsenhed, bør det være muligt for den pågældende medlemsstat at foretage en analyse, der påviser, at stillingen ikke kan besættes via det nationale arbejdsmarked.

(41) I tilfælde af tvivl om grundlaget for ansøgningen om indrejse bør medlemsstaterne være i stand til at udføre passende kontrol eller kræve dokumentation for fra sag til sag at vurdere ansøgerens påtænkte forskning, studier, praktikophold, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogram eller uddannelsesprojekt eller au pair-ansættelse og bekæmpe misbrug og fejlagtig anvendelse af proceduren i dette direktiv.

(42) Hvis de indsendte oplysninger er ufuldstændige, meddeler medlemsstaterne inden for en rimelig frist ansøgeren, hvilke yderligere oplysninger der kræves, og fastsætter en rimelig frist for indsendelsen af disse. Hvis der ikke er fremlagt supplerende oplysninger inden denne frists udløb, kan ansøgningen afslås.

(43) De nationale myndigheder bør underrette ansøgeren om afgørelsen vedrørende ansøgningen. De bør gøre det skriftligt, hurtigst muligt og senest inden for den frist, der fastsat i dette direktiv.

(44) Dette direktiv har til formål at lette mobiliteten inden for EU for forskere og studerende bl.a. ved at mindske den administrative byrde i forbindelse med mobilitet i flere medlemsstater. Med henblik herpå indfører dette direktiv en særlig ordning for mobilitet inden for EU, hvorved en tredjelandsstatsborger, der er i besiddelse af en tilladelse

med henblik på forskning eller studier, som den første medlemsstat har udstedt, har ret til at indrejse, opholde sig og gennemføre en del af forskningsaktiviteten eller studierne i en eller flere andre medlemsstater i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for mobilitet i henhold til dette direktiv.

(45) For at gøre det muligt for forskere at bevæge sig let fra en forskningsorganisation til en anden i forbindelse med forskningsformål, bør deres kortvarige mobilitet omfatte ophold i andre medlemsstater i en periode på op til 180 dage inden for en periode på 360 dage pr. medlemsstat. Langfristet mobilitet for forskere bør omfatte ophold i en eller flere andre medlemsstater i en periode på over 180 dage pr. medlemsstat. Forskeres familiemedlemmer bør have ret til at ledsage forskeren under mobiliteten. Proceduren for deres mobilitet bør afstemmes med proceduren for den forsker, de ledsager.

(46) For så vidt angår studerende, der er omfattet af EU- eller multilaterale programmer eller en aftale mellem to eller flere videregående uddannelsesinstitutioner med henblik på at sikre kontinuiteten i deres studier, bør dette direktiv fastsætte mulighed for mobilitet i en eller flere andre medlemsstater i en periode på op til 360 dage pr. medlemsstat.

(47) Hvis en forsker eller en studerende flytter til en anden medlemsstat på grundlag af en underretningsprocedure, og et dokument er nødvendigt for at lette adgang til tjenesteydelser og rettigheder, bør det være muligt for den anden medlemsstat at udstede et dokument for at attestere, at forskeren eller den studerende har ret til at opholde sig på den pågældende medlemsstats område. Et sådant dokument bør imidlertid ikke udgøre en yderligere betingelse for at drage nytte af rettighederne i dette direktiv og bør kun være af deklaratorisk karakter.

(48) Mens den særlige mobilitetsordning, der oprettes ved dette direktiv, bør fastsætte selvstændige regler for indrejse og ophold med henblik på forskning eller studier i andre medlemsstater end den, der har udstedt den oprindelige tilladelse, bør alle andre regler vedrørende personers bevægelser på tværs af grænserne som fastlagt i de relevante bestemmelser i Schengenreglerne fortsat finde anvendelse.

(49) Når tilladelsen udstedes af en medlemsstat, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, og forskeren eller dennes familiemedlemmer eller den studerende inden for rammerne af mobilitet inden for EU passerer en ydre grænse som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 ([1]), bør en medlemsstat have ret til at kræve dokumentation for, at forskeren eller den studerende flytter til dens område med henblik på forskning eller studier, eller at familiemedlemmerne flytter til dens område med henblik på at ledsage forskeren i forbindelse med mobilitet. Endvidere bør medlemsstater, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, i tilfælde af passage af en ydre grænse som omhandlet i forordning (EU) 2016/399 konsultere Schengeninformationssystemet og bør give afslag på indrejse eller modsætte sig mobilitet, for så vidt angår personer, om hvilke der i systemet er foretaget en indberetning med henblik på at give afslag på indrejse eller ophold, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 ([2]).

(50) Dette direktiv bør gøre det muligt for andre medlemsstater at anmode om, at en forsker eller en studerende, som flytter på grundlag af en tilladelse, der er udstedt af den første medlemsstat, og som ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for mobilitet, forlader deres område. Hvis forskeren eller den studerende har en gyldig tilladelse, der er udstedt af den første medlemsstat, bør den anden medlemsstat kunne kræve, at forskeren eller den studerende tager tilbage til den første medlemsstat i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ([3]). Hvis mobiliteten er tilladt i den anden medlemsstat på grundlag af den tilladelse, der er udstedt af den første medlemsstat, og denne tilladelse er trukket tilbage eller er udløbet i løbet af mobilitetens gyldighedsperiode, bør det være muligt for den anden medlemsstat enten at tilbagesende forskeren eller den studerende til et tredjeland i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF eller straks at anmode den første medlemsstat om at tillade genindrejse for forskeren eller den studerende på dens område. I sidstnævnte tilfælde bør den første medlemsstat udstede et dokument, der giver tilladelse til genindrejse på dens område, til forskeren eller den studerende.

(51) EU's indvandringspolitik og -regler, på den ene side, og EU's politikker og programmer til fremme af mobilitet for forskere og studerende på EU-plan, på den anden side, bør i højere grad supplere hinanden. Ved fastlæggelsen af gyldighedsperioden for den tilladelse, der udstedes til forskere og studerende, bør medlemsstaterne tage hensyn til

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

den planlagte mobilitet til andre medlemsstater i overensstemmelse med bestemmelserne om mobilitet. Forskere og studerende, der er omfattet af EU- eller multilaterale programmer, der indbefatter mobilitetsforanstaltninger eller aftaler mellem to eller flere videregående uddannelsesinstitutioner, bør have ret til at modtage tilladelser, der dækker mindst to år, såfremt de opfylder de relevante indrejsebetingelser for denne periode.

(52) Med henblik på at gøre det muligt for studerende at dække en del af udgifterne til deres studier og om muligt opnå praktisk erfaring bør de under deres studier gives adgang til arbejdsmarkedet i den medlemsstat, hvor studierne finder sted, på de betingelser, der er fastsat i dette direktiv. Det bør være tilladt for studerende at arbejde et vist minimum af timer som anført i dette direktiv med henblik herpå. Princippet om, at studerende har adgang til arbejdsmarkedet, bør være hovedreglen. I særlige tilfælde bør medlemsstaterne dog kunne tage situationen på deres nationale arbejdsmarked i betragtning.

(53) Som led i indsatsen for at sikre en dygtig arbejdsstyrke, der kan dække fremtidens behov, bør studerende, der afslutter deres uddannelse i Unionen, have mulighed for at forblive på den pågældende medlemsstats område i den i dette direktiv fastsatte periode med henblik på at finde arbejde eller etablere en virksomhed. Forskere bør også have denne mulighed efter afslutningen af deres forskningsaktivitet som beskrevet i værtsaftalen. For at få udstedt en opholdstilladelse med henblik herpå kan studerende og forskere anmodes om at fremlægge dokumentation i overensstemmelse med kravene i dette direktiv. Når medlemsstaterne udsteder en sådan opholdstilladelse til dem, ophører de med at blive betragtet som forskere eller studerende som omhandlet i dette direktiv. Medlemsstaterne bør efter en minimumsperiode, som fastsættes i dette direktiv, kunne kontrollere, om de har en reel chance for at komme i beskæftigelse eller etablere en virksomhed. Denne mulighed berører ikke andre rapporteringskrav, der er fastsat i national ret til andre formål. Den tilladelse, der udstedes med henblik på at finde arbejde eller etablere en virksomhed, bør ikke automatisk give ret til adgang til arbejdsmarkedet eller til at etablere en virksomhed. Medlemsstaterne bør bevare deres ret til at tage hensyn til situationen på deres arbejdsmarked, hvis tredjelandsstatsborgeren, der har fået tilladelse til at forblive på området med henblik på at søge arbejde eller etablere en virksomhed, ansøger om en arbejdstilladelse for at besætte en stilling.

(54) En retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere, som er omfattet af dette direktiv, bør sikres i overensstemmelse med artikel 79 i TEUF. Forskere bør have ret til ligebehandling med statsborgerne i den pågældende medlemsstat med hensyn til artikel 12, stk. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU ([1]), dog således at denne medlemsstat har mulighed for at begrænse ligebehandling i de særlige tilfælde, der er fastsat i nærværende direktiv. Direktiv 2011/98/EU bør fortsat finde anvendelse på studerende, herunder de restriktioner, der er fastsat i nævnte direktiv. Direktiv 2011/98/EU bør finde anvendelse på praktikanter, volontører og au pairer, når de anses for at være i et ansættelsesforhold i den pågældende medlemsstat. Når praktikanter, volontører og au pairer ikke anses for at være i et ansættelsesforhold i den pågældende medlemsstat, bør de såvel som skoleelever have ret til ligebehandling med statsborgerne i den pågældende medlemsstat med hensyn til et minimum af rettigheder fastsat i nærværende direktiv. Dette omfatter adgang til varer og tjenesteydelser, men ikke stipendier og lån til studier eller erhvervsuddannelse.

(55) Ligebehandling som den, der gives forskere og studerende, såvel som praktikanter, volontører og au pairer, når de anses for at være i et ansættelsesforhold i den pågældende medlemsstat, omfatter ligebehandling med hensyn til de socialsikringsområder, der er anført i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ([2]). Dette direktiv harmoniserer ikke medlemsstaternes lovgivning om social sikring. Det er begrænset til at anvende princippet om ligebehandling på området social sikring for de tredjelandsstatsborgere, der falder ind under dets anvendelsesområde. Endvidere indrømmer dette direktiv ikke rettigheder i forbindelse med situationer, der falder uden for EU-rettens anvendelsesområde, f.eks. i forbindelse med familiemedlemmer, der opholder sig i et tredjeland. Dette bør imidlertid ikke berøre retten for efterladte, der har rettigheder fra tredjelandsstatsborgere, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, til i givet fald at modtage efterladtepension, når de er bosiddende i et tredjeland.

(56) I mange medlemsstater er retten til familieydelser betinget af en vis forbindelse til den pågældende medlemsstat, idet ydelserne har til formål at støtte en positiv demografisk udvikling for at sikre den fremtidige arbejdsstyrke i den pågældende medlemsstat. Dette direktiv bør derfor ikke berøre en medlemsstats ret til på visse betingelser at begrænse ligebehandling i forbindelse med familieydelser, hvis forskeren og de medfølgende familiemedlemmer opholder sig midlertidigt i denne medlemsstat.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU af 13. december 2011 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (EUT L 343 af 23.12.2011, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

(57) I tilfælde af mobilitet mellem medlemsstater finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010 ([1]) anvendelse. Dette direktiv bør ikke indrømme flere rettigheder end dem, der allerede eksisterer ifølge gældende EU-ret på området for social sikring for tredjelandsstatsborgere, som har grænseoverskridende interesser mellem medlemsstater.

(58) Dette direktiv bør anvendes, uden at det berører mere fordelagtige bestemmelser i EU-retten og gældende internationale instrumenter.

(59) De opholdstilladelser, der er omhandlet i dette direktiv, bør udstedes af medlemsstatens kompetente myndigheder, som anvender det ensartede format, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 ([2]).

(60) Hver medlemsstat bør sikre, at fyldestgørende og regelmæssigt ajourførte oplysninger stilles til rådighed for den brede offentlighed, navnlig på internettet, om værtsenheder, der er godkendt med henblik på dette direktiv, og betingelserne og procedurerne for tredjelandsstatsborgeres indrejse på medlemsstaternes område med henblik på dette direktiv.

(61) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, jf. artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

(62) Medlemsstaterne bør anvende bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske egenskaber, sprog, religion eller tro, politisk eller anden overbevisning, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

(63) I overensstemmelse med medlemsstaternes og Kommissionens fælles politiske erklæring af 28. september 2011 om forklarende dokumenter ([3]) har medlemsstaterne forpligtet sig til i berettigede tilfælde at lade meddelelsen af deres gennemførelsesbestemmelser ledsage af et eller flere dokumenter, som forklarer forholdet mellem de enkelte dele i et direktiv og de tilsvarende dele af de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(64) Målet for dette direktiv, nemlig at fastlægge betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik og europæisk volontørtjeneste som obligatoriske bestemmelser og elevudveksling, anden volontørtjeneste end den europæiske volontørtjeneste eller au pair-ansættelse som fakultative bestemmelser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(65) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i disse medlemsstater.

(66) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(67) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 2004/114/EF og 2005/71/EF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af disse direktiver.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010 af 24. november 2010 om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet (EUT L 344 af 29.12.2010, s. 1).

([2]) Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere (EUT L 157 af 15.6.2002, s. 1).

([3]) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

(68) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og datoerne for anvendelse af direktiverne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter:

a) betingelserne for tredjelandsstatsborgeres og deres eventuelle familiemedlemmers indrejse og ophold i en periode på over 90 dage på medlemsstaternes område og deres rettigheder med henblik på forskning, studier, praktik eller volontørtjeneste i den europæiske volontørtjeneste og, såfremt det besluttes af medlemsstaterne, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, anden volontørtjeneste end den europæiske volontørtjeneste eller au pair-ansættelse

b) betingelserne for de i litra a) omhandlede forskeres og deres eventuelle familiemedlemmers samt studerendes indrejse og ophold og deres rettigheder i andre medlemsstater end den medlemsstat, som først giver tredjelandsstatsborgeren en tilladelse på grundlag af dette direktiv.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ansøger om indrejse eller har fået indrejse på en medlemsstats område med henblik på forskning, studier, praktik eller volontørtjeneste i den europæiske volontørtjeneste. Medlemsstaterne kan også beslutte at lade bestemmelserne i dette direktiv finde anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ansøger om indrejse med henblik på et elevudvekslingsprogram eller uddannelsesprojekt, anden volontørtjeneste end den europæiske volontørtjeneste eller au pair-ansættelse.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere:

a) der søger international beskyttelse eller er omfattet af international beskyttelse, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU ([1]), eller som er omfattet af midlertidig beskyttelse, jf. Rådets direktiv 2001/55/EF ([2]), i en medlemsstat

b) hvis udvisning er suspenderet på grund af sagens konkrete omstændigheder eller retlige spørgsmål

c) der er familiemedlemmer til unionsborgere, som har udøvet deres ret til fri bevægelighed inden for Unionen

d) der i en medlemsstat har status som fastboende udlænding, jf. Rådets direktiv 2003/109/EF ([3])

e) der, sammen med deres familiemedlemmer og uanset nationalitet, i henhold til aftaler indgået enten mellem Unionen og dens medlemsstater eller mellem Unionen og tredjelande har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere

f) der kommer til Unionen som ansatte trainees i forbindelse med en virksomhedsintern udstationering i henhold til direktiv 2014/66/EU

g) der får indrejse som højt kvalificerede arbejdstagere, jf. Rådets direktiv 2009/50/EF ([4]).

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

([2]) Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EUT L 212 af 7.8.2001, s. 12).

([3]) Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

([4]) Rådets direktiv 2009/50/EF af 25. maj 2009 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse (EUT L 155 af 18.6.2009, s. 17).

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »tredjelandsstatsborger«: en person, der ikke er unionsborger som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i TEUF

2) »forsker«: en tredjelandsstatsborger, som er i besiddelse af en ph.d. eller et relevant kvalifikationsbevis på en videregående uddannelse, der giver den pågældende tredjelandsstatsborger adgang til ph.d.-programmer, og som er udvalgt af en forskningsorganisation og har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område til at gennemføre en forskningsaktivitet, der normalt forudsætter et kvalifikationsbevis af denne art

3) »studerende«: en tredjelandsstatsborger, der er optaget på en videregående uddannelsesinstitution, og som har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område for som primær aktivitet at følge et studieprogram på fuld tid på en videregående uddannelsesinstitution med henblik på at opnå et bevis for en højere uddannelse, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat, herunder eksamensbevis, certifikat eller doktorgrad, der også kan omfatte forberedelseskurser til disse uddannelser i overensstemmelse med national ret eller obligatoriske praktikforløb

4) »skoleelev«: en tredjelandsstatsborger, der har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område med henblik på at følge et anerkendt nationalt eller regionalt undervisningsprogram på sekundærtrinnet, der svarer til niveau 2 eller 3 i den internationale standardklassifikation for skolevæsenet, som led i et elevudvekslingsprogram eller uddannelsesprojekt, der administreres af en uddannelsesinstitution i overensstemmelse med national ret eller administrativ praksis

5) »praktikant«: en tredjelandsstatsborger, som har en videregående uddannelse eller følger et studieprogram i et tredjeland, der fører til en afsluttet videregående uddannelse, og som har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område for at deltage i et praktikforløb med henblik på at tilegne sig viden, praksis og erfaring i et professionelt miljø

6) »volontør«: en tredjelandsstatsborger, der har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område med henblik på at deltage i et volontørprogram

7) »volontørprogram«: et program med konkrete solidaritetsaktiviteter, som bygger på et program, der er anerkendt som sådant af den pågældende medlemsstat eller Unionen, og som forfølger almennyttige formål til fordel for en sag uden profitskabende sigte, hvor aktiviteterne ikke lønnes bortset fra godtgørelse af udgifter og/eller lommepenge

8) »au pair«: en tredjelandsstatsborger, der har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område med henblik på midlertidigt at bo hos en familie med det formål at forbedre vedkommendes sprogkundskaber og kendskab til den pågældende medlemsstat mod udførelse af lettere husligt arbejde og børnepasning

9) »forskning«: skabende arbejde på systematisk grundlag med henblik på at øge videngrundlaget, herunder viden om mennesker, kultur og samfund, og øge udnyttelsen af dette videngrundlag til at udtænke nye anvendelser

10) »forskningsorganisation«: enhver offentlig eller privat organisation, som udfører forskning

11) »uddannelsesinstitution«: en offentlig eller privat uddannelsesinstitution på sekundærtrinnet, som er anerkendt af den pågældende medlemsstat, eller hvis studieprogrammer er anerkendt i overensstemmelse med national ret eller administrativ praksis på grundlag af gennemsigtige kriterier, og som deltager i et elevudvekslingsprogram eller uddannelsesprojekt til de formål, der er fastlagt i dette direktiv

12) »uddannelsesprojekt«: en række uddannelsesmæssige foranstaltninger, der udvikles af en uddannelsesinstitution i en medlemsstat i samarbejde med lignende institutioner i et tredjeland med henblik på udveksling af kultur og viden

13) »videregående uddannelsesinstitution«: enhver type videregående uddannelsesinstitution, der er anerkendt eller betragtes som sådan i overensstemmelse med national ret, og som i overensstemmelse med national ret eller praksis tilbyder anerkendte uddannelser eller andre anerkendte kvalifikationer på videregående niveau, uanset hvorledes denne institution benævnes, eller enhver institution, som i overensstemmelse med national ret eller praksis tilbyder erhvervsrettet uddannelse på videregående niveau

14) »værtsenhed«: en forskningsorganisation, en videregående uddannelsesinstitution, en uddannelsesinstitution, en organisation med ansvar for et volontørprogram eller en enhed, der er vært for praktikanter, som tredjelandsstatsborgeren er tilknyttet med henblik på dette direktiv, og som er beliggende på den pågældende medlemsstats område, uanset dennes retlige form, i overensstemmelse med national ret

15) »værtsfamilie«: en familie, der midlertidigt modtager en au pair og lader vedkommende deltage i det daglige familieliv på en medlemsstats område på grundlag af en aftale indgået mellem denne familie og au pairen

16) »beskæftigelse«: udøvelse af aktiviteter, der omfatter enhver form for arbejde reguleret i medfør af national ret eller gældende kollektive overenskomster eller i overensstemmelse med gældende praksis for eller under ledelse eller opsyn af en arbejdsgiver

17) »arbejdsgiver«: en fysisk person eller en juridisk enhed, for hvem eller under hvis ledelse eller opsyn beskæftigelsen udføres

18) »første medlemsstat«: den medlemsstat, der først udsteder en tredjelandsstatsborger en tilladelse på grundlag af dette direktiv

19) »anden medlemsstat«: enhver anden medlemsstat end den første medlemsstat

20) »EU- eller multilaterale programmer, der omfatter mobilitetsforanstaltninger«: programmer finansieret af Unionen eller medlemsstater med henblik på at fremme tredjelandsstatsborgeres mobilitet inden for Unionen eller i de medlemsstater, der deltager i de respektive programmer

21) »tilladelse«: en opholdstilladelse eller, hvis fastsat i national ret, et langtidsvisum, der udstedes med henblik på dette direktiv

22) »opholdstilladelse«: en tilladelse, der udstedes i den udformning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002, og som giver indehaveren ret til at opholde sig lovligt på en medlemsstats område

23) »langtidsvisum«: en tilladelse, der udstedes af en medlemsstat i henhold til artikel 18 i Schengenkonventionen ([1]), eller som udstedes i overensstemmelse med national ret i de medlemsstater, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud

24) »familiemedlemmer«: tredjelandsstatsborgere som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF.

Artikel 4

Gunstigere bestemmelser

1. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i:

a) bilaterale eller multilaterale aftaler, som er indgået mellem Unionen eller Unionen og dens medlemsstater og et eller flere tredjelande, eller

b) bilaterale eller multilaterale aftaler, som er indgået mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at vedtage eller opretholde gunstigere bestemmelser for de tredjelandsstatsborgere, hvorpå dette direktiv finder anvendelse, for så vidt angår artikel 10, stk. 2, litra a), og artikel 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 og 35.

KAPITEL II

INDREJSE

Artikel 5

Principper

1. En tredjelandsstatsborger kan kun indrejse i medfør af dette direktiv, hvis en gennemgang af dokumentationen viser, at tredjelandsstatsborgeren opfylder:

a) de generelle betingelser i artikel 7, og

b) de relevante særlige betingelser i artikel 8, 11, 12, 13, 14 eller 16.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgeren fremlægger den i stk. 1 omhandlede dokumentation på et af de officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller på et af Unionens officielle sprog fastsat af denne medlemsstat.

([1]) Konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19).

3. Når alle de generelle og de særlige betingelser er opfyldt, har tredjelandsstatsborgere ret til en tilladelse.

Hvis en medlemsstat kun udsteder opholdstilladelser på sit område, og alle indrejsebetingelserne i dette direktiv er opfyldt, udsteder den pågældende medlemsstat det nødvendige visum til tredjelandsstatsborgeren.

Artikel 6

Antal indrejser

Dette direktiv berører ikke en medlemsstats ret til i overensstemmelse med artikel 79, stk. 5, i TEUF, at fastlægge det antal af tredjelandsstatsborgere, jf. nærværende direktivs artikel 2, stk. 1, der kan indrejse, med undtagelse af studerende, hvis den pågældende medlemsstat finder, at de er eller vil være i et ansættelsesforhold. På dette grundlag kan en ansøgning om tilladelse enten afvises som uantagelig eller afslås.

Artikel 7

Generelle betingelser

1. For så vidt angår en tredjelandsstatsborgers indrejse i medfør af dette direktiv, skal ansøgeren:

a) forevise et rejsedokument, der er gyldigt i henhold til national ret og, hvis et sådant kræves, en ansøgning om et visum eller et gyldigt visum eller eventuelt en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt langtidsvisum; medlemsstaterne kan kræve, at rejsedokumentets gyldighedsperiode mindst skal dække det planlagte opholds varighed

b) hvis tredjelandsstatsborgeren i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret er mindreårig, forevise forældrenes tilladelse eller et tilsvarende dokument vedrørende det planlagte ophold

c) fremlægge dokumentation for, at tredjelandsstatsborgeren har eller, hvis fastsat i national ret, har ansøgt om sygeforsikring mod alle de risici, som statsborgerne i den berørte medlemsstat normalt er dækket mod; forsikringen skal gælde for det planlagte opholds varighed

d) hvis medlemsstaten kræver det, fremlægge dokumentation for at have betalt det gebyr, der kræves for behandling af ansøgningen, jf. artikel 36

e) fremlægge den af den pågældende medlemsstat krævede dokumentation for, at vedkommende under sit ophold råder over tilstrækkelige midler til at dække sine udgifter til underhold, uden at behøve at benytte sig af medlemsstatens sociale bistandsordning, og hjemrejse. Vurderingen af, hvorvidt der er tale om tilstrækkelige midler, baseres på en individuel behandling af sagen under hensyntagen til midler, der stammer fra bl.a. tilskud, stipendier, en gyldig ansættelseskontrakt eller et bindende ansættelsestilbud eller et finansielt tilsagn fra en elevudvekslingsorganisation, en enhed, der er vært for praktikanter, et volontørprogram, en værtsfamilie eller en organisation, der formidler au pairer.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgeren opgiver den pågældende tredjelandsstatsborgers adresse på deres område.

Hvis en medlemsstats nationale ret kræver, at der oplyses en adresse på ansøgningstidspunktet, og den pågældende tredjelandsstatsborger endnu ikke kender den fremtidige adresse, accepterer medlemsstaterne en midlertidig adresse. I sådanne tilfælde oplyser tredjelandsstatsborgeren sin faste adresse senest på tidspunktet for udstedelse af en tilladelse, jf. artikel 17.

3. Medlemsstaterne kan angive et referencebeløb, som de anser for at udgøre »tilstrækkelige midler«, jf. stk. 1, litra e). Vurderingen af de tilstrækkelige midler baseres på en individuel behandling af sagen.

4. Ansøgningen skal indgives og behandles, enten mens den pågældende tredjelandsstatsborger opholder sig uden for den medlemsstats område, som tredjelandsstatsborgeren ønsker at indrejse i, eller mens tredjelandsstatsborgeren allerede opholder sig i den pågældende medlemsstat som indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt langtidsvisum.

Imidlertid kan en medlemsstat i overensstemmelse med sin nationale ret acceptere en ansøgning, der indgives af en tredjelandsstatsborger, som ikke har en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt langtidsvisum, men som befinder sig lovligt på dens område.

5. Medlemsstaterne afgør, om ansøgninger skal indgives af tredjelandsstatsborgeren, værtsenheden eller enhver af disse to.

6. Tredjelandsstatsborgere, som anses for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, bevilges ikke indrejse.

Artikel 8

Særlige betingelser for forskere

1. For så vidt angår en tredjelandsstatsborgers indrejse med henblik på at gennemføre en forskningsaktivitet, skal ansøgeren ud over at opfylde de generelle betingelser i artikel 7 fremlægge en værtsaftale eller, hvis fastsat i national ret, en kontrakt, jf. artikel 10.

2. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med national ret kræve en skriftlig erklæring fra forskningsorganisationen om, at den pågældende forskningsorganisation i tilfælde af, at en forsker ulovligt forbliver på den pågældende medlemsstats område, er ansvarlig for tilbagebetaling af de udgifter til opholdet og hjemrejsen, som måtte være blevet afholdt over offentlige midler. Forskningsorganisationens finansielle ansvar ophører senest seks måneder efter udløbet af værtsaftalen.

Hvis forskerens opholdsret forlænges i overensstemmelse med artikel 25, begrænses forskningsorganisationens ansvar, jf. dette stykkes første afsnit, frem til starttidspunktet i opholdstilladelsen med henblik på jobsøgning eller etablering af virksomhed.

3. En medlemsstat, der har indført en procedure for godkendelse af forskningsorganisationer i overensstemmelse med artikel 9, fritager ansøgerne for at fremlægge et eller flere af de dokumenter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2 eller i artikel 7, stk. 1, litra c), d) eller e), eller i artikel 7, stk. 2, hvis godkendte forskningsorganisationer skal være vært for tredjelandsstatsborgerne.

Artikel 9

Godkendelse af forskningsorganisationer

1. Medlemsstaterne kan beslutte at indføre en godkendelsesprocedure for offentlige og/eller private forskningsorganisationer, som ønsker at være vært for en forsker efter den indrejseprocedure, der er fastsat i dette direktiv.

2. Godkendelsen af en forskningsorganisation foregår i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i de pågældende medlemsstaters nationale ret eller administrative praksis. Ansøgninger om godkendelse fra forskningsorganisationer indgives i overensstemmelse med disse procedurer og baseres på organisationernes vedtægtsmæssige opgaver eller eventuelle selskabsformål og på dokumentation for, at de udfører forskning.

Godkendelsen af en forskningsorganisation meddeles for en periode på mindst fem år. I undtagelsestilfælde kan medlemsstaterne meddele godkendelse for en kortere periode.

3. En medlemsstat kan blandt andre foranstaltninger give afslag på at forlænge eller beslutte at inddrage godkendelsen, hvis:

a) en forskningsorganisation ikke længere opfylder nærværende artikels stk. 2, artikel 8, stk. 2, eller artikel 10, stk. 7

b) godkendelsen er opnået gennem svig, eller

c) en forskningsorganisation har indgået en værtsaftale med en tredjelandsstatsborger ved svig eller uagtsom adfærd.

Såfremt der er givet afslag på en ansøgning om forlængelse, eller godkendelsen er blevet inddraget, kan den berørte organisation forbydes at ansøge om ny godkendelse i indtil fem år efter offentliggørelsen af afgørelsen om afslag på forlængelse eller inddragelse.

Artikel 10

Værtsaftale

1. En forskningsorganisation, som ønsker at være vært for en tredjelandsstatsborger med henblik på forskning, indgår en værtsaftale med den pågældende. Medlemsstaterne kan fastsætte, at kontrakter, der indeholder de elementer, der er omhandlet i stk. 2 og eventuelt stk. 3, ligestilles med en værtsaftale med henblik på dette direktiv.

2. Værtsaftalen skal indeholde:

a) forskningsaktivitetens eller forskningsområdets titel eller formål

b) en erklæring fra tredjelandsstatsborgeren om, at den pågældende vil bestræbe sig på at færdiggøre forskningsaktiviteten

c) en erklæring fra forskningsorganisationen om, at den vil være vært for tredjelandsstatsborgeren med henblik på at færdiggøre forskningsaktiviteten

d) forskningsaktivitetens start- og sluttidspunkt eller forventede varighed

e) oplysninger om planlagt mobilitet i en eller flere andre medlemsstater, hvis mobiliteten er kendt på ansøgningstidspunktet i den første medlemsstat.

3. Medlemsstaterne kan også kræve, at værtsaftalen skal indeholde:

a) oplysninger om retsforholdet mellem forskningsorganisationen og forskeren

b) oplysninger om forskerens arbejdsvilkår.

4. Forskningsorganisationer må kun undertegne værtsaftaler, hvis forskningsaktiviteten er accepteret af de kompetente instanser i organisationen efter vurdering af:

a) emnet for og den forventede varighed af forskningsaktiviteten, samt hvorvidt de finansielle midler, som er nødvendige for forskningens udførelse, er til rådighed

b) tredjelandsstatsborgerens kvalifikationer i forhold til emnet for forskningen, dokumenteret ved en bekræftet genpart af kvalifikationsbeviserne.

5. Værtsaftalen bortfalder automatisk, hvis tredjelandsstatsborgeren ikke får indrejsetilladelse, eller når retsforholdet mellem forskeren og forskningsorganisationen er afsluttet.

6. Forskningsorganisationen underretter omgående den berørte medlemsstats kompetente myndighed om enhver begivenhed, som vil kunne hindre værtsaftalens gennemførelse.

7. Medlemsstaterne kan bestemme, at forskningsorganisationen senest to måneder efter udløbet af den berørte værtsaftale over for de kompetente myndigheder, som er udpeget til dette formål, skal bekræfte, at forskningsaktiviteten er afsluttet.

8. Medlemsstaterne kan i deres nationale ret fastsætte konsekvenserne af en inddragelse af godkendelsen eller afslag på forlængelse for eksisterende værtsaftaler, som er indgået i overensstemmelse med denne artikel, samt konsekvenserne for de berørte forskeres tilladelser.

Artikel 11

Særlige betingelser for studerende

1. For så vidt angår en tredjelandsstatsborgers indrejse med henblik på studier, skal ansøgeren ud over de generelle betingelser i artikel 7 fremlægge dokumentation for:

a) at tredjelandsstatsborgeren er blevet optaget på en videregående uddannelsesinstitution med henblik på at følge et studieprogram

b) hvis medlemsstaten kræver det, at de gebyrer, som den videregående uddannelsesinstitution kræver, er blevet betalt

c) hvis medlemsstaten kræver det, et tilstrækkeligt kendskab til det sprog, der anvendes i det studieprogram, som skal følges

d) hvis medlemsstaten kræver det, at tredjelandsstatsborgeren råder over tilstrækkelige midler til at dække studieomkostningerne.

2. Tredjelandsstatsborgere, der automatisk er omfattet af en sygeforsikring mod alle de risici, som statsborgerne i den berørte medlemsstat normalt er dækket mod, når de er indskrevet ved en videregående uddannelsesinstitution, anses for at opfylde betingelsen i artikel 7, stk. 1, litra c).

3. En medlemsstat, der har indført en godkendelsesprocedure for videregående uddannelsesinstitutioner i overensstemmelse med artikel 15, fritager ansøgerene for at fremlægge et eller flere af de dokumenter, der er nævnt i nærværende artikels stk. 1, litra b), c) eller d), eller artikel 7, stk. 1, litra d), eller artikel 7, stk. 2, hvis godkendte videregående uddannelsesinstitutioner skal være vært for tredjelandsstatsborgerne.

Artikel 12

Særlige betingelser for skoleelever

1. For så vidt angår en tredjelandsstatsborgers indrejse med henblik på et elevudvekslingsprogram eller et uddannelsesprojekt, skal ansøgeren ud over de generelle betingelser i artikel 7 fremlægge dokumentation for:

a) at tredjelandsstatsborgeren hverken er under den minimumsalder eller det laveste klassetrin eller over den maksimumsalder eller det højeste klassetrin, som den pågældende medlemsstat har fastsat

b) at vedkommende er optaget på en uddannelsesinstitution

c) at vedkommende deltager i et anerkendt nationalt eller regionalt undervisningsprogram som led i et elevudvekslingsprogram eller uddannelsesprojekt, der administreres af en uddannelsesinstitution i overensstemmelse med national ret eller administrativ praksis

d) at uddannelsesinstitutionen eller, for så vidt det er fastsat i national ret, en tredjepart påtager sig det fulde ansvar for tredjelandsstatsborgeren under hele opholdet på den pågældende medlemsstats område, navnlig hvad angår studieomkostningerne

e) at tredjelandsstatsborgeren under hele opholdet skal bo hos en familie eller i særlige indkvarteringsfaciliteter på uddannelsesinstitutionen eller, for så vidt det er fastsat i national ret, i enhver anden facilitet, som opfylder de betingelser, der er fastsat af den pågældende medlemsstat, og som er udvalgt i overensstemmelse med reglerne for det elevudvekslingsprogram eller uddannelsesprojekt, hvori tredjelandsstatsborgeren deltager.

2. Medlemsstaterne kan begrænse indrejsen for skoleelever, der deltager i et elevudvekslingsprogram eller uddannelsesprojekt, til statsborgere fra tredjelande, der tilbyder medlemsstaternes egne statsborgere tilsvarende muligheder.

Artikel 13

Særlige betingelser for praktikanter

1. For så vidt angår en tredjelandsstatsborgers indrejse med henblik på uddannelse, skal ansøgeren ud over de generelle betingelser i artikel 7:

a) fremlægge en uddannelsesaftale, hvori der fastsættes en teoretisk og praktisk uddannelse, med en værtsenhed. Medlemsstaterne kan kræve, at en sådan uddannelsesaftale godkendes af den kompetente myndighed, og at de vilkår, der ligger til grund for aftalen, opfylder kravene i henhold til national ret, kollektive overenskomster eller praksis i den pågældende medlemsstat. Uddannelsesaftalen skal indeholde:

   i) en beskrivelse af uddannelsesprogrammet, herunder de uddannelsesmæssige mål eller læringsdele

   ii) praktikkens varighed

   iii) praktikkens arbejds- og tilsynsvilkår

   iv) praktikkens arbejdstider, og

   v) retsforholdet mellem praktikanten og værtsenheden

b) fremlægge dokumentation for at have opnået en videregående uddannelse inden for de to år, der går forud for ansøgningsdatoen, eller for at følge et studieprogram, der fører til en videregående uddannelse

c) hvis medlemsstaten kræver det, fremlægge dokumentation for, at tredjelandsstatsborgeren under sit ophold vil råde over tilstrækkelige midler til at dække udgifterne til uddannelse

d) hvis medlemsstaten kræver det, fremlægge dokumentation for, at vedkommende har modtaget eller vil modtage sprogundervisning for at opnå den viden, der er nødvendig for at gennemføre praktikopholdet

e) hvis medlemsstaten kræver det, fremlægge dokumentation for, at værtsenheden påtager sig det fulde ansvar for tredjelandsstatsborgeren under hele opholdet på den pågældende medlemsstats område, navnlig hvad angår udgifterne til underhold og logi

f) hvis medlemsstaten kræver det, fremlægge dokumentation for, at indkvarteringen opfylder de betingelser, der er fastsat af den pågældende medlemsstat, hvis tredjelandsstatsborgeren under hele opholdet indkvarteres af værtsenheden.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at praktikopholdet skal være inden for samme område og på samme kvalifikationsniveau som den videregående uddannelse eller det studieprogram, der er omhandlet i stk. 1, litra b).

3. Medlemsstaterne kan kræve, at værtsenheden dokumenterer, at praktikopholdet ikke erstatter et job.

4. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med national ret kræve en skriftlig erklæring fra værtsenheden om, at den i tilfælde af, at en praktikant ulovligt forbliver på den pågældende medlemsstats område, er ansvarlig for tilbagebetaling af de udgifter til opholdet og hjemrejsen, som måtte være blevet afholdt over offentlige midler. Værtsenhedens finansielle ansvar ophører senest seks måneder efter udløbet af uddannelsesaftalen.

Artikel 14

Særlige betingelser for volontører

1. For så vidt angår en tredjelandsstatsborgers indrejse med henblik på volontørtjeneste, skal ansøgeren ud over de generelle betingelser i artikel 7:

a) fremlægge en aftale, som er indgået med værtsenheden eller, for så vidt det er fastsat i nationale ret, et andet organ, der i den pågældende medlemsstat har ansvaret for det volontørprogram, hvori tredjelandsstatsborgeren deltager. Aftalen skal indeholde:

   i) en beskrivelse af volontørprogrammet

   ii) volontørtjenestens varighed

   iii) volontørtjenestens arbejds- og tilsynsbetingelser

   iv) arbejdstiderne for det frivillige arbejde

   v) de midler, der er til rådighed til dækning af tredjelandsstatsborgerens udgifter til underhold og logi, og et minimumsbeløb til lommepenge under hele opholdet, og

   vi) i givet fald den uddannelse, som tredjelandsstatsborgeren vil modtage for at kunne udføre volontørtjenesten

b) hvis medlemsstaten kræver det, fremlægge dokumentation for, at indkvarteringen opfylder de betingelser, der er fastsat af den pågældende medlemsstat, hvis tredjelandsstatsborgeren under hele opholdet indkvarteres af værtsenheden

c) fremlægge dokumentation for, at værtsenheden eller, for så vidt det er fastsat i national ret, et andet organ, der har ansvaret for volontørprogrammet, har tegnet en ansvarsforsikring

d) hvis medlemsstaten kræver det, fremlægge dokumentation for, at tredjelandsstatsborgeren har modtaget eller vil modtage en grundlæggende indføring i den pågældende medlemsstats sprog, historie og politiske og sociale strukturer.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte en minimums- og maksimumsalder for tredjelandsstatsborgere, der ansøger om indrejse med henblik på et volontørprogram med forbehold af reglerne under den europæiske volontørtjeneste.

3. Volontører, der deltager i den europæiske volontørtjeneste, skal ikke fremlægge den i stk. 1, litra c), og i givet fald litra d), omhandlede dokumentation.

Artikel 15

Godkendelse af videregående uddannelsesinstitutioner, uddannelsesinstitutioner, organisationer med ansvar for et volontørprogram eller organisationer, der er vært for praktikanter

1. Med henblik på dette direktiv kan medlemsstaterne beslutte at indføre en godkendelsesprocedure for videregående uddannelsesinstitutioner, uddannelsesinstitutioner, organisationer med ansvar for et volontørprogram eller organisationer, der er vært for praktikanter.

2. Denne godkendelse skal være i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i den pågældende medlemsstats nationale ret eller administrative praksis.

3. Hvis en medlemsstat beslutter at indføre en godkendelsesprocedure i overensstemmelse med stk. 1 og 2, skal den give klare og gennemsigtige oplysninger til de berørte værtsenheder om blandt andet betingelser og kriterier for godkendelse, dennes gyldighedsperiode, konsekvenser af manglende overholdelse, herunder eventuel inddragelse og afslag på forlængelse, samt eventuelle sanktioner.

Artikel 16

Særlige betingelser for au pairer

1. For så vidt angår en tredjelandsstatsborgers indrejse med henblik på au pair-ansættelse, skal tredjelandsstatsborgeren ud over de generelle betingelser i artikel 7:

a) fremlægge en aftale mellem tredjelandsstatsborgeren og værtsfamilien, der fastlægger tredjelandsstatsborgerens rettigheder og forpligtelser som au pair, herunder detaljerede oplysninger om de lommepenge, som denne skal modtage, passende tilrettelæggelse af arbejdsopgaverne, der giver au pairen mulighed for at følge kurser, og det maksimale antal timer pr. dag for arbejde i familien

b) være mellem 18 og 30 år. I undtagelsestilfælde kan medlemsstaterne tillade indrejse for en tredjelandsstatsborger med henblik på au pair-ansættelse, som er over maksimumsalderen

c) fremlægge dokumentation for, at værtsfamilien eller en organisation, der formidler au pairer, for så vidt det er fastsat i national ret, påtager sig det fulde ansvar for tredjelandsstatsborgeren under hele opholdet på den pågældende medlemsstats område, navnlig hvad angår ophold, logi og ulykkestilfælde.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at en tredjelandsstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på au pair-ansættelse, fremlægger dokumentation for:

a) grundlæggende kendskab til den pågældende medlemsstats sprog, eller

b) at have en uddannelse på sekundærtrinnet, erhvervsmæssige kvalifikationer eller i givet fald at opfylde betingelserne for at udøve et lovreguleret erhverv som fastsat i national ret.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at au pair-ansættelse kun må udføres af en organisation, der formidler au pairer, i henhold til betingelserne i national ret.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at værtsfamiliens medlemmer skal have en anden nationalitet end den tredjelandsstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på au pair-ansættelse, og ikke må have nogen familiemæssig tilknytning til den pågældende tredjelandsstatsborger.

5. Det maksimale timeantal for au pair-arbejde må ikke overstige 25 timer om ugen. Au pairen skal have mindst én ugentlig fridag fra au pair-arbejdet.

6. Medlemsstaterne kan fastsætte et minimumsbeløb som lommepenge, der skal betales til au pairen.

KAPITEL III

TILLADELSER OG OPHOLDETS VARIGHED

Artikel 17

Tilladelser

1. Hvis tilladelsen er givet i form af en opholdstilladelse, anvender medlemsstaterne det format, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002, og anfører udtrykket »forsker«, »studerende«, »skoleelev«, »praktikant«, »volontør« eller »au pair« på opholdstilladelsen.

2. Hvis tilladelsen er givet i form af et langtidsvisum, anfører medlemsstaterne under overskriften »bemærkninger« på visummærkaten en bemærkning om, at det er udstedt til en »forsker«, »studerende«, »skoleelev«, »praktikant«, »volontør« eller »au pair«.

3. For forskere og studerende, der kommer til Unionen inden for rammerne af et specifikt EU- eller multilateralt program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, eller af en aftale mellem to eller flere anerkendte videregående uddannelsesinstitutioner, skal tilladelsen henvise til det specifikke program eller den specifikke aftale.

4. Hvis tilladelsen til langvarig mobilitet udstedes til en forsker i form af en opholdstilladelse, anvender medlemsstaterne det format, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002, og anfører »forskermobilitet« på opholdstilladelsen. Hvis tilladelsen til langvarig mobilitet udstedes til en forsker i form af et langtidsvisum, anfører medlemsstaterne »forskermobilitet« under overskriften »bemærkninger« på visummærkaten.

Artikel 18

Tilladelsens gyldighedsperiode

1. Gyldighedsperioden for en tilladelse til forskere skal være mindst et år eller være lig med værtsaftalens varighed, hvis denne er kortere. Tilladelsen forlænges, hvis artikel 21 ikke finder anvendelse.

Gyldighedsperioden for en tilladelse til forskere, der er omfattet af EU- eller multilaterale programmer, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, skal være mindst to år eller være lig med værtsaftalens varighed, hvis denne er kortere. Hvis de generelle betingelser i artikel 7 ikke er opfyldt for de to år eller for hele værtsaftalens varighed, finder nærværende stykkes første afsnit anvendelse. Medlemsstaterne bevarer retten til at kontrollere, at grundene til inddragelse i artikel 21 ikke finder anvendelse.

2. Gyldighedsperioden for en tilladelse til studerende skal være mindst et år eller være lig med studiernes varighed, hvis denne er kortere. Tilladelsen forlænges, hvis artikel 21 ikke finder anvendelse.

Gyldighedsperioden for en tilladelse til studerende, der er omfattet af EU- eller multilaterale programmer, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, eller af en aftale mellem to eller flere videregående uddannelsesinstitutioner, skal være mindst to år eller svare til studiernes varighed, hvis denne er kortere. Hvis de generelle betingelser i artikel 7 ikke er opfyldt for de to år eller for hele studiernes varighed, finder dette stykkes første afsnit anvendelse. Medlemsstaterne bevarer retten til at kontrollere, at grundene til inddragelse i artikel 21 ikke finder anvendelse.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at studieopholdets samlede varighed ikke må overstige den maksimale varighed af studierne, der er fastsat i national ret.

4. Gyldighedsperioden for en tilladelse til skoleelever skal være lig med elevudvekslingsprogrammets eller uddannelsesprojektets varighed, hvis denne er under et år, eller være højst et år. Medlemsstaterne kan beslutte at tillade forlængelse af tilladelsen én gang for den periode, der er nødvendig for at afslutte elevudvekslingsprogrammet eller uddannelsesprojektet, hvis artikel 21 ikke finder anvendelse.

5. Gyldighedsperioden for en tilladelse til au pairer skal være lig med varigheden af aftalen mellem au pairen og værtsfamilien, hvis denne er under et år, eller være højst et år. Medlemsstaterne kan beslutte at tillade forlængelse af tilladelsen én gang for en periode på højst seks måneder efter en begrundet ansøgning fra værtsfamilien, hvis artikel 21 ikke finder anvendelse.

6. Gyldighedsperioden for en tilladelse til praktikanter skal være lig med uddannelsesaftalens varighed, hvis denne er under seks måneder, eller være højst seks måneder. Hvis aftalens varighed er længere end seks måneder, kan tilladelsens gyldighedsperiode dække den pågældende periode i henhold til national ret.

Medlemsstaterne kan beslutte at tillade forlængelse af tilladelsen én gang for den periode, der er nødvendig for at afslutte praktikopholdet, hvis artikel 21 ikke finder anvendelse.

7. Gyldighedsperioden for en tilladelse til volontører skal være lig med varigheden af aftalen, jf. artikel 14, stk. 1, litra a), hvis denne er under et år, eller være højst et år. Hvis aftalens varighed er længere end et år, kan tilladelsens gyldighedsperiode svare til den pågældende periode i henhold til national ret.

8. Medlemsstaterne kan beslutte, at gyldighedsperioden for den tilladelse, der er ansøgt om, ikke må overstige rejsedokumentets gyldighedsperiode, hvis gyldighedsperioden for den pågældende tredjelandsstatsborgers rejsedokument er under et år eller under to år i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

9. Hvis medlemsstaterne giver tilladelse til indrejse og ophold i det første år på grundlag af et langtidsvisum, skal der indgives en ansøgning om opholdstilladelse inden langtidsvisummets udløb. Opholdstilladelsen udstedes, hvis artikel 21 ikke finder anvendelse.

Artikel 19

Supplerende oplysninger

1. Medlemsstaterne kan anføre yderligere oplysninger i papirform eller opbevare sådanne oplysninger i elektronisk format, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 1030/2002 og litra a), punkt 16, i bilaget dertil. Disse oplysninger kan vedrøre opholdsstedet, og i tilfælde, der er omfattet af dette direktivs artikel 24, den studerendes økonomiske virksomhed og navnlig omfatte den fulde liste over medlemsstater, som forskeren eller den studerende agter at tage til inden for rammerne af mobilitet, eller relevante oplysninger om et specifikt EU- eller multilateralt program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, eller en aftale mellem to eller flere videregående uddannelsesinstitutioner.

2. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at oplysningerne omhandlet i denne artikels stk. 1 skal anføres på langtidsvisummet, jf. punkt 12 i bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 ([1]).

KAPITEL IV

GRUNDE TIL AFSLAG PÅ ANSØGNING OM TILLADELSER, INDDRAGELSE AF TILLADELSER ELLER AFSLAG PÅ FORLÆNGELSE AF TILLADELSER

Artikel 20

Grunde til afslag

1. Medlemsstaterne giver afslag på en ansøgning, hvis:

a) de generelle betingelser i artikel 7 eller de relevante særlige betingelser i artikel 8, 11, 12, 13, 14 eller 16 ikke er opfyldt

b) de forelagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede eller ulovligt ændret

c) den pågældende medlemsstat kun tillader indrejse gennem en godkendt værtsenhed, og værtsenheden ikke er godkendt.

2. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning, hvis:

a) værtsenheden, et andet organ, jf. artikel 14, stk. 1, litra a), en tredjepart, jf. artikel 12, stk. 1, litra d), værtsfamilien eller den organisation, der formidler au pairer, ikke har opfyldt sine juridiske forpligtelser vedrørende social sikring, beskatning, arbejdstagerrettigheder eller arbejdsvilkår

b) den værtsenhed eller værtsfamilie, der vil ansætte tredjelandsstatsborgeren, i givet fald ikke overholder ansættelsesvilkårene i henhold til national ret eller kollektive overenskomster eller praksis i den pågældende medlemsstat

c) værtsenheden, et andet organ, jf. artikel 14, stk. 1, litra a), en tredjepart, jf. artikel 12, stk. 1, litra d), værtsfamilien eller den organisation, der formidler au pairer, er blevet straffet i henhold til national ret for sort arbejde eller ulovlig beskæftigelse

d) værtsenheden blev oprettet eller drives med det hovedformål at lette indrejse for tredjelandsstatsborgere, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde

e) værtsenhedens virksomhed i givet fald er ved at blive eller er blevet opløst i henhold til national insolvenslovgivning, eller hvis ingen økonomisk aktivitet finder sted

f) medlemsstaten har dokumentation for eller alvorlige og objektive grunde til at fastslå, at tredjelandsstatsborgeren ville opholde sig i medlemsstaten med henblik på andre formål end dem, på grundlag af hvilke den pågældende ansøger om indrejse.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1).

3. Hvis en tredjelandsstatsborger ansøger om indrejse med henblik på at indgå et ansættelsesforhold i en medlemsstat, kan denne medlemsstat kontrollere, om den pågældende stilling kan besættes af statsborgere i den pågældende medlemsstat eller af andre unionsborgere, eller af tredjelandsstatsborgere, som opholder sig lovligt i denne medlemsstat, og den kan i så fald afslå ansøgningen. Dette stykke finder anvendelse med forbehold af princippet om præference for unionsborgere som udtrykt i de relevante bestemmelser i de relevante tiltrædelsesakter.

4. Ved enhver afgørelse om at afslå en ansøgning skal der tages hensyn til de særlige omstændigheder i det konkrete tilfælde, ligesom proportionalitetsprincippet skal overholdes, jf. dog stk. 1.

Artikel 21

Grunde til inddragelse af eller afslag på forlængelse af en tilladelse

1. Medlemsstaterne inddrager eller giver i givet fald afslag på forlængelse af en tilladelse, hvis

a) tredjelandsstatsborgeren ikke længere opfylder de generelle betingelser i artikel 7, bortset fra artikel 7, stk. 6, eller de relevante særlige betingelser i artikel 8, 11, 12, 13, 14 eller 16 eller betingelserne i artikel 18

b) tilladelserne eller de forelagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede eller ulovligt ændret

c) den pågældende medlemsstat kun tillader indrejse gennem en godkendt værtsenhed, og værtsenheden ikke er godkendt

d) tredjelandsstatsborgeren opholder sig i medlemsstaten med henblik på andre formål end dem, på grundlag af hvilke den pågældende fik tilladelse til ophold.

2. Medlemsstaterne kan inddrage eller give afslag på forlængelse af en tilladelse, hvis:

a) værtsenheden, et andet organ, jf. artikel 14, stk. 1, litra a), en tredjepart, jf. artikel 12, stk. 1, litra d), værtsfamilien eller den organisation, der formidler au pairer, ikke har opfyldt sine juridiske forpligtelser vedrørende social sikring, beskatning, arbejdstagerrettigheder eller arbejdsvilkår

b) den værtsenhed eller værtsfamilie, der har ansat tredjelandsstatsborgeren, i givet fald ikke overholder ansættelsesvilkårene i henhold til national ret eller kollektive overenskomster eller praksis i den pågældende medlemsstat

c) værtsenheden, et andet organ, jf. artikel 14, stk. 1, litra a), en tredjepart, jf. artikel 12, stk. 1, litra d), værtsfamilien eller den organisation, der formidler au pairer, er blevet straffet i henhold til national ret for sort arbejde eller ulovlig beskæftigelse

d) værtsenheden blev oprettet eller drives med det hovedformål at lette indrejse for tredjelandsstatsborgere, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde

e) værtsenhedens virksomhed i givet fald er ved at blive eller er blevet opløst i henhold til national insolvenslovgivning, eller hvis ingen økonomisk aktivitet finder sted

f) for så vidt angår studerende, de i artikel 24 omhandlede frister for adgang til økonomisk virksomhed ikke overholdes, eller en studerende ikke gør tilstrækkelige fremskridt med de relevante studier i overensstemmelse med national ret eller administrativ praksis.

3. I tilfælde af inddragelse kan en medlemsstat høre værtsenheden i forbindelse med vurderingen af manglen på fremskridt med de relevante studier, jf. stk. 2, litra f).

4. Medlemsstaterne kan inddrage eller give afslag på forlængelse af en tilladelse under hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.

5. Hvis en tredjelandsstatsborger ansøger om forlængelse af tilladelsen med henblik på at indgå eller fortsætte i et ansættelsesforhold i en medlemsstat, bortset fra forskere, som fortsætter ansættelsesforholdet i den samme værtsenhed, kan denne medlemsstat kontrollere, om den pågældende stilling kan besættes af statsborgere i den pågældende medlemsstat eller af andre unionsborgere eller af tredjelandsstatsborgere, som er fastboende i denne medlemsstat, og den kan i så fald give afslag på forlængelse af tilladelsen. Dette stykke finder anvendelse med forbehold af princippet om præference for unionsborgere som udtrykt i de relevante bestemmelser i de relevante tiltrædelsesakter.

6. Hvis en medlemsstat agter at inddrage eller give afslag på at forlænge tilladelsen til en studerende i overensstemmelse med stk. 2, litra a), c), d) eller e), har den studerende lov til at indgive en ansøgning om at deltage i et tilsvarende studieprogram ved en anden videregående uddannelsesinstitution med henblik på at kunne fuldføre studierne. Den studerende skal have tilladelse til at forblive på medlemsstatens område, indtil de berørte kompetente myndigheder har truffet en afgørelse om ansøgningen.

7. Ved enhver afgørelse om at inddrage eller give afslag på at forlænge en tilladelse skal der tages hensyn til de særlige omstændigheder i det konkrete tilfælde, ligesom proportionalitetsprincippet skal overholdes, jf. dog stk. 1.

KAPITEL V

RETTIGHEDER

Artikel 22

Ligebehandling

1. Forskere har ret til ligebehandling med den pågældende medlemsstats egne statsborgere, jf. artikel 12, stk. 1 og 4, i direktiv 2011/98/EU.

2. Medlemsstaterne kan begrænse ligebehandlingen for så vidt angår forskere:

a) i medfør af artikel 12, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/98/EU ved at udelukke stipendier og lån til studier og underhold eller andre stipendier og lån

b) i medfør af artikel 12, stk. 1, litra e), i direktiv 2011/98/EU ved ikke at yde familieydelser til forskere, som har fået tilladelse til ophold på den pågældende medlemsstats område i højst seks måneder

c) i medfør af artikel 12, stk. 1, litra f), i direktiv 2011/98/EU ved at begrænse dens anvendelse til tilfælde, hvor det registrerede eller sædvanlige opholdssted for familiemedlemmerne til den forsker, som vedkommende ansøger om fordele for, ligger inden for den pågældende medlemsstats område

d) i medfør af artikel 12, stk. 1, litra g), i direktiv 2011/98/EU ved at begrænse adgangen til boliger.

3. Når praktikanter, volontører og au pairer anses for at være i et ansættelsesforhold i den pågældende medlemsstat, har de såvel som studerende ret til ligebehandling med den pågældende medlemsstats egne statsborgere, jf. artikel 12, stk. 1 og 4, i direktiv 2011/98/EU med forbehold af begrænsningerne i nævnte artikels stk. 2.

4. Når praktikanter, volontører og au pairer ikke anses for at være i et ansættelsesforhold i den pågældende medlemsstat, har de såvel som skoleelever ret til ligebehandling med hensyn til adgang til varer og tjenester samt levering af varer og tjenester, der stilles til rådighed for offentligheden, for så vidt det er fastsat i national ret, samt i givet fald med hensyn til anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre erhvervsmæssige kvalifikationer i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at give dem ligebehandling med hensyn til procedurer til opnåelse af boliger og/eller tjenester, der ydes af offentlige arbejdsformidlinger, i overensstemmelse med national ret.

Artikel 23

Undervisning, der gives af forskere

Forskere kan, foruden forskningsaktiviteter, undervise i overensstemmelse med national ret. Medlemsstaterne kan fastsætte et maksimalt antal undervisningstimer eller -dage.

Artikel 24

Studerendes økonomiske virksomhed

1. Studerende har under overholdelse af den pågældende medlemsstats regler og betingelser for den pågældende virksomhed ret til at tage beskæftigelse som arbejdstagere og kan gives ret til at udøve selvstændig økonomisk virksomhed uden for den tid, der er afsat til studieprogrammet, med forbehold af begrænsningerne i stk. 3.

2. Medlemsstaterne giver om nødvendigt de studerende og/eller arbejdsgiverne forudgående tilladelse hertil i overensstemmelse med national ret.

3. Hver medlemsstat fastsætter det maksimale tilladte antal arbejdstimer pr. uge eller det maksimale tilladte antal arbejdsdage eller -måneder pr. år til sådan økonomisk virksomhed, dog mindst 15 timer pr. uge eller det tilsvarende antal dage eller måneder pr. år. Der kan tages hensyn til situationen på den pågældende medlemsstats arbejdsmarked.

Artikel 25

Ophold for forskere og studerende med henblik på jobsøgning eller etablering af virksomhed

1. Forskere og studerende har efter afslutning af deres forskning eller studier mulighed for at blive på den medlemsstats område, som gav tilladelse i henhold til artikel 17, på grundlag af opholdstilladelsen, jf. nærværende artikels stk. 3, i en periode på mindst ni måneder med henblik på jobsøgning eller etablering af en virksomhed.

2. Medlemsstaterne kan beslutte at fastsætte et minimumsniveau for den eksamensgrad, som studerende skal have opnået for at nyde godt af anvendelsen af denne artikel. Dette niveau må ikke være højere end 7 i den europæiske referenceramme for kvalifikationer ([1]).

3. Med henblik på det i stk. 1 omhandlede ophold udsteder medlemsstaterne, efter ansøgning fra forskeren eller den studerende, en opholdstilladelse til den pågældende tredjelandsstatsborger i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1030/2002, hvis betingelserne i nærværende direktivs artikel 7, stk. 1, litra a), c), d) og e), artikel 7, stk. 6, og i givet fald artikel 7, stk. 2, stadig er opfyldt. Medlemsstaterne kræver for forskere en bekræftelse fra forskningsorganisationen på, at forskningsaktiviteten er afsluttet, eller for studerende dokumentation for opnåelse af bevis eller certifikat for en videregående uddannelse eller andet kvalifikationsbevis. I givet fald og såfremt bestemmelserne i artikel 26 stadig er opfyldt, forlænges den i nærværende artikel omhandlede opholdstilladelse i overensstemmelse hermed.

4. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning i medfør af denne artikel, hvis:

a) betingelserne i stk. 3 og i givet fald stk. 2 og 5 ikke er opfyldt

b) de forelagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede eller ulovligt ændret.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgningen i medfør af nærværende artikel fra forskeren eller den studerende og i givet fald forskerens familiemedlemmer skal indgives senest 30 dage, før den tilladelse, der er udstedt i henhold til artikel 17 eller 26, udløber.

6. Hvis dokumentationen for opnåelse af bevis eller certifikat for en videregående uddannelse eller andet kvalifikationsbevis eller forskningsorganisationens bekræftelse af afslutningen af forskningsaktiviteten ikke foreligger før udløbet af den tilladelse, der er udstedt i henhold til artikel 17, og alle andre betingelser er opfyldt, tillader medlemsstaten tredjelandsstatsborgeren at forblive på dens område med henblik på at indgive en sådan dokumentation inden for en rimelig tidsfrist i overensstemmelse med national ret.

7. Efter mindst tre måneder fra den pågældende medlemsstats udstedelse af opholdstilladelsen i medfør af denne artikel, kan sidstnævnte kræve, at tredjelandsstatsborgere dokumenterer, at de har en reel chance for at komme i beskæftigelse eller etablere en virksomhed.

Medlemsstaterne kan kræve, at den beskæftigelse, som tredjelandsstatsborgeren søger, eller den virksomhed, som vedkommende er ved at etablere, svarer til niveauet for den afsluttede forskning eller de afsluttede studier.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring (EUT C 111 af 6.5.2008, s. 1).

8. Hvis betingelserne i stk. 3 eller 7 ikke længere er opfyldt, kan medlemsstaterne inddrage tredjelandsstatsborgerens og i givet fald dennes familiemedlemmers opholdstilladelse i henhold til national ret.

9. Andre medlemsstater end den første medlemsstat kan anvende denne artikel på forskere og i givet fald forskerens familiemedlemmer eller studerende, som har eller har haft ophold i den pågældende anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 28, 29, 30 eller 31.

Artikel 26

Forskerens familiemedlemmer

1. Med henblik på at tillade forskerens familiemedlemmer at slutte sig til forskeren i den første medlemsstat eller, hvis der er tale om langvarig mobilitet, i de andre medlemsstater anvender medlemsstaterne bestemmelserne i direktiv 2003/86/EF med de undtagelser, der er fastsat i denne artikel.

2. Uanset artikel 3, stk. 1, og artikel 8 i direktiv 2003/86/EF er tildelingen af en opholdstilladelse til familiemedlemmer ikke betinget af, at forskeren har rimelig udsigt til at opnå ret til fast ophold og har haft ophold af en minimumsvarighed.

3. Uanset artikel 4, stk. 1, sidste afsnit, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF kan de integrationsbetingelser og -foranstaltninger, der er omhandlet heri, kun finde anvendelse, efter at de pågældende personer har fået tildelt en opholdstilladelse.

4. Uanset artikel 5, stk. 4, første afsnit, i direktiv 2003/86/EF giver medlemsstaten opholdstilladelser til familiemedlemmer inden for 90 dage efter indgivelsen af den fuldstændige ansøgning, forudsat at betingelserne for familiesammenføring er opfyldt. Den pågældende medlemsstats kompetente myndighed behandler ansøgningen for familiemedlemmerne samtidig med ansøgningen om indrejse eller langvarig mobilitet for forskeren i tilfælde, hvor ansøgningen for familiemedlemmerne indgives samtidig. Opholdstilladelsen for familiemedlemmer gives kun, hvis forskeren udstedes en tilladelse i medfør af artikel 17.

5. Uanset artikel 13, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/86/EF udløber gyldighedsperioden for familiemedlemmers opholdstilladelse som hovedregel ved udløbet af forskerens tilladelse. Dette gælder i givet fald også for tilladelser, der er udstedt til forskeren med henblik på jobsøgning eller etablering af virksomhed, jf. artikel 25. Medlemsstaterne kan kræve, at gyldighedsperioden for familiemedlemmers rejsedokumenter mindst skal dække hele det planlagte opholds varighed.

6. Uanset artikel 14, stk. 2, andet punktum, i direktiv 2003/86/EF anvender den første medlemsstat, eller hvis der er tale om langvarig mobilitet, de andre medlemsstater ikke nogen tidsfrist for så vidt angår familiemedlemmers adgang til arbejdsmarkedet, undtagen under særlige omstændigheder som f.eks. særlig høj arbejdsløshed.

KAPITEL VI

MOBILITET MELLEM MEDLEMSSTATER

Artikel 27

Mobilitet inden for EU

1. En tredjelandsstatsborger, der er i besiddelse af en gyldig tilladelse udstedt af den første medlemsstat med henblik på studier inden for rammerne af et EU- eller multilateralt program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, eller af en aftale mellem to eller flere videregående uddannelsesinstitutioner eller med henblik på forskning, har ret til indrejse og ophold for at udføre en del af studierne eller forskningen i en eller flere andre medlemsstater på grundlag denne tilladelse og et gyldigt rejsedokument i henhold til de betingelser, der er fastsat i artikel 28, 29 og 31, jf. dog artikel 32.

2. I forbindelse med den mobilitet, der er omhandlet i stk. 1, kan forskere foruden forskningsaktiviteter undervise, og studerende kan foruden deres studier arbejde i en eller flere andre medlemsstater i overensstemmelse med betingelserne i henholdsvis artikel 23 og 24.

3. Hvis en forsker flytter til en anden medlemsstat, jf. artikel 28 eller 29, har familiemedlemmer, der er i besiddelse af en opholdstilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 26, ret til at ledsage forskeren som led i forskerens mobilitet i henhold til de betingelser, der er fastsat i artikel 30.

Artikel 28

Kortvarig mobilitet for forskere

1. Forskere, der er i besiddelse af en gyldig tilladelse udstedt af den første medlemsstat, har ret til ophold for at udføre en del af deres forskning i en hvilken som helst forskningsorganisation i en eller flere andre medlemsstater for en periode på op til 180 dage inden for en given periode på 360 dage pr. medlemsstat med forbehold af betingelserne i denne artikel.

2. Den anden medlemsstat kan kræve, at forskeren, forskningsorganisationen i den første medlemsstat eller forskningsorganisationen i den anden medlemsstat underretter de kompetente myndigheder i den første medlemsstat og den anden medlemsstat om, at forskeren har til hensigt at udføre en del af forskningen i forskningsorganisationen i den anden medlemsstat.

I sådanne tilfælde sikrer den anden medlemsstat, at underretningen kan finde sted enten:

a) på ansøgningstidspunktet i den første medlemsstat, hvis mobiliteten til den anden medlemsstat allerede er planlagt på det tidspunkt, eller

b) efter at forskeren har fået tilladelse til indrejse i den første medlemsstat, så snart der opnås kendskab til den planlagte mobilitet til den anden medlemsstat.

3. Hvis underretningen har fundet sted i overensstemmelse med stk. 2, litra a), og hvis den anden medlemsstat ikke har gjort indsigelse over for den første medlemsstat i overensstemmelse med stk. 7, kan forskerens mobilitet til den anden medlemsstat finde sted på et hvilket som helst tidspunkt inden for tilladelsens gyldighedsperiode.

4. Hvis underretningen har fundet sted i overensstemmelse med stk. 2, litra b), kan mobiliteten påbegyndes straks efter underretningen af den anden medlemsstat eller på et hvilket som helst tidspunkt derefter inden for tilladelsens gyldighedsperiode.

5. Underretningen skal indeholde det gyldige rejsedokument, jf. artikel 7, stk. 1, litra a), og den gyldige tilladelse, der er udstedt af den første medlemsstat, og som dækker mobilitetsperioden.

6. Den anden medlemsstat kan kræve, at underretningen skal omfatte fremsendelse af følgende dokumenter og oplysninger:

a) værtsaftalen i den første medlemsstat, jf. artikel 10, eller, hvis den anden medlemsstat kræver det, en værtsaftale indgået med forskningsorganisationen i den anden medlemsstat

b) hvis det ikke er angivet i værtsaftalen, den planlagte varighed af og de planlagte datoer for mobiliteten

c) dokumentation for, at forskeren har en sygeforsikring mod alle de risici, som statsborgerne i den berørte medlemsstat normalt er dækket mod, jf. artikel 7, stk. 1, litra c)

d) dokumentation for, at forskeren under opholdet råder over tilstrækkelige midler til at dække udgifterne til underhold uden at behøve at benytte sig af medlemsstatens sociale bistandsordning, jf. artikel 7, stk. 1, litra e), samt udgifterne til rejsen til den første medlemsstat i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, litra b).

Den anden medlemsstat kan kræve, at den, der foretager underretningen, inden mobilitetens påbegyndelse skal oplyse den pågældende forskers adresse på den anden medlemsstats område.

Den anden medlemsstat kan kræve, at den, der foretager underretningen, skal forelægge dokumenterne på et af de officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller på et af Unionens officielle sprog fastsat af denne medlemsstat.

7. På grundlag af underretningen, jf. stk. 2, kan den anden medlemsstat gøre indsigelse mod forskerens mobilitet til dens område inden for 30 dage efter modtagelsen af underretningen, hvis:

a) betingelserne i stk. 5 eller i givet fald stk. 6 ikke er opfyldt

b) en af grundene til afslag i artikel 20, stk. 1, litra b) eller c), eller i nævnte artikels stk. 2 finder anvendelse

c) opholdets maksimale varighed, jf. stk. 1, er nået.

8. Forskere, som anses for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, bevilges ikke tilladelse til indrejse eller ophold på den anden medlemsstats område.

9. De kompetente myndigheder i den anden medlemsstat giver straks de kompetente myndigheder i den første medlemsstat og den, der har foretaget underretningen, skriftlig meddelelse om deres indsigelse mod mobiliteten. Hvis den anden medlemsstat gør indsigelse mod mobiliteten i overensstemmelse med stk. 7 og mobiliteten endnu ikke har fundet sted, bevilges forskeren ikke tilladelse til at udføre en del af forskningen i forskningsorganisationen i den anden medlemsstat. Hvis mobiliteten allerede har fundet sted, finder artikel 32, stk. 4, anvendelse.

10. Når indsigelsesperioden er udløbet, kan den anden medlemsstat udstede et dokument til forskeren, der bekræfter, at vedkommende har ret til ophold på dens område og har krav på de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 29

Langvarig mobilitet for forskere

1. Med hensyn til forskere, der er i besiddelse af en gyldig tilladelse udstedt af den første medlemsstat, og som har til hensigt at tage ophold for at udføre en del af deres forskning i en hvilken som helst forskningsorganisation i en eller flere andre medlemsstater i mere end 180 dage pr. medlemsstat, anvender den anden medlemsstat enten:

a) artikel 28 og giver forskeren tilladelse til at opholde sig på området på grundlag af og i gyldighedsperioden for den tilladelse, som er udstedt af den første medlemsstat, eller

b) proceduren i stk. 2-7.

Den anden medlemsstat kan fastsætte en maksimal varighed af en forskers langvarige mobilitet, som ikke må være mindre end 360 dage.

2. Når der indgives en ansøgning om langvarig mobilitet:

a) kan den anden medlemsstat kræve, at forskeren, forskningsorganisationen i den første medlemsstat eller forskningsorganisationen i den anden medlemsstat fremsender følgende dokumenter:

   i) et gyldigt rejsedokument, jf. artikel 7, stk. 1, litra a), og en gyldig tilladelse udstedt af den første medlemsstat

   ii) dokumentation for, at forskeren har en sygeforsikring mod alle de risici, som statsborgerne i den berørte medlemsstat normalt er dækket mod, jf. artikel 7, stk. 1, litra c)

   iii) dokumentation for, at forskeren under sit ophold råder over tilstrækkelige midler til at dække udgifterne til underhold uden at behøve at benytte sig af medlemsstatens sociale bistandsordning, jf. artikel 7, stk. 1, litra e), samt udgifterne til rejsen til den første medlemsstat i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, litra b)

   iv) værtsaftalen i den første medlemsstat, jf. artikel 10, eller, hvis den anden medlemsstat kræver det, en værtsaftale indgået med forskningsorganisationen i den anden medlemsstat

   v) hvis det ikke er angivet i nogen af de dokumenter, som ansøgeren har forelagt, den planlagte varighed af og de planlagte datoer for mobiliteten.

   Den anden medlemsstat kan kræve, at ansøgeren oplyser den pågældende forskers adresse på dens område. Hvis det i henhold til den anden medlemsstats nationale ret kræves, at der på tidspunktet for ansøgningen oplyses en adresse, og den pågældende forsker endnu ikke kender sin fremtidige adresse, accepterer den pågældende medlemsstat en midlertidig adresse. I så tilfælde oplyser forskeren sin faste adresse senest på tidspunktet for udstedelsen af tilladelsen til langvarig mobilitet.

   Den anden medlemsstat kan kræve, at ansøgeren forelægger dokumenterne på et af de officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller på et af Unionens officielle sprog fastsat af denne medlemsstat

b) træffer den anden medlemsstat afgørelse om ansøgningen om langvarig mobilitet og giver ansøgeren skriftlig underretning om afgørelsen så hurtigt som muligt og ikke senere end 90 dage efter datoen for indgivelsen af den fuldstændige ansøgning til den anden medlemsstats kompetente myndigheder

c) kræves det ikke, at forskeren forlader medlemsstaternes område for at indgive en ansøgning eller er indehaver af et visum

d) bevilges forskeren tilladelse til at udføre en del af forskningen i forskningsorganisationen i den anden medlemsstat, indtil de kompetente myndigheder har truffet afgørelse om ansøgningen om langvarig mobilitet, forudsat at:

i) hverken tidsfristen i artikel 28, stk. 1, eller gyldighedsperioden for den tilladelse, som er udstedt af den første medlemsstat, er udløbet, og

ii) hvis den anden medlemsstat kræver det, den fuldstændige ansøgning er blevet indgivet til den anden medlemsstat mindst 30 dage, før forskerens langvarige mobilitet begynder

e) kan en ansøgning om langvarig mobilitet ikke indgives samtidig med en underretning om kortvarig mobilitet. Hvis behovet for langvarig mobilitet opstår, efter at forskerens kortvarige mobilitet er påbegyndt, kan den anden medlemsstat kræve, at ansøgningen om langvarig mobilitet indgives mindst 30 dage inden udløbet af den kortvarige mobilitet.

3. Den anden medlemsstat kan give afslag på en ansøgning om langvarig mobilitet, hvis

a) betingelserne i stk. 2, litra a), ikke er opfyldt

b) en af grundene til afslag i artikel 20, med undtagelse af nævnte artikels stk. 1, litra a), finder anvendelse

c) forskerens tilladelse i den første medlemsstat udløber i løbet af proceduren, eller

d) opholdets maksimale varighed, jf. stk. 1, andet afsnit, i givet fald er nået.

4. Forskere, der anses for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, bevilges ikke tilladelse til indrejse eller ophold på den anden medlemsstats område.

5. Hvis den anden medlemsstat træffer en positiv afgørelse om ansøgningen om langvarig mobilitet, jf. nærværende artikels stk. 2, udstedes der en tilladelse til forskeren i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4. Den anden medlemsstat underretter de kompetente myndigheder i den første medlemsstat, når der udstedes en tilladelse til langvarig mobilitet.

6. Den anden medlemsstat kan inddrage tilladelsen til langvarig mobilitet, hvis:

a) betingelserne i denne artikels stk. 2, litra a), eller stk. 4 ikke er eller ikke længere er opfyldt, eller

b) en af grundene til inddragelse af en tilladelse i artikel 21, med undtagelse af nævnte artikels stk. 1, litra a), stk. 2, litra f), og stk. 3, 5 og 6, finder anvendelse.

7. Når en medlemsstat træffer en afgørelse om langvarig mobilitet, finder artikel 34, stk. 2-5, tilsvarende anvendelse.

Artikel 30

Mobilitet for forskeres familiemedlemmer

1. Familiemedlemmer til en forsker, der er i besiddelse af en opholdstilladelse udstedt af den første medlemsstat, har ret til indrejse og ophold i en eller flere andre medlemsstater for at ledsage forskeren.

2. Når den anden medlemsstat anvender underretningsproceduren i artikel 28, stk. 2, kræver den fremsendelse af følgende dokumenter og oplysninger:

a) de dokumenter og oplysninger, der kræves i henhold til artikel 28, stk. 5, og stk. 6, litra b), c) og d), vedrørende de familiemedlemmer, der ledsager forskeren

b) dokumentation for, at familiemedlemmet har haft ophold i den første medlemsstat som familiemedlem til forskeren i overensstemmelse med artikel 26.

Den anden medlemsstat kan kræve, at den, der foretager underretningen, forelægger dokumenterne på et af de officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller på et af Unionens officielle sprog fastsat af denne medlemsstat.

Den anden medlemsstat kan gøre indsigelse mod familiemedlemmets mobilitet til dets område, hvis betingelserne i første afsnit ikke er opfyldt. Artikel 28, stk. 7, litra b) og c), og stk. 9, finder tilsvarende anvendelse på disse familiemedlemmer.

3. Når den anden medlemsstat anvender den i artikel 29, stk. 1, litra b), omhandlede procedure skal forskeren eller forskerens familiemedlemmer indsende en ansøgning til de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat. Den anden medlemsstat kræver, at ansøgeren fremsender følgende dokumenter og oplysninger vedrørende familiemedlemmerne:

a) de dokumenter og oplysninger, der kræves i henhold til artikel 29, stk. 2, litra a), nr. i), ii), iii) og v), vedrørende de familiemedlemmer, der ledsager forskeren

b) dokumentation for, at familiemedlemmet har haft ophold i den første medlemsstat som familiemedlem til forskeren i overensstemmelse med artikel 26.

Den anden medlemsstat kan kræve, at ansøgeren forelægger dokumenterne på et af de officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller på et af Unionens officielle sprog fastsat af denne medlemsstat.

Den anden medlemsstat kan give afslag på familiemedlemmets ansøgning om langvarig mobilitet til dets område, hvis betingelserne i første afsnit ikke er opfyldt. Artikel 29, stk. 2, litra b) og c), stk. 3, litra b), c) og d), stk. 5, stk. 6, litra b), og stk. 7, finder tilsvarende anvendelse på disse familiemedlemmer.

Gyldigheden af familiemedlemmernes tilladelse til langvarig mobilitet udløber som hovedregel på datoen for udløbet af den tilladelse til forskeren, som er udstedt af den anden medlemsstat.

Tilladelsen til langvarig mobilitet for familiemedlemmer kan inddrages, eller der kan gives afslag på forlængelse heraf, hvis tilladelsen til langvarig mobilitet for den forsker, de ledsager, inddrages, eller hvis der gives afslag på forlængelse heraf, og de ikke har selvstændig opholdsret.

4. Familiemedlemmer, der anses for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, bevilges ikke tilladelse til indrejse eller ophold på den anden medlemsstats område.

Artikel 31

Mobilitet for studerende

1. Studerende, der er i besiddelse af en gyldig tilladelse udstedt af den første medlemsstat, og som er omfattet af et EU- eller multilateralt program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, eller af en aftale mellem to eller flere videregående uddannelsesinstitutioner, har ret til indrejse og ophold for at gennemføre en del af deres studier i en videregående uddannelsesinstitution i en eller flere andre medlemsstater i en periode på op til 360 dage pr. medlemsstat med forbehold af betingelserne i stk. 2-10.

En studerende, som ikke er omfattet af et EU- eller multilateralt program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, eller af en aftale mellem to eller flere videregående uddannelsesinstitutioner, skal indgive en ansøgning om tilladelse til indrejse og ophold i en anden medlemsstat for at gennemføre en del af studierne i en videregående uddannelsesinstitution i overensstemmelse med artikel 7 og 11.

2. Den anden medlemsstat kan kræve, at den videregående uddannelsesinstitution i den første medlemsstat, den videregående uddannelsesinstitution i den anden medlemsstat eller den studerende underretter de kompetente myndigheder i den første og anden medlemsstat om, at den studerende har til hensigt at gennemføre en del af studierne i den videregående uddannelsesinstitution i den anden medlemsstat.

I sådanne tilfælde sikrer den anden medlemsstat, at underretningen kan finde sted enten:

a) på ansøgningstidspunktet i den første medlemsstat, hvis mobiliteten til den anden medlemsstat allerede er planlagt på det tidspunkt, eller

b) efter at den studerende har fået tilladelse til indrejse i den første medlemsstat, så snart der opnås kendskab til den planlagte mobilitet til den anden medlemsstat.

3. Hvis underretningen har fundet sted i overensstemmelse med stk. 2, litra a), og hvis den anden medlemsstat ikke har gjort indsigelse over for den første medlemsstat i overensstemmelse med stk. 7, kan den studerendes mobilitet til den anden medlemsstat finde sted på et hvilket som helst tidspunkt inden for tilladelsens gyldighedsperiode.

4. Hvis underretningen har fundet sted i overensstemmelse med stk. 2, litra b), og hvis den anden medlemsstat ikke har gjort skriftlig indsigelse mod den studerendes mobilitet i overensstemmelse med stk. 7 og 9, anses den studerendes mobilitet for godkendt og kan finde sted i den anden medlemsstat.

5. Underretningen skal indeholde det gyldige rejsedokument, jf. artikel 7, stk. 1, litra a), og den gyldige tilladelse, der er udstedt af den første medlemsstat, og som dækker hele mobilitetsperioden.

6. Den anden medlemsstat kan kræve, at underretningen skal omfatte fremsendelse af følgende dokumenter og oplysninger:

a) dokumentation for, at den studerende gennemfører en del af studierne i den anden medlemsstat inden for rammerne af et EU- eller multilateralt program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, eller af en aftale mellem to eller flere uddannelsesinstitutioner, og dokumentation for, at den studerende er blevet optaget på en videregående uddannelsesinstitution i den anden medlemsstat

b) hvis det ikke er angivet under litra a), den planlagte varighed af og de planlagte datoer for mobiliteten

c) dokumentation for, at den studerende har en sygeforsikring mod alle de risici, som statsborgerne i den berørte medlemsstat normalt er dækket mod, jf. artikel 7, stk. 1, litra c)

d) dokumentation for, at den studerende under opholdet råder over tilstrækkelige midler til at dække udgifter til underhold uden at behøve at benytte sig af medlemsstatens sociale bistandsordning, jf. artikel 7, stk. 1, litra e), studieomkostninger samt udgifterne til rejsen til den første medlemsstat i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 32, stk. 4, litra b)

e) dokumentation for, at det indskrivningsgebyr, som den videregående uddannelsesinstitution kræver, i givet fald er blevet betalt.

Den anden medlemsstat kan kræve, at den, der foretager underretningen, inden mobilitetens påbegyndelse skal oplyse den pågældende studerendes adresse på den anden medlemsstats område.

Den anden medlemsstat kan kræve, at den, der foretager underretningen, skal forelægge dokumenterne på et af de officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller på et af Unionens officielle sprog fastsat af denne medlemsstat.

7. På grundlag af underretningen, jf. stk. 2, kan den anden medlemsstat gøre indsigelse mod den studerendes mobilitet til dens område inden for 30 dage efter modtagelsen af underretningen, hvis:

a) betingelserne i stk. 5 eller 6 ikke er opfyldt

b) en af grundene til afslag i artikel 20, stk. 1, litra b) eller c), eller i nævnte artikels stk. 2 finder anvendelse

c) opholdets maksimale varighed, jf. stk. 1, er nået.

8. Studerende, der anses for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, bevilges ikke tilladelse til indrejse eller ophold på den anden medlemsstats område.

9. De kompetente myndigheder i den anden medlemsstat giver straks de kompetente myndigheder i den første medlemsstat og den, der har foretaget underretningen, skriftlig meddelelse om deres indsigelse mod mobiliteten. Hvis den anden medlemsstat gør indsigelse mod mobiliteten i overensstemmelse med stk. 7, bevilges de studerende ikke tilladelse til at gennemføre en del af studierne i den videregående uddannelsesinstitution i den anden medlemsstat.

10. Når indsigelsesperioden er udløbet, kan den anden medlemsstat udstede et dokument til den studerende, der bekræfter, at vedkommende har ret til ophold på dens område og har krav på de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 32

Garantier og sanktioner ved mobilitet

1. Hvis en tilladelse med henblik på forskning eller studier udstedes af de kompetente myndigheder i en medlemsstat, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, og forskeren eller den studerende krydser en ydre grænse for at indrejse i en anden medlemsstat inden for rammerne af mobilitet, har de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat ret til at kræve den gyldige tilladelse, der er udstedt af den første medlemsstat, som dokumentation for mobiliteten og

a) en kopi af underretningen, jf. artikel 28, stk. 2, eller artikel 31, stk. 2, eller

b) hvis den anden medlemsstat tillader mobilitet uden underretning, dokumentation for, at den studerende gennemfører en del af studierne i den anden medlemsstat inden for rammerne af et EU- eller multilateralt program, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, eller af en aftale mellem to eller flere videregående uddannelsesinstitutioner, eller for forskere enten en kopi af værtsaftalen, der præciserer detaljerne vedrørende forskerens mobilitet, eller, hvis detaljerne vedrørende mobiliteten ikke er præciseret i værtsaftalen, en skrivelse fra forskningsorganisationen i den anden medlemsstat, der som minimum præciserer varigheden af mobiliteten inden for EU og forskningsorganisationens beliggenhed i den anden medlemsstat.

Hvad angår forskerens familiemedlemmer, har de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat ret til at kræve den gyldige tilladelse, der er udstedt af den første medlemsstat, og en kopi af underretningen, jf. artikel 30, stk. 2, som dokumentation for mobiliteten eller dokumentation for, at de ledsager forskeren.

2. Hvis de kompetente myndigheder i den første medlemsstat inddrager tilladelsen, oplyser de i givet fald straks myndighederne i den anden medlemsstat herom.

3. Den anden medlemsstat kan kræve at blive underrettet af værtsenheden i den anden medlemsstat eller forskeren eller den studerende om enhver ændring, der berører de betingelser, på grundlag af hvilke der blev givet tilladelse til, at mobiliteten kan finde sted.

4. Hvis forskeren eller i givet fald dennes familiemedlemmer eller den studerende ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for mobilitet:

a) kan den anden medlemsstat kræve, at forskeren og i givet fald dennes familiemedlemmer eller den studerende øjeblikkeligt indstiller alle aktiviteter og forlader dens område

b) giver den første medlemsstat efter anmodning fra den anden medlemsstat forskeren og i givet fald dennes familiemedlemmer eller den studerende tilladelse til genindrejse uden formaliteter og med øjeblikkelig virkning. Dette gælder også, hvis den tilladelse, som den første medlemsstat har udstedt, er udløbet eller er blevet inddraget i løbet af mobilitetens gyldighedsperiode i den anden medlemsstat.

5. Hvis forskeren eller dennes familiemedlemmer eller den studerende krydser den ydre grænse i en medlemsstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, konsulterer denne medlemsstat Schengeninformationssystemet. Den pågældende medlemsstat giver afslag på indrejse eller gør indsigelse mod mobilitet for personer, om hvem der er foretaget en indberetning med henblik på at give afslag på indrejse eller ophold i Schengeninformationssystemet.

KAPITEL VII

PROCEDURE OG GENNEMSIGTIGHED

Artikel 33

Sanktioner over for værtsenheder

Medlemsstaterne kan fastsætte sanktioner over for værtsenheder eller i de tilfælde, der er omfattet af artikel 24, arbejdsgivere, der ikke har opfyldt deres forpligtelser i medfør af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 34

Proceduregarantier og gennemsigtighed

1. Den berørte medlemsstats kompetente myndigheder træffer afgørelse vedrørende ansøgningen om en tilladelse eller en forlængelse heraf og giver i overensstemmelse med procedurerne herfor i national ret ansøgeren skriftlig underretning om afgørelsen så hurtigt som muligt og senest 90 dage efter den dato, hvor den fuldstændige ansøgning blev indgivet.

2. Uanset nærværende artikels stk. 1 skal afgørelsen vedrørende den fuldstændige ansøgning, hvis indrejseproceduren vedrører en godkendt værtsenhed, jf. artikel 9 og 15, træffes så hurtigt som muligt og senest inden for 60 dage.

3. Hvis de oplysninger eller den dokumentation, der forelægges til støtte for ansøgningen, er utilstrækkelig(e), underretter de kompetente myndigheder inden for en rimelig frist ansøgeren om, hvilke yderligere oplysninger der kræves, og fastsætter en rimelig frist for forelæggelse af disse. De i stk. 1 eller 2 omhandlede frister suspenderes, indtil de kompetente myndigheder har modtaget de yderligere oplysninger, der kræves. Hvis der ikke er forelagt yderligere oplysninger eller dokumenter inden fristens udløb, kan der gives afslag på ansøgningen.

4. Begrundelserne for en afgørelse om, at en ansøgning ikke kan antages til behandling, om afslag på en ansøgning eller om afslag på forlængelse meddeles ansøgeren skriftligt. Begrundelserne for en afgørelse om inddragelse af en tilladelse meddeles tredjelandsstatsborgeren skriftligt. Begrundelserne for en afgørelse om inddragelse af en tilladelse kan også meddeles værtsenheden skriftligt.

5. Enhver afgørelse om, at en ansøgning om tilladelse ikke kan antages til behandling, om afslag på en ansøgning, om afslag på forlængelse eller om inddragelse af en tilladelse skal kunne påklages i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national ret. Den skriftlige underretning skal indeholde oplysninger om den domstol eller administrative myndighed, hvortil den pågældende kan indgive klage, og fristen for indgivelse af klagen.

Artikel 35

Gennemsigtighed og adgang til oplysninger

Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere har adgang til lettilgængelige oplysninger om al den dokumentation, der skal vedlægges ansøgningen, og oplysninger om indrejse- og opholdsbetingelser, herunder rettigheder, forpligtelser og proceduregarantier, for tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, og i givet fald for deres familiemedlemmer. Dette omfatter i givet fald omfanget af tilstrækkelige midler pr. måned, herunder tilstrækkelige midler til at dække studieomkostninger eller udgifter til uddannelse, dog med forbehold af en individuel behandling af det enkelte tilfælde, og de gældende gebyrer.

De kompetente myndigheder i hver medlemsstat offentliggør lister over de værtsenheder, som er godkendt med henblik på dette direktiv. Ajourførte udgaver af sådanne lister offentliggøres så hurtigt som muligt, hvis der foretages ændringer af disse.

Artikel 36

Gebyrer

Medlemsstaterne kan kræve, at tredjelandsstatsborgere, herunder i givet fald familiemedlemmer, eller værtsenheder betaler gebyr for håndteringen af underretninger og ansøgninger i overensstemmelse med dette direktiv. Gebyrernes størrelse må ikke være uforholdsmæssig eller urimelig.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 37

Samarbejde mellem kontaktpunkter

1. Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, der samarbejder effektivt og er ansvarlige for at modtage og videreformidle de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre artikel 28-32. Medlemsstaterne udveksler fortrinsvis oplysninger elektronisk.

2. Hver medlemsstat oplyser de andre medlemsstater gennem de nationale kontaktpunkter, jf. stk. 1:

a) om de procedurer, der finder anvendelse på mobilitet, jf. artikel 28-31

b) hvorvidt den pågældende medlemsstat kun tillader indrejse for studerende og forskere gennem godkendte forskningsorganisationer eller videregående uddannelsesinstitutioner

c) om multilaterale programmer for studerende og forskere, der omfatter mobilitetsforanstaltninger, og aftaler mellem to eller flere videregående uddannelsesinstitutioner.

Artikel 38

Statistiske oplysninger

1. Medlemsstaterne indberetter statistiske oplysninger til Kommissionen om antallet af tilladelser, der er udstedt med henblik på dette direktiv, og om underretninger, der er modtaget i henhold til artikel 28, stk. 2, eller artikel 31, stk. 2, og i videst muligt omfang om antallet af tredjelandsstatsborgere, hvis tilladelser er blevet forlænget eller inddraget. Der indberettes på samme måde statistiske oplysninger om forskeres familiemedlemmer, der har fået tilladelse til indrejse. Disse statistiske oplysninger opdeles efter statsborgerskab og i videst muligt omfang efter længden af tilladelsens gyldighedsperiode.

2. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal vedrøre referenceperioder på et kalenderår og indberettes til Kommissionen inden for seks måneder efter referenceårets udgang. Det første referenceår er 2019.

3. De statistiske oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, indberettes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 ([1]).

Artikel 39

Rapport

Kommissionen forelægger regelmæssigt og første gang den 23. maj 2023. Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af direktivet i medlemsstaterne og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer.

Artikel 40

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 23. maj 2018. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 41

Ophævelse

Direktiv 2004/114/EF og 2005/71/EF ophæves for de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv, med virkning fra den 24. maj 2018, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, til nærværende direktiv angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

For de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv, gælder henvisninger til de ophævede direktiver som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellerne i bilag II.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

Artikel 42

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 43

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. maj 2016.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
M. SCHULZ	J.A. HENNIS-PLASSCHAERT
Formand	*Formand*

BILAG I

Del A

Ophævede direktiver

(jf. artikel 41)

Rådets direktiv 2004/114/EF	(EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12)
Rådets direktiv 2005/71/EF	(EUT L 289 af 3.11.2005, s. 15)

Del B

Frister for gennemførelse i national ret og anvendelsesdatoer

(jf. artikel 41)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
2004/114/EF	12.1.2007	
2005/71/EF	12.10.2007	

BILAG II

Sammenligningstabeller

Direktiv 2004/114/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1, litra a)	Artikel 1, litra a)
Artikel 1, litra b)	—
—	Artikel 1, litra b)
Artikel 2, indledning	Artikel 3, indledning
Artikel 2, litra a)	Artikel 3, nr. 1)
Artikel 2, litra b)	Artikel 3, nr. 3)
Artikel 2, litra c)	Artikel 3, nr. 4)
Artikel 2, litra d)	Artikel 3, nr. 5)
—	Artikel 3, nr. 6)
Artikel 2, litra e)	Artikel 3, nr. 11) og 13)
Artikel 2, litra f)	Artikel 3, nr. 7)
Artikel 2, litra g)	Artikel 3, nr. 22)
—	Artikel 3, nr. 8)
—	Artikel 3, nr. 12)
—	Artikel 3, nr. 14)-21)
—	Artikel 3, nr. 23) og 24)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 3, stk. 2, litra a)-d)	Artikel 2, stk. 2, litra a)-d)
Artikel 3, stk. 2, litra e)	—
—	Artikel 2, stk. 2, litra e)-g)
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5, stk. 1
—	Artikel 5, stk. 2 og 3
—	Artikel 6
Artikel 6, stk. 1, litra a)-c) og e)	Artikel 7, stk. 1, litra a)-d)
Artikel 6, stk. 1, litra d)	Artikel 7, stk. 6
Artikel 6, stk. 2	—
—	Artikel 7, stk. 2 og 3
Artikel 7, stk. 1, indledning	Artikel 11, stk. 1, indledning
Artikel 7, stk. 1, litra a)	Artikel 11, stk. 1, litra a)
Artikel 7, stk. 1, litra b)	Artikel 7, stk. 1, litra e), og artikel 11, stk. 1, litra d)
Artikel 7, stk. 1, litra c)	Artikel 11, stk. 1, litra c)
Artikel 7, stk. 1, litra d)	Artikel 11, stk. 1, litra b)

Direktiv 2004/114/EF	Nærværende direktiv
Artikel 7, stk. 2	Artikel 11, stk. 2
—	Artikel 11, stk. 3
Artikel 8	Artikel 31
Artikel 9, stk. 1 og 2	Artikel 12, stk. 1 og 2
Artikel 10, indledning	Artikel 13, stk. 1, indledning
Artikel 10, litra a)	Artikel 13, stk. 1, litra a)
—	Artikel 13, stk. 1, litra b)
Artikel 10, litra b)	Artikel 7, stk. 1, litra e), og artikel 13, stk. 1, litra c)
Artikel 10, litra c)	Artikel 13, stk. 1, litra d)
—	Artikel 13, stk. 1, litra e) og f)
—	Artikel 13, stk. 2-4
Artikel 11, indledning	Artikel 14, stk. 1, indledning
Artikel 11, litra a)	Artikel 14, stk. 2
Artikel 11, litra b)	Artikel 14, stk. 1, litra a)
—	Artikel 14, stk. 1, litra b)
Artikel 11, litra c)	Artikel 14, stk. 1, litra c)
Artikel 11, litra d)	Artikel 14, stk. 1, litra d)
Artikel 12, stk. 1	Artikel 18, stk. 2
Artikel 12, stk. 2	Artikel 21, stk. 2, litra f)
Artikel 13	Artikel 18, stk. 4
Artikel 14	Artikel 18, stk. 6
Artikel 15	Artikel 18, stk. 7
—	Artikel 18, stk. 3, 5, 8 og 9
—	Artikel 16, 17 og 19
Artikel 16, stk. 1	Artikel 21, stk. 1, litra a) og b)
—	Artikel 21, stk. 1, litra c) og d)
Artikel 16, stk. 2	Artikel 21, stk. 4
—	Artikel 21, stk. 2, litra a)-e)
—	Artikel 21, stk. 3
—	Artikel 21, stk. 5-7
—	Artikel 22, stk. 3 og 4
Artikel 17, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 24, stk. 1
Artikel 17, stk. 1, første afsnit, andet punktum	Artikel 24, stk. 3
Artikel 17, stk. 1, andet afsnit	Artikel 24, stk. 2
Artikel 17, stk. 2	Artikel 24, stk. 3
Artikel 17, stk. 3 og 4	—
—	Artikel 24
—	Artikel 27

Direktiv 2004/114/EF	Nærværende direktiv
—	Artikel 30
—	Artikel 32 og 33
Artikel 18, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
—	Artikel 34, stk. 2
Artikel 18, stk. 2, 3 og 4	Artikel 34, stk. 3, 4 og 5
Artikel 19	—
—	Artikel 35, stk. 1
Artikel 20	Artikel 36
—	Artikel 37 og 38
Artikel 21	Artikel 39
Artikel 22-25	—
—	Artikel 40-42
Artikel 26	Artikel 43
—	Bilag I og II

Direktiv 2005/71/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1, litra a)
Artikel 2, indledning	Artikel 3, indledning
Artikel 2, litra a)	Artikel 3, nr. 1)
Artikel 2, litra b)	Artikel 3, nr. 9)
Artikel 2, litra c)	Artikel 3, nr. 10)
Artikel 2, litra d)	Artikel 3, nr. 2)
Artikel 2, litra e)	Artikel 3, nr. 22)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 3, stk. 2, litra a)	Artikel 2, stk. 2, litra a)
Artikel 3, stk. 2, litra b)	—
Artikel 3, stk. 2, litra c)	Artikel 2, stk. 2, litra b)
Artikel 3, stk. 2, litra d)	—
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 9, stk. 2
Artikel 5, stk. 3	Artikel 8, stk. 2
Artikel 5, stk. 4	Artikel 10, stk. 7
Artikel 5, stk. 5	Artikel 35, stk. 2
Artikel 5, stk. 6	Artikel 9, stk. 3
Artikel 5, stk. 7	Artikel 10, stk. 8

Direktiv 2005/71/EF	Nærværende direktiv
Artikel 6, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
—	Artikel 10, stk. 2
Artikel 6, stk. 2, litra a)	Artikel 10, stk. 4
Artikel 6, stk. 2, litra b)	Artikel 7, stk. 1, litra e)
Artikel 6, stk. 2, litra c)	Artikel 7, stk. 1, litra c)
Artikel 6, stk. 2, litra d)	Artikel 10, stk. 3
Artikel 6, stk. 3	—
Artikel 6, stk. 4 og 5	Artikel 10, stk. 5 og 6
Artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a)	Artikel 7, stk. 1, litra a)
Artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra b)	Artikel 8, stk. 1
Artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra c)	Artikel 8, stk. 2
Artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra d)	Artikel 7, stk. 6
Artikel 7, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 7, stk. 2	—
Artikel 7, stk. 3	Artikel 5, stk. 3
Artikel 8	Artikel 18, stk. 1
Artikel 9	Artikel 26
Artikel 10, stk. 1	Artikel 21, stk. 1, litra a), b) og d)
Artikel 10, stk. 2	Artikel 21, stk. 4
Artikel 11, stk. 1 og 2	Artikel 23
Artikel 12	Artikel 22, stk. 1 og 2
Artikel 13	Artikel 28 og 29
Artikel 14, stk. 1	Artikel 7, stk. 5
Artikel 14, stk. 2 og 3	Artikel 7, stk. 4
Artikel 14, stk. 4	Artikel 5, stk. 3
Artikel 15, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
—	Artikel 34, stk. 2
Artikel 15, stk. 2	Artikel 34, stk. 3
Artikel 15, stk. 3	Artikel 34, stk. 4
Artikel 15, stk. 4	Artikel 34, stk. 5
Artikel 16	Artikel 39
Artikel 17-20	—
Artikel 21	Artikel 43

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/802
af 11. maj 2016
om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer
(kodifikation)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 1999/32/EF ([3]) er blevet ændret væsentligt flere gange ([4]). Nævnte direktiv bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Unionens miljøpolitik som opstillet i handlingsprogrammerne på miljøområdet, navnlig i sjette miljøhandlingsprogram, som blev vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF ([5]), og i syvende miljøhandlingsprogram, som blev vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU ([6]), har som et af sine formål at opnå et luftkvalitetsniveau, der ikke medfører væsentlige negative følger og risici for menneskers sundhed og miljøet.

(3) Artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter, at Unionens politik på miljøområdet skal tage sigte på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til de forskelligartede forhold, der gør sig gældende i de forskellige områder i Unionen.

(4) Dette direktiv fastsætter det maksimale svovlindhold i svær fuelolie, gasolie, marin gasolie og marin dieselolie, der anvendes i Unionen.

(5) Emissioner fra skibsfart, som skyldes forbrænding af skibsbrændstoffer med et højt svovlindhold, bidrager til forurening af luften med svovldioxid og partikler, som er skadelige for menneskers sundhed og for miljøet, og som bidrager til dannelsen af sur nedbør. Uden foranstaltningerne i dette direktiv ville emissionerne fra skibsfart inden længe være højere end emissionerne fra alle landbaserede kilder.

([1]) EUT C 12 af 15.1.2015, s. 117.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 9.3.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.4.2016.
([3]) Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer og om ændring af direktiv 93/12/EØF (EFT L 121 af 11.5.1999, s. 13).
([4]) Se bilag III, del A.
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram (EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1).
([6]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden« (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

(6) Forsuring og svovldioxid i atmosfæren beskadiger følsomme økosystemer, forringer biodiversiteten og den rekreative værdi og indvirker negativt på afgrødeproduktionen og skovenes vækst. Sur nedbør i byerne kan forårsage betydelige skader på bygninger og den arkitektoniske kulturarv. Forurening med svovldioxid kan endvidere have betydelig indvirkning på sundheden, navnlig for de befolkningsgrupper, der lider af luftvejssygdomme.

(7) Forsuring er et grænseoverskridende fænomen, der kræver løsninger på EU-plan såvel som på nationalt eller lokalt plan.

(8) Emissionen af svovldioxid medvirker til dannelse af partikler i atmosfæren.

(9) Luftforurening forårsaget af skibe, som ligger ved kaj, er et stort problem for mange havnebyer i forhold til deres bestræbelser på at overholde Unionens grænseværdier for luftkvalitet.

(10) Medlemsstaterne bør tilskynde til anvendelse af elektricitet fra land, idet elektriciteten til skibe i dag almindeligvis leveres af hjælpemotorer.

(11) Unionen og de enkelte medlemsstater er kontraherende parter i FN/ECE-konventionen af 13. november 1979 om grænseoverskridende luftforurening over store afstande. Anden FN/ECE-protokol om grænseoverskridende forurening med svovldioxid fastsætter, at de kontraherende parter bør nedsætte deres emissioner af svovldioxid i overensstemmelse med eller ud over den nedsættelse på 30 %, som er fastsat i første protokol, og anden FN/ECE-protokol bygger på den forudsætning, at de kritiske belastninger og niveauer fortsat vil blive oversteget på nogle følsomme områder. Det vil stadig være nødvendigt med yderligere foranstaltninger til at mindske emissionerne af svovldioxid. De kontraherende parter bør derfor mindske emissionen af svovldioxid yderligere i betydelig grad.

(12) Svovl, som i små mængder er naturligt forekommende i olie og kul, har i årtier været erkendt som den største kilde til emission af svovldioxid, der er en af hovedårsagerne til »sur nedbør« og en af de vigtigste årsager til luftforureningen i mange by- og industriområder.

(13) Undersøgelser har vist, at fordelene ved at mindske emissionerne af svovldioxid ved at nedsætte svovlindholdet i brændstofferne ofte vil være betydeligt større end omkostningerne for industrien under dette direktiv. Teknologien til at nedbringe svovlniveauet i flydende brændstoffer findes og er veletableret.

(14) I overensstemmelse med artikel 193 i TEUF bør dette direktiv ikke være til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger med henblik på at fremme tidlig gennemførelse med hensyn til det maksimale svovlindhold i skibsbrændstoffer, f.eks. ved at anvende emissionsreduktionsmetoder uden for SO_x-kontrolområderne. Disse foranstaltninger skal være forenelige med traktaterne og skal meddeles Kommissionen.

(15) Inden en medlemsstat indfører nye, strengere beskyttelsesforanstaltninger, bør den meddele udkastet til foranstaltningerne til Kommissionen efter proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ([1]).

(16) I henhold til TEUF skal der tages hensyn til de særlige karakteristika, der gør sig gældende i regionerne i Unionens yderste periferi, dvs. de franske oversøiske departementer samt Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer.

(17) Med hensyn til grænsen for svovlindholdet i svær fuelolie bør der åbnes mulighed for undtagelser i medlemsstater og regioner, hvor miljøvilkårene tillader det.

(18) Med hensyn til grænsen for svovlindholdet i svær fuelolie bør der endvidere åbnes mulighed for undtagelser for anvendelse af svær fuelolie i fyringsanlæg, som opfylder emissionsgrænseværdierne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF ([2]) eller i bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ([3]).

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

(19) De gennemsnitlige svovldioxidemissioner fra forbrændingsanlæg på raffinaderier, der ikke er omfattet af artikel 3, stk. 2, litra d), eller artikel 3, stk. 3, litra c), i nærværende direktiv bør ikke overskride de grænser, der er fastsat i direktiv 2001/80/EF eller bilag V til direktiv 2010/75/EU eller en eventuelt fremtidig revision af disse direktiver. Ved anvendelsen af nærværende direktiv bør medlemsstaterne være opmærksomme på, at erstatning med andre brændstoffer end dem, der er omhandlet i artikel 2, ikke bør medføre forøgede emissioner af forsurende forureningsemner.

(20) I 2008 vedtog Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) en beslutning om at ændre bilag VI til protokollen af 1997 om ændring af den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978 (Marpolkonventionen), der indeholder regler for forebyggelse af luftforurening fra skibe. Det reviderede bilag VI til Marpolkonventionen trådte i kraft den 1. juli 2010.

(21) Det reviderede bilag VI til Marpolkonventionen indfører bl.a. strengere svovlgrænser for skibsbrændstoffer i SO_x-kontrolområder (1,00 % pr. 1. juli 2010 og 0,10 % pr. 1. januar 2015) samt i havområder uden for SO_x-kontrolområder (3,50 % pr. 1. januar 2012 og, i princippet, 0,50 % pr. 1. januar 2020). De fleste medlemsstater skal i henhold til deres internationale forpligtelser kræve, at skibe anvender brændstof med maksimalt 1,00 % svovlindhold i SO_x-kontrolområder pr. 1. juli 2010. For at sikre overensstemmelse med international ret samt at sikre behørig håndhævelse af nye globalt etablerede svovlstandarder i Unionen bør dette direktiv tilpasses til det reviderede bilag VI til Marpolkonventionen. For at sikre en minimumskvalitet for brændstof, der anvendes af skibe enten som brændstof eller til teknologibaseret overholdelse af kravene, bør skibsbrændstoffer, hvis svovlindhold overstiger den generelle standard på 3,50 vægtprocent, ikke tillades til anvendelse i Unionen, undtagen for brændstoffer, der leveres til skibe, som anvender emissionsreduktionsmetoder, der fungerer i et lukket system.

(22) Der kan foretages ændringer af bilag VI til Marpolkonventionen vedrørende SO_x-kontrolområder i henhold til IMO-procedurerne. I tilfælde af, at der indføres yderligere ændringer, herunder undtagelser, vedrørende anvendelsen af grænseværdierne for SO_x-kontrolområder i bilag VI til Marpolkonventionen, bør Kommissionen behandle enhver sådan ændring og i givet fald straks fremsætte det nødvendige forslag i henhold til TEUF med henblik på fuldt ud at bringe dette direktiv i overensstemmelse med IMO-reglerne vedrørende SO_x-kontrolområder.

(23) Indførelsen af eventuelle nye emissionskontrolområder bør ske gennem IMO-proceduren i henhold til bilag VI til Marpolkonventionen og bør underbygges af velbegrundede argumenter, der er baseret på miljømæssige og økonomiske hensyn og understøttet af videnskabelige data.

(24) Medlemsstaterne bør, i henhold til regel 18 i det reviderede bilag VI til Marpolkonventionen, bestræbe sig på at sikre tilgængeligheden af skibsbrændstof, som er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv.

(25) I betragtning af det globale aspekt af miljøpolitik og skibsemissioner bør der opstilles ambitiøse emissionsstandarder på globalt plan.

(26) Unionen vil fortsat arbejde på en mere effektiv beskyttelse af de områder, der er følsomme over for SO_x-udledninger, samt på sænkning af den generelt anvendte grænseværdi for bunkerolie.

(27) Passagerskibe sejler hovedsagelig i havne eller tæt på kystområder, og deres virkninger på menneskers sundhed og miljøet er væsentlige. For at forbedre luftkvaliteten omkring havne og ved kysterne kræves det, at sådanne skibe anvender skibsbrændstoffer med et maksimalt svovlindhold på 1,50 %, indtil strengere svovlstandarder finder anvendelse på alle skibe i medlemsstaternes territorialfarvande, eksklusive økonomiske zoner og forureningskontrolzoner.

(28) Med henblik på at lette overgangen til nye motorteknologier med potentiale for væsentligt større emissionsreduktioner inden for søfartssektoren bør Kommissionen undersøge mulighederne for at muliggøre og fremme anvendelsen af gasdrevne motorer i skibe nærmere.

(29) For at opfylde målene med dette direktiv er det nødvendigt på behørig vis at håndhæve forpligtelserne med hensyn til svovlindholdet i skibsbrændstoffer. Erfaringen fra gennemførelsen af direktiv 1999/32/EF har vist, at der er et behov for en stærkere overvågnings- og håndhævelsesordning for at sikre behørig gennemførelse af nævnte direktiv. Til det formål er det nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer tilstrækkelig hyppig og nøjagtig prøvetagning af skibsbrændstoffer, der markedsføres eller anvendes om bord på skibe, samt regelmæssig kontrol af skibenes logbøger og bunkerleveringsattester. Det er også nødvendigt, at medlemsstaterne etablerer et system med sanktioner for manglende overholdelse af dette direktiv, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. For at sikre en mere gennemsigtig information er det også hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelse om, at registeret over lokale leverandører af skibsbrændstoffer skal gøres offentligt tilgængeligt.

(30) Opfyldelse af de lave svovlgrænser for skibsbrændstof, navnlig i SO_x-kontrolområder, kan resultere i en væsentlig forøgelse af prisen for sådanne brændstoffer, i hvert fald på kort sigt, og kan have en negativ virkning på nærskibsfartens konkurrenceevne sammenlignet med andre transportformer samt på industriernes konkurrenceevne i de lande, der grænser op til SO_x-kontrolområder. Der er behov for egnede løsninger for at reducere omkostningerne til overholdelse af kravene for de berørte industrier, såsom at muliggøre alternative, mere omkostningseffektive metoder til overholdelse af kravene end brændstofbaseret overholdelse af kravene, og at yde støtte, hvor det er nødvendigt. Kommissionen bør bl.a. på basis af rapporter fra medlemsstaterne nøje overvåge skibsfartssektorens efterlevelse af de nye brændstofkvalitetsstandarder, navnlig hvad angår muligheden for et modalskift fra søtransport til landbaseret transport, og bør om fornødent træffe de nødvendige foranstaltninger til at modvirke en sådan tendens.

(31) Det er vigtigt at begrænse modalskiftet fra søtransport til landbaseret transport, eftersom en voksende andel varer transporteret ad landevej i mange tilfælde ville være i modstrid med Unionens målsætninger vedrørende klimaforandringer og ville øge de trafikale trængselsproblemer.

(32) Omkostningerne ved nye krav til reduktion af svovldioxidemissioner kan medføre et modalskift fra søtransport til landbaseret transport og kan have negative konsekvenser for erhvervslivets konkurrenceevne. Kommissionen bør i fuld udstrækning gøre brug af instrumenter som Marco Polo og de transeuropæiske transportnet for at yde målrettet bistand med henblik på at minimere risikoen for et modalskift. Medlemsstaterne kan finde det nødvendigt at yde støtte til operatører, der berøres af dette direktiv i overensstemmelse med de gældende regler for statsstøtte.

(33) I overensstemmelse med de eksisterende retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse, og med forbehold for fremtidige ændringer af disse, kan medlemsstaterne yde statsstøtte til operatører, der berøres af dette direktiv, herunder støtte til ombygning af eksisterende fartøjer, hvis sådanne støtteforanstaltninger anses for forenelige med det indre marked i overensstemmelse med artikel 107 og 108 i TEUF, navnlig i lyset af de gældende retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse. Kommissionen kan i denne forbindelse tage hensyn til, at brugen af visse emissionsreduktionsmetoder går videre end kravene i dette direktiv ved at reducere ikke blot emissioner af svovldioxid, men også andre emissioner.

(34) Adgang til emissionsreduktionsmetoder bør fremmes. De pågældende metoder kan give emissionsreduktioner, der mindst svarer til eller endog er større end dem, der kan opnås ved anvendelse af brændstof med lavt svovlindhold, forudsat at de ikke har nogen væsentlige negative virkninger på miljøet, såsom marine økosystemer, og at de udvikles i henhold til passende godkendelses- og kontrolmekanismer. De allerede kendte alternative metoder, såsom anvendelse af anlæg om bord til rensning af udstødningsgasser, blanding af brændstof og flydende naturgas (LNG) eller anvendelse af biobrændstoffer, bør anerkendes i Unionen. Det er vigtigt at fremme afprøvningen og udviklingen af nye emissionsreduktionsmetoder for bl.a. at begrænse modalskift fra søtransport til landbaseret transport.

(35) Emissionsreduktionsmetoder har potentiale for betydelige emissionsreduktioner. Kommissionen bør derfor fremme afprøvningen og udviklingen af sådanne teknologier ved bl.a. at overveje at etablere et samfinansieret fælles program med erhvervslivet baseret på principper fra lignende programmer, såsom Clean Sky-programmet.

(36) Kommissionen bør i samarbejde med medlemsstaterne og de interesserede parter yderligere udvikle de foranstaltninger, der blev udpeget i arbejdsdokumentet af 16. september 2011 fra Kommissionens tjenestegrene om reduktion af emissioner af forurenende stoffer fra søtransport og værktøjskassen til bæredygtig vandtransport.

(37) Hvis forsyningerne af råolie, olieprodukter eller andre kulbrinter afbrydes, kan Kommissionen tillade, at der anvendes en højere grænseværdi inden for en medlemsstats område.

(38) Medlemsstaterne bør indføre passende ordninger til overvågning af overholdelsen af dette direktivs bestemmelser. De bør tilsende Kommissionen rapporter om svovlindholdet i flydende brændstoffer.

(39) Dette direktiv bør indeholde detaljerede angivelser med hensyn til rapportens indhold og format for at sikre en mere harmoniseret rapportering.

(40) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændring af de ækvivalente emissionsværdier og kriterierne for anvendelse af emissionsreduktionsmetoder i bilag I og II til dette direktiv med henblik på at tilpasse dem til den videnskabelige og tekniske udvikling, således at der sikres streng overensstemmelse med de relevante IMO-instrumenter, og for så vidt angår ændring af artikel 2, litra a) til e) og p), artikel 13, stk. 2, litra b), nr. i), og artikel 13, stk. 3, i dette direktiv med henblik på at tilpasse disse bestemmelser til den videnskabelige og tekniske udvikling. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(41) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([1]).

(42) Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 ([2]) bør bistå Kommissionen med godkendelse af de emissionsreduktionsmetoder, der ikke er dækket af Rådets direktiv 96/98/EF ([3]).

(43) Det er vigtigt for gennemførelsen af dette direktiv, at der findes sanktioner, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Medlemsstaterne bør lade sådanne sanktioner omfatte bøder, der er udregnet på en sådan måde, at det sikres, at bøderne som minimum fratager de ansvarlige de økonomiske fordele ved overtrædelsen, og at bøderne gradvist forhøjes ved gentagne overtrædelser. Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen bestemmelserne om sådanne sanktioner.

(44) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse af direktiverne i national ret —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er at mindske emissionen af svovldioxid fra forbrænding af visse typer flydende brændstof og derved reducere de skadelige virkninger af denne emission for mennesker og miljø.

2. Reduktion af emissionen af svovldioxid fra forbrænding af visse mineraloliebaserede flydende brændstoffer skal opnås ved fastsættelse af grænser for svovlindholdet i sådanne brændstoffer som betingelse for, at de kan anvendes inden for medlemsstaternes område, territorialfarvande, eksklusive økonomiske zoner og forureningskontrolzoner.

Grænserne for svovlindholdet i visse mineraloliebaserede flydende brændstoffer som fastsat i dette direktiv gælder imidlertid ikke for:

a) brændstoffer, der er bestemt til forskning og testning

b) brændstoffer, der er bestemt til forarbejdning inden endelig forbrænding

c) brændstoffer, der skal forarbejdes i raffinaderiindustrien

d) brændstoffer, der anvendes og markedsføres i områderne i Unionens yderste periferi under forudsætning af, at den pågældende medlemsstat i disse områder kan sikre:

   i) at luftkvalitetsnormerne overholdes

   ii) at der ikke anvendes svær fuelolie, hvis svovlindhold overstiger 3 vægtprocent

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe (EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1).
([3]) Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe (EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25).

e) brændstoffer, der anvendes af krigsskibe og andre fartøjer i militær tjeneste. Den enkelte medlemsstat skal imidlertid bestræbe sig på ved hjælp af passende foranstaltninger, der ikke hindrer driften eller manøvredygtigheden af sådanne skibe, at sikre, at skibene handler på en måde, der er i overensstemmelse med dette direktiv, for så vidt det er rimeligt og praktisk muligt

f) enhver brændstofanvendelse på et fartøj, der er nødvendig med det specifikke formål at sikre et skibs sikkerhed eller for at redde menneskeliv på havet

g) enhver brændstofanvendelse, der er nødvendig på et skib som følge af skade på skibet eller dets udstyr under forudsætning af, at der efter skadens indtræden er blevet truffet alle rimelige forholdsregler med henblik på at forebygge eller minimere overskridende emissioner og at der snarest muligt er truffet forholdsregler for at reparere skaden. Dette gælder ikke, hvis rederiet eller føreren har voldt skade forsætligt eller skødesløst

h) brændstoffer, der benyttes om bord på skibe, der anvender emissionsreduktionsmetoderne i overensstemmelse med artikel 8 og 10 uden at dette berører artikel 5.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »svær fuelolie«:

i) ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof som henhører under KN-kode 2710 19 51 til 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 eller 2710 20 39, undtagen skibsbrændstof, eller

ii) ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, der (bortset fra gasolie som defineret i litra b) og skibsbrændstoffer som defineret i litra c), d) og e)) ud fra sine destillationsgrænser henhører under de svære olier, som er bestemt til anvendelse som brændstof, og hvoraf mindre end 65 volumenprocent (inklusive tab) destillerer ved 250 °C efter ASTM D 86-metoden. Kan destillationen ikke bestemmes efter ASTM D 86-metoden, klassificeres olieproduktet også som svær fuelolie

b) »gasolie«:

i) ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, som henhører under KN-kode 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 eller 2710 20 19, undtagen skibsbrændstof, eller

ii) ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, hvoraf mindre end 65 volumenprocent (inklusive tab) destillerer ved 250 °C, og hvoraf mindst 85 volumenprocent (inklusive tab) destillerer ved 350 °C efter ASTM D86-metoden undtagen skibsbrændstof.

Dieselolie som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF ([1]) er ikke omfattet af denne definition. Brændstoffer til mobile ikke-vejgående maskiner og landbrugstraktorer er heller ikke omfattet af denne definition.

c) »skibsbrændstof«: ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, der er bestemt til eller anvendes om bord på et fartøj, herunder brændstoffer som defineret i ISO 8217. Det omfatter ethvert mineraloliebaseret flydende brændstof, der anvendes om bord på fartøjer til sejlads på indre vandveje eller fritidsfartøjer som defineret i henholdsvis artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF ([2]) og i artikel 1, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/25/EF ([3]), når sådanne fartøjer er til søs

d) »marin dieselolie«: ethvert skibsbrændstof som defineret for DMB-kvalitet i tabel I i ISO 8217 med undtagelse af henvisningen til svovlindholdet

e) »marin gasolie«: ethvert skibsbrændstof som defineret for DMX-, DMA- og DMZ-kvaliteter i tabel I i ISO 8217 med undtagelse af henvisningen til svovlindholdet

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF (EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner (EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/25/EF af 16. juni 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjer (EFT L 164 af 30.6.1994, s. 15).

f) »Marpolkonventionen«: den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973, som ændret ved protokollen hertil fra 1978

g) »Marpolkonventionens bilag VI«: bilaget med regler for forebyggelse af luftforurening fra skibe, som protokollen fra 1997 føjede til Marpolkonventionen

h) »SO_x-kontrolområder«: havområder som defineret af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) i henhold til Marpolkonventionens bilag VI

i) »passagerskibe«: skibe, som befordrer mere end 12 passagerer, idet der ved »passager« forstås enhver person, bortset fra:

   i) skibsføreren og besætningsmedlemmerne eller andre personer, der er forhyret eller beskæftiget i en hvilken som helst egenskab om bord på et skib, og

   ii) børn under et år

j) »rutefart«: en række passagerskibsoverfarter, der besejler afstanden mellem de samme to eller flere havne, eller en række rejser fra og til den samme havn, uden at der lægges til andre steder, enten:

   i) i henhold til en offentliggjort fartplan eller

   ii) med så regelmæssige eller hyppige overfarter, at det svarer til en fartplan

k) »krigsskib«: et skib, som tilhører en stats væbnede styrker, som er forsynet med de ydre kendetegn for sådanne skibe af dens nationalitet, som er under kommando af en af statens regering behørigt udnævnt officer, hvis navn fremgår af den officielle fortegnelse over flådens officerer eller et tilsvarende dokument, og som har en besætning, der er underkastet almindelig militær disciplin

l) »skibe ved kaj«: skibe, som er sikkert fortøjet eller ankret op i en havn i Unionen i forbindelse med lastning, losning eller ophold (hotelling), inklusive det tidsrum, hvor de ikke foretager ladningsvirksomhed

m) »markedsføring«: forsyning eller tilrådighedsstillelse for tredjemand, mod eller uden betaling, hvor som helst inden for medlemsstaternes jurisdiktion, af skibsbrændstoffer til forbrænding om bord. Det omfatter ikke forsyning eller tilrådighedsstillelse af disse skibsbrændstoffer til eksport i skibes fragttanke

n) »områderne i den yderste periferi«: de franske oversøiske departementer, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer, jf. artikel 349 i TEUF

o) »emissionsreduktionsmetode«: ethvert tilbehør, ethvert materiale, enhver anordning eller ethvert apparat til anbringelse i et skib eller anden procedure, alternativ fuelolie eller metode til overholdelse af kravene, der anvendes som et alternativ til skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold, som opfylder de krav, der er fastsat i dette direktiv, som kan kontrolleres, kvantificeres og håndhæves

p) »ASTM-metode«: de prøvemetoder, der er fastlagt af American Society for Testing and Materials i 1976-udgaven af standarddefinitioner og specifikationer for mineralolieprodukter og smøremidler

q) »fyringsanlæg«: ethvert teknisk apparatur, hvori brændstoffer forbrændes med henblik på anvendelse af den producerede varme.

Artikel 3

Maksimalt svovlindhold i svær fuelolie

1. Medlemsstaterne sikrer, at svære fuelolier ikke anvendes på deres område, hvis deres svovlindhold overstiger 1,00 vægtprocent.

2. Med forbehold af tilstrækkelig overvågning af emissioner fra kompetente myndigheders side finder stk. 1 ikke anvendelse indtil den 31. december 2015 for svære fuelolier, der anvendes:

a) i fyringsanlæg, som er omfattet af direktiv 2001/80/EF, som er underlagt direktivets artikel 4, stk. 1 eller 2, eller artikel 4, stk. 3, litra a), og som overholder de emissionsgrænser for svovldioxid for sådanne anlæg som fastlagt i direktivet

b) i fyringsanlæg, som er omfattet af direktiv 2001/80/EF, som er underlagt direktivets artikel 4, stk. 3, litra b), og artikel 4, stk. 6, og hvis månedlige gennemsnitlige emissioner af svovldioxid ikke overstiger 1 700 mg/Nm^3 med et iltindhold i røggassen på 3 volumenprocent på tør basis

c) i fyringsanlæg, som ikke er omfattet af litra a) eller b), og hvis månedlige gennemsnitlige emissioner af svovldioxid ikke overstiger 1 700 mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 volumenprocent på tør basis

d) til forbrænding i raffinaderier, hvis de gennemsnitlige månedlige emissioner af svovldioxid for alle raffinaderiets fyringsanlæg, uanset typen af brændstof eller brændstofkombinationer, men undtagen fyringsanlæg, der er omfattet af litra a) og b), gasturbiner og gasmotorer, ikke overstiger 1 700 mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis.

3. Med forbehold af tilstrækkelig overvågning af emissioner fra kompetente myndigheders side finder stk. 1 ikke anvendelse fra den 1. januar 2016 på svære fuelolier, der anvendes:

a) i fyringsanlæg, som er omfattet af kapitel III i direktiv 2010/75/EU, og som overholder emissionsgrænserne for svovldioxid for sådanne anlæg, der er anført i bilag V til nævnte direktiv, eller, hvis disse emissionsgrænseværdier ikke finder anvendelse i medfør af nævnte direktiv, for hvilke de månedlige gennemsnitlige emissioner af svovldioxid ikke overstiger 1 700 mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis

b) i fyringsanlæg, som ikke er omfattet af litra a), og hvis månedlige gennemsnitlige emissioner af svovldioxid ikke overstiger 1 700mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis

c) til forbrænding i raffinaderier, hvis de gennemsnitlige månedlige emissioner af svovldioxid for alle raffinaderiets fyringsanlæg, uanset typen af brændstof eller brændstofkombinationer, men undtagen fyringsanlæg, der er omfattet af litra a), gasturbiner og gasmotorer, ikke overstiger 1 700 mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ingen fyringsanlæg, som anvender svære fuelolie med en svovlkoncentration over den i stk. 1 fastsatte, kan drives, medmindre en kompetent myndighed udsteder en tilladelse hertil, hvori emissionsgrænserne er fastsat.

Artikel 4

Maksimalt svovlindhold i gasolie

Medlemsstaterne sikrer, at gasolier ikke anvendes på deres område, hvis deres svovlindhold overstiger 0,10 vægtprocent.

Artikel 5

Maksimalt svovlindhold i skibsbrændstoffer

Medlemsstaterne sikrer, at skibsbrændstoffer ikke anvendes på deres område, hvis deres svovlindhold overstiger 3,50 vægtprocent, bortset fra brændstoffer beregnet til skibe, som anvender de i artikel 8 omtalte emissionsreduktionsmetoder, der fungerer i lukkede systemer.

Artikel 6

Maksimalt svovlindhold i skibsbrændstoffer, der anvendes i medlemsstaternes territorialfarvande, eksklusive økonomiske zoner og forureningskontrolområder, herunder SO_x-kontrolområder, og af passagerskibe, som sejler i rutefart til eller fra havne i Unionen

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at skibsbrændstoffer ikke anvendes i områderne i deres territorialfarvande, eksklusive økonomiske zoner og forureningskontrolzoner, hvis svovlindholdet i de pågældende brændstoffer efter vægt overstiger:

a) 3,50 % fra den 18. juni 2014

b) 0,50 % fra den 1. januar 2020.

Dette stykke finder anvendelse på alle fartøjer uanset flag, herunder fartøjer, hvis rejse er påbegyndt uden for Unionen, jf. dog denne artikels stk. 2 og 5 samt artikel 7.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at skibsbrændstoffer ikke anvendes i de områder af deres territorialfarvande, eksklusive økonomiske zoner og forureningskontrolzoner, der omfattes af SO_x-kontrolområder, hvis svovlindholdet i de pågældende brændstoffer efter vægt overstiger:

a) 1,00 % indtil den 31. december 2014

b) 0,10 % fra den 1. januar 2015.

Dette stykke finder anvendelse på alle fartøjer uanset flag, herunder fartøjer, hvis rejse er påbegyndt uden for Unionen.

Kommissionen tager passende hensyn til eventuelle fremtidige ændringer af kravene i henhold til Marpolkonventionens bilag VI, som gælder inden for SO_x-kontrolområderne, og fremlægger, hvor dette er hensigtsmæssigt, uden unødig forsinkelse eventuelle relevante forslag med henblik på ændring af dette direktiv.

3. Stk. 2. finder anvendelse på samtlige nye farvande, herunder havne, som IMO udpeger som SO_x-emissionskontrolområder i henhold til regel 14, stk. 3, litra b), i Marpolkonventionens bilag VI fra datoen 12 måneder efter ikrafttrædelsen af den pågældende udpegelse.

4. Medlemsstaterne er ansvarlige for at håndhæve stk. 2, i det mindste over for

— fartøjer, der fører deres flag, og

— for så vidt angår medlemsstater, der grænser op til SO_x-kontrolområder, fartøjer uanset flag, når de befinder sig i den pågældende medlemsstats havne.

Medlemsstaterne kan også træffe yderligere håndhævelsesforanstaltninger over for andre fartøjer i overensstemmelse med international havret.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at skibsbrændstoffer ikke anvendes i deres territorialfarvande, eksklusive økonomiske zoner og forureningskontrolzoner uden for SO_x-kontrolområder af passagerskibe, der sejler i fast rutefart til eller fra en havn i Unionen, hvis svovlindholdet i de pågældende brændstoffer overstiger 1,50 vægtprocent frem til den 1. januar 2020.

Medlemsstaterne er ansvarlige for at håndhæve dette krav som minimum over for fartøjer, der fører deres flag, og fartøjer uanset flag, når de befinder sig i deres havne.

6. Medlemsstaterne kræver korrekt logbogsføring, herunder over brændstofskift.

7. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre tilgængeligheden af skibsbrændstof, som er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, og informerer Kommissionen om tilgængeligheden af sådant skibsbrændstof i deres havne og terminaler.

8. Fastslår en medlemsstat, at et skib ikke overholder de krav til skibsbrændstof, som er fastsat i dette direktiv, er medlemsstatens kompetente myndighed berettiget til at kræve, at skibet:

a) fremlægger en oversigt over de foranstaltninger, der er truffet for at forsøge at efterkomme kravene, og

b) forelægger dokumentation for, at det har forsøgt at købe skibsbrændstof, der opfylder kravene i dette direktiv, i overensstemmelse med skibets rejseplan, og — i tilfælde af, at det ikke var tilgængeligt som planlagt — at der blev gjort forsøg på at finde alternative kilder for sådant skibsbrændstof, og at der på trods af en stor indsats for at finde frem til skibsbrændstof, der opfylder kravene i dette direktiv, ikke var mulighed for at købe sådant brændstof.

Det kan ikke kræves af skibet, at det afviger fra sin planlagte rejse eller forsinker rejsen urimeligt for at efterkomme kravene.

Hvis et skib afgiver de i første afsnit omtalte oplysninger, skal den pågældende medlemsstat tage højde for alle relevante omstændigheder og den dokumentation, der forelægges, når der træffes afgørelse om de relevante foranstaltninger, der skal gennemføres, herunder afgørelse om at undlade at træffe kontrolforanstaltninger.

Skibet underretter sin flagstat og den kompetente myndighed i den pågældende destinationshavn, når det ikke kan købe skibsbrændstof, der opfylder kravene i dette direktiv.

En havnestat underretter Kommissionen, når et skib har forelagt dokumentation for, at der ikke fandtes tilgængeligt skibsbrændstof, der opfylder kravene i dette direktiv.

9. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med regel 18 i Marpolkonventionens bilag VI:

a) føre en offentligt tilgængelig fortegnelse over lokale leverandører af skibsbrændstoffer

b) sikre, at svovlindholdet i alle skibsbrændstoffer, der sælges på deres område, er dokumenteret af leverandøren på en bunkerleveringsattest, der ledsages af en forseglet prøve og er underskrevet af repræsentanter for det modtagende skib

c) træffe de nødvendige foranstaltninger over for leverandører af skibsbrændstoffer, hvis det konstateres, at de har leveret brændstof, hvis sammensætning ikke svarer til det, der er anført på leveringsattesten

d) sikre, at der tages de nødvendige skridt til at bringe enhver form for ikke-forskriftsmæssigt skibsbrændstof i overensstemmelse med de gældende bestemmelser.

10. Medlemsstaterne sikrer, at marine dieselolier ikke markedsføres på deres område, hvis svovlindholdet i de pågældende marine dieselolier overstiger 1,50 vægtprocent.

Artikel 7

Maksimalt svovlindhold i skibsbrændstoffer, der anvendes af skibe, som ligger ved kaj i Unionens havne

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at skibe, som ligger ved kaj i Unionens havne, ikke anvender skibsbrændstoffer med et svovlindhold, der overstiger 0,10 vægtprocent, idet besætningen dog gives tilstrækkelig tid til at foretage alle nødvendige brændstofskift snarest muligt efter ankomsten til kaj og senest muligt inden afrejsen.

Medlemsstaterne kræver, at tidspunktet for alle brændstofskift anføres i skibenes logbøger.

2. Stk. 1 gælder ikke:

a) når skibe ifølge offentliggjorte fartplaner skal ligge ved kaj i under to timer

b) for skibe, der standser alle motorer og anvender strøm fra land, mens de ligger ved kaj i havne.

3. Medlemsstaterne sikrer, at marine gasolier ikke markedsføres på deres område, hvis svovlindholdet i de pågældende marine gasolier overstiger 0,10 vægtprocent.

Artikel 8

Emissionsreduktionsmetoder

1. Medlemsstaterne tillader anvendelse af emissionsreduktionsmetoder for skibe uanset flag i deres havne, territorialfarvande, eksklusive økonomiske zoner og forureningskontrolzoner som et alternativ til anvendelse af skibsbrændstoffer, som opfylder kravene i artikel 6 og 7, jf. dog nærværende artikels stk. 2 og 4.

2. Skibe, der anvender de i stk. 1 omhandlede emissionsreduktionsmetoder, skal til stadighed opnå reduktioner i emissioner af svovldioxid, der mindst svarer til de reduktioner, der ville være opnået ved anvendelse af skibsbrændstoffer, der opfylder kravene i artikel 6 og 7. Ækvivalente emissionsværdier bestemmes i overensstemmelse med bilag I.

3. Medlemsstaterne tilskynder som en alternativ løsning til emissionsreduktion til, at skibe, der ligger ved kaj, gør brug af landbaserede strømforsyningssystemer.

4. De i stk. 1 omhandlede emissionsreduktionsmetoder skal opfylde de kriterier, der er anført i de i bilag II omhandlede instrumenter.

5. Hvor dette er begrundet i lyset af videnskabelige og tekniske fremskridt i forhold til alternative emissionsreduktionsmetoder og gjort på en måde, der sikrer streng overensstemmelse med de relevante instrumenter og standarder vedtaget af IMO, tillægges Kommissionen beføjelser til:

a) at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 om ændring af bilag I og II

b) at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede krav for overvågning af emissioner, hvor dette er hensigtsmæssigt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2.

Artikel 9

Godkendelse af emissionsreduktionsmetoder til anvendelse om bord på skibe, der sejler under en medlemsstats flag

1. Emissionsreduktionsmetoder i henhold til direktiv 96/98/EF godkendes i overensstemmelse med nævnte direktiv.

2. Emissionsreduktionsmetoder, der ikke er dækket af denne artikels stk. 1, godkendes efter proceduren i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2099/2002 under hensyn til:

a) de retningslinjer, der udarbejdes af IMO

b) resultaterne af forsøg, der gennemføres i medfør af artikel 10

c) virkningerne på miljøet, herunder de emissionsreduktioner, der kan opnås, og virkninger på økosystemer i beskyttede trafikhavne og anløbssteder og flodmundinger, og

d) gennemførligheden af overvågning og kontrol.

Artikel 10

Forsøg med nye emissionsreduktionsmetoder

Medlemsstaterne kan i samarbejde med andre medlemsstater, når dette er hensigtsmæssigt, godkende forsøg med emissionsreduktionsmetoder på skibe, der sejler under medlemsstaternes flag, eller i farvande inden for deres jurisdiktion. Under disse forsøg er anvendelse af skibsbrændstoffer, der opfylder kravene i artikel 6 og 7, ikke påkrævet, forudsat at følgende betingelser alle er opfyldt:

a) Kommissionen og samtlige berørte havnestater får skriftlig meddelelse herom senest seks måneder, inden forsøgene påbegyndes

b) tilladelserne til forsøg dækker højst 18 måneder

c) alle medvirkende skibe installerer manipulationssikret udstyr til kontinuerlig overvågning af røggasemissionerne og anvender dette udstyr i hele forsøgsperioden

d) alle medvirkende skibe opnår emissionsreduktioner, der mindst svarer til dem, der ville være opnået ved hjælp af svovlgrænserne for brændstoffer, der er fastlagt i dette direktiv

e) der forefindes i hele forsøgsperioden passende systemer til håndtering af affald fra emissionsreduktionsmetoderne

f) der foretages i hele forsøgsperioden en vurdering af virkningerne på havmiljøet, navnlig på økosystemer i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger, og

g) Kommissionen får forelagt de fuldstændige forsøgsresultater, og de gøres tilgængelige for offentligheden senest seks måneder efter forsøgenes afslutning.

Artikel 11

Finansielle foranstaltninger

Medlemsstaterne kan vedtage finansielle foranstaltninger til fordel for operatører, der berøres af dette direktiv, hvis sådanne finansielle foranstaltninger er i overensstemmelse med de gældende og kommende regler for statsstøtte på dette område.

Artikel 12

Ændringer i brændstofforsyningerne

Hvis en medlemsstat som følge af en pludselig ændring i forsyningerne med råolie, olieprodukter eller andre carbonhydrider har vanskeligheder med at overholde grænserne for maksimalt svovlindhold i artikel 3 og 4, underretter den Kommissionen herom. Kommissionen kan tillade, at der anvendes en højere grænse på den pågældende medlemsstats område i en periode på højst seks måneder. Den underretter Rådet og medlemsstaterne om sin afgørelse. Enhver medlemsstat kan inden en måned indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan inden for to måneder træffe anden afgørelse.

Artikel 13

Prøvetagning og analyser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til ved prøvetagning at kontrollere, at svovlindholdet i de anvendte brændstoffer er i overensstemmelse med artikel 3 til 7. Prøvetagning påbegyndes på den dato, hvor den pågældende grænseværdi for maksimalt svovlindhold i det pågældende brændstof træder i kraft. Prøvetagning foretages periodisk, med tilstrækkelig hyppighed, i tilstrækkelige mængder og således, at de udtagne prøver er repræsentative for det undersøgte brændstof og, i tilfælde af skibsbrændstoffer, for det brændstof, der anvendes af skibe, når de befinder sig inden for relevante havområder og havne. Prøverne analyseres uden unødig forsinkelse.

2. Følgende metoder til prøvetagning, analyse og inspektion af skibsbrændstoffer skal anvendes:

a) inspektion af skibenes logbøger og bunkerleveringsattester, og

b) i fornødent omfang følgende metoder til prøvetagning og analyse:

   i) prøvetagning af skibsbrændstoffer til forbrænding om bord, når dette er under levering til skibe, i overensstemmelse med retningslinjer for prøvetagning af fuelolie til påvisning af overensstemmelse med det reviderede bilag VI til Marpolkonventionen vedtaget den 17. juli 2009 ved resolution 182(59) fra IMO's Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC), og analyse af dets svovlindhold, eller

   ii) prøvetagning og analyse af svovlindholdet i skibsbrændstoffer til forbrænding om bord, der er indeholdt i brændstoftanke, hvor dette er teknisk og økonomisk muligt, og i forseglede brændstofprøver om bord på skibe.

3. Som referencemetode til bestemmelse af svovlindholdet benyttes ISO-metode 8754 (2003) eller EN ISO 14596:2007.

For at bestemme, om skibsbrændstoffer, der leveres til og anvendes om bord på skibe, overholder de svovlgrænser, der kræves i artikel 4 til 7, anvendes verifikationsproceduren for brændselsolieprøver i henhold til Marpolkonventionens bilag VI, tillæg VI.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende:

a) hyppigheden af prøvetagningen

b) prøvetagningsmetoderne

c) definition af en prøve, der er repræsentativ for det undersøgte brændstof.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2.

Artikel 14

Rapportering og gennemgang

1. Hvert år inden den 30. juni forelægger medlemsstaterne på grundlag af resultaterne af det prøvetagnings-, analyse- og inspektionsarbejde, der udføres i overensstemmelse med artikel 13, Kommissionen en rapport om overholdelsen af de svovlstandarder, der er fastsat i dette direktiv for det foregående år.

På grundlag af de rapporter, der modtages i henhold til dette stykkes første afsnit og meddelelserne vedrørende manglende tilgængelighed af skibsbrændstof, som overholder bestemmelserne i dette direktiv, indsendt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 6, stk. 8, femte afsnit, udarbejder og offentliggør Kommissionen inden for 12 måneder fra den dato, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, en rapport om gennemførelsen af dette direktiv. Kommissionen evaluerer behovet for yderligere at styrke de relevante bestemmelser i dette direktiv og forelægger i givet fald passende forslag til retsakter.

2. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2013 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som i givet fald ledsages af forslag til retsakter. Kommissionen undersøger i sin rapport potentialet for nedbringelse af luftforureningen under hensyntagen til bl.a.: årlige rapporter, der er fremsendt i overensstemmelse med stk. 1 og 3, iagttaget luftkvalitet og forsuring, brændstofpriser, eventuel økonomisk indvirkning og iagttaget modalskift samt fremskridt i nedbringelsen af emissioner fra skibe.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter vedrørende de oplysninger, der skal medtages i den i stk. 1 omhandlede rapport og rapportens format. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2.

Artikel 15

Tilpasning til videnskabelige og tekniske fremskridt

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 vedrørende tilpasningerne af artikel 2, litra a) til e) og p), artikel 13, stk. 2, litra b), nr. i), og artikel 13, stk. 3, til videnskabelige og tekniske fremskridt. Sådanne tilpasninger må ikke resultere i nogen direkte ændringer af dette direktivs anvendelsesområde eller af svovlgrænser for brændstoffer, der er fastlagt i dette direktiv.

Artikel 16

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 5, og artikel 15, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 17. december 2012. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelserne forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 8, stk. 5, og artikel 15, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 5, og artikel 15, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 18

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv.

De vedtagne sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning, ligesom de kan omfatte bøder, der fastsættes på en sådan måde, at det sikres, at bøderne som minimum fratager de ansvarlige de økonomiske fordele ved overtrædelsen af de nationale bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, og at bøderne gradvist forhøjes ved gentagne overtrædelser.

Artikel 19

Ophævelse

Direktiv 1999/32/EF som ændret ved de retsakter, der er nævnt i bilag III, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse af direktiverne i national ret.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenlignings-tabellen i bilag IV.

Artikel 20

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 21

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. maj 2016.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
M. SCHULZ	J.A. HENIS-PLASSCHAERT
Formand	*Formand*

BILAG I

ÆKVIVALENTE EMISSIONSVÆRDIER FOR EMISSIONSREDUKTIONSMETODER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 8, STK. 2

Svovlgrænser for skibsbrændstof som omhandlet i artikel 6 og 7 i nærværende direktiv og i regel 14.1 og 14.4 i Marpolkonventionens bilag VI og ækvivalente emissionsværdier som omhandlet i artikel 8, stk. 2:

Svovlindhold i skibsbrændstof (% m/m)	Forholdet mellem emission af SO_2 (ppm) og CO_2 (% v/v)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Bemærk:

— Anvendelse af emissionsgrænser i forholdet mellem CO_2 og SO_2 gælder kun, når der anvendes oliebaseret destillat eller residuale fuelolier.

— I begrundede tilfælde, hvor CO_2-koncentrationer reduceres af enheden til rensning af udstødningsgas (EGC-enheden), kan CO_2-koncentrationen måles ved EGC-enhedens indtag under forudsætning af, at korrektheden af en sådan metodologi kan demonstreres klart.

BILAG II

KRITERIER FOR ANVENDELSE AF EMISSIONSREDUKTIONSMETODER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 8, STK. 4

De emissionsreduktionsmetoder, der er omhandlet i artikel 8, skal mindst opfylde de kriterier, der er anført i følgende instrumenter alt efter, hvilket instrument der er relevant:

Emissionsreduktionsmetode	Anvendelseskriterier
Blanding af skibsbrændstof og fordampet gas	Kommissionens afgørelse 2010/769/EU ([1]).
Rensningssystemer til udstødningsgas	Resolution MEPC.184(59) vedtaget den 17. juli 2009 »Vaskevand fra anvendelse af rensningssystemer til udstødningsgas, hvor der anvendes kemiske stoffer, tilsætningsstoffer, blandinger og relevante kemikalier, der dannes på stedet«, jf. punkt 10.1.6.1. i resolution MEPC.184(59), må ikke udledes i havet, herunder i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger, medmindre skibsoperatøren har påvist, at udledning af sådant vaskevand ikke har nogen væsentlige negative virkninger på og ikke udgør nogen risiko for menneskers sundhed og miljøet. Hvis det kemikalie, der anvendes, er kaustisk soda, er det tilstrækkeligt, at vaskevandet lever op til kravene i resolution MEPC.184 (59), og at dets pH-værdi ikke overskrider 8,0.
Biobrændstof	Anvendelse af biobrændstof som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF ([2]), der overholder relevante CEN- og ISO-standarder. Blandinger af biobrændstof og skibsbrændstof skal overholde de i dette direktivs artikel 5, artikel 6, stk. 1, 2 og 5 og artikel 7, fastsatte svovlstandarder.

([1]) Kommissionens afgørelse 2010/769/EU af 13. december 2010 om fastlæggelse af kriterier for LNG-tankskibes anvendelse af teknologiske metoder som alternativ til anvendelse af skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold, der opfylder kravene i artikel 4b i Rådets direktiv 1999/32/EF om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/33/EF om svovlindholdet i skibsbrændstoffer (EUT L 328 af 14.12.2010, s. 15).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

BILAG III

DEL A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer

(jf. artikel 19)

Rådets direktiv 1999/32/EF (EFT L 121 af 11.5.1999, s. 13)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1)	Kun punkt 19 i bilag I
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/33/EF (EUT L 191 af 22.7.2005, s. 59)	
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 109)	Kun punkt 3.4 i bilaget
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 88)	Kun artikel 2
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/33/EU (EUT L 327 af 27.11.2012, s. 1)	

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 19)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
1999/32/EF	1. juli 2000
2005/33/EF	11. august 2006
2009/30/EF	31. december 2010
2012/33/EU	18. juni 2014

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 1999/32/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, indledning	Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, indledning
Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, litra a), b) og c)	Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, litra a), b) og c)
Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, litra d), indledning	Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, litra d), indledning
Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, litra d), første led	Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, litra d), nr. i)
Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, litra d), andet led	Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, litra d), nr. ii)
Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, litra e)-h)	Artikel 1, stk. 2, afsnit 2, litra e)-h)
Artikel 2, indledning	Artikel 2, indledning
Artikel 2, nr. 1	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, nr. 1), første led	Artikel 2, litra a), nr. i)
Artikel 2, nr. 1), andet led	Artikel 2, litra a), nr. ii)
Artikel 2, nr. 2)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, nr. 2), første led	Artikel 2, litra b), nr. i)
Artikel 2, nr. 2), andet led	Artikel 2, litra b), nr. ii)
Artikel 2, nr. 2), afslutning	Artikel 2, litra b), afslutning
Artikel 2, nr. 3)	Artikel 2, litra c)
Artikel 2, nr. 3a)	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, nr. 3b)	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, nr. 3c)	Artikel 2, litra f)
Artikel 2, nr. 3d)	Artikel 2, litra g)
Artikel 2, nr. 3e)	Artikel 2, litra h)
Artikel 2, nr. 3f)	Artikel 2, litra i)
Artikel 2, nr. 3g)	Artikel 2, litra j)
Artikel 2, nr. 3h)	Artikel 2, litra k)
Artikel 2, nr. 3i)	Artikel 2, litra l)
Artikel 2, nr. 3k)	Artikel 2, litra m)
Artikel 2, nr. 3l)	Artikel 2, litra n)
Artikel 2, nr. 3m)	Artikel 2, litra o)
Artikel 2, nr. 4)	Artikel 2, litra p)
Artikel 2, nr. 5)	Artikel 2, litra q)
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 3a	Artikel 5

Direktiv 1999/32/EF	Nærværende direktiv
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 4a, stk. 1	Artikel 6, stk. 2
Artikel 4a, stk. 1a	Artikel 6, stk. 1
Artikel 4a, stk. 2	Artikel 6, stk. 3
Artikel 4a, stk. 3	Artikel 6, stk. 4
Artikel 4a, stk. 4	Artikel 6, stk. 5
Artikel 4a, stk. 5	Artikel 6, stk. 6
Artikel 4a, stk. 5a	Artikel 6, stk. 7
Artikel 4a, stk. 5b	Artikel 6, stk. 8
Artikel 4a, stk. 6	Artikel 6, stk. 9
Artikel 4a, stk. 7	Artikel 6, stk. 10
Artikel 4b	Artikel 7
Artikel 4c, stk. 1 og 2	Artikel 8, stk. 1 og 2
Artikel 4c, stk. 2a	Artikel 8, stk. 3
Artikel 4c, stk. 3	Artikel 8, stk. 4
Artikel 4c, stk. 4	Artikel 8, stk. 5
Artikel 4d	Artikel 9
Artikel 4e	Artikel 10
Artikel 4f	Artikel 11
Artikel 5	Artikel 12
Artikel 6, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 6, stk. 1a	Artikel 13, stk. 2
Artikel 6, stk. 2	Artikel 13, stk. 3
Artikel 6, stk. 1b	Artikel 13, stk. 4
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 14, stk. 1 og 2
Artikel 7, stk. 1a	Artikel 14, stk. 3
Artikel 7, stk. 3	—
Artikel 7, stk. 4	Artikel 15
Artikel 9	Artikel 17
Artikel 9a	Artikel 16
Artikel 10	—
Artikel 11, stk. 1	Artikel 18, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 18, stk. 2
—	Artikel 19
Artikel 12	Artikel 20

Direktiv 1999/32/EF	Nærværende direktiv
Artikel 13	Artikel 21
Bilag I og II	Bilag I og II
—	Bilag III
—	Bilag IV

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2016/803

af 7. maj 2015

om undertegnelse på Unionens og dens medlemsstaters vegne og om midlertidig anvendelse af en protokol om ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til akten om Kroatiens tiltrædelse, særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 14. september 2012 bemyndigede Rådet Kommissionen til på Unionens, dens medlemsstaters og Republikken Kroatiens vegne at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af en protokol om ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om et fælles luftfartsområde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side ([1]) for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (»protokollen«).

(2) Forhandlingerne fik en positiv afslutning den 24. april 2014.

(3) Protokollen bør undertegnes på Unionens og dens medlemsstaters vegne med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt.

(4) Protokollen bør anvendes midlertidigt —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der gives herved bemyndigelse til undertegnelse på Unionens og dens medlemsstaters vegne af protokollen om ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union med forbehold af indgåelse af den nævnte protokols.

Teksten til protokollen er knyttet til denne afgørelse.

([1]) Teksten til aftalen er offentliggjort i EUT L 334 af 6.12.2012, s. 3.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne protokollen på Unionens og dens medlemsstaters vegne.

Artikel 3

Protokollen anvendes midlertidigt, jf. protokollens artikel 3, stk. 2, fra parternes undertegnelse heraf ([1]), indtil dens ikrafttrædelse.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2015.

På Rådets vegne

E. RINKĒVIČS

Formand

([1]) Den dato, fra hvilken protokollen anvendes midlertidigt, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

PROTOKOL

om ændring af Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union

KONGERIGET BELGIEN,

REPUBLIKKEN BULGARIEN,

DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

IRLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN KROATIEN,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

UNGARN,

REPUBLIKKEN MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

RUMÆNIEN,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

der er parter i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og medlemsstater i Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »medlemsstaterne«), og

DEN EUROPÆISKE UNION

på den ene side og

DET HASHEMITISKE KONGERIGE JORDAN

på den anden side,

SOM HENVISER TIL Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union den 1. juli 2013,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Republikken Kroatien er part i Euro-Middelhavs-aftalen om luftfart mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side ([1]), der blev undertegnet den 15. december 2010 (i det følgende benævnt »aftalen«).

Artikel 2

Teksten til aftalen på kroatisk ([2]) bliver autentisk på samme vilkår som de øvrige sprogudgaver.

Artikel 3

1. Denne protokol skal godkendes af parterne i overensstemmelse med deres egne procedurer. Den træder i kraft på datoen for aftalens ikrafttrædelse. Skulle denne protokol imidlertid blive godkendt af parterne efter datoen for aftalens ikrafttrædelse, træder den i henhold til aftalens artikel 29, stk. 1, i kraft én måned efter datoen på den sidste note i en udveksling af diplomatiske noter mellem parterne, hvori de bekræfter, at alle nødvendige ikrafttrædelsesprocedurer for denne protokol er afsluttet.

2. Denne protokol udgør en integrerende del af aftalen og anvendes midlertidigt fra datoen for parternes undertegnelse heraf.

Udfærdiget i Bruxelles den 3. maj 2016 i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk, ungarsk og arabisk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

([1]) Teksten til aftalen er offentliggjort i EUT L 334 af 6.12.2012, s. 3.
([2]) Specialudgave på kroatisk: Kapitel 7, bind 24, s. 280.

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Za države članice
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā –
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Ghall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu Państw Członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
För medlemsstaterna
عن الدول الأعضاء

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
عن الإتحاد الأوروبي

За Хашемитското кралство Йордания
Por el Reino Hachemí de Jordania
Za Jordánské hášimovské království
For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
Für das Haschemitische Königreich Jordanien
Jordaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
Για το Χασεμιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
For the Hashemite Kingdom of Jordan
Pour le Royaume hachémite de Jordanie
Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
Per il Regno hascemita di Giordania
Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
Jordanijos Hašimitų Karalystės vardu
A Jordán Hásimita Királyság részéről
Ġhar-Renju Ħaxemita tal-Ġordan
Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
W imieniu Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego
Pelo Reino Hachemita da Jordânia
Pentru Regatul Hașemit al Iordaniei
Za Jordánske hášimovské kráľovstvo
Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
För Hashemitiska konungariket Jordanien
عن المملكة الأردنية الهاشمية

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU, Euratom) 2016/804

af 17. maj 2016

om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 322, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Revisionsret ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 ([3]) er blevet omarbejdet ved Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 ([4]). Forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 træder i kraft på ikrafttrædelsesdagen for Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom ([5]). Nævnte afgørelse er endnu ikke trådt i kraft.

(2) For at give Kommissionen (Eurostat) tilstrækkeligt med tid til at gennemgå relevante oplysninger om bruttonationalindkomst (BNI) og for at give BNI-Udvalget tilstrækkeligt med tid til at udarbejde en udtalelse om BNI-oplysninger, bør det være muligt at foretage ændringer i BNI for et givet regnskabsår indtil den 30. november i det fjerde år efter det pågældende regnskabsår. Den periode, hvor bilagene vedrørende egne moms- og BNI-indtægter skal opbevares, bør derfor tilsvarende forlænges fra den 30. september til den 30. november i det fjerde år efter det regnskabsår, som de vedrører.

(3) Denne forordning bør afspejle den eksisterende praksis, hvor Kommissionens konti med henblik på egne indtægter, jf. artikel 9 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 (»Kommissionens konti til egne indtægter«), føres af medlemsstaternes finansforvaltning eller deres nationale centralbank. Begrebet finansforvaltning bør også dække andre offentlige enheder, der udøver tilsvarende funktioner.

([1]) Europa-Parlamentets udtalelse af 15.12.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 5 af 8.1.2016, s. 1.
([3]) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).
([4]) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26. maj 2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 39).
([5]) Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105).

(4) Kommissionens konti til egne indtægter bør være fritaget for enhver form for gebyr og renter. Pålæggelse af gebyrer og negative renter ville gøre Unionens budget mindre og medføre ulige behandling af medlemsstaterne. Hvis Kommissionens konti til egne indtægter er omfattet af negative renter, bør de berørte medlemsstater derfor kreditere et beløb svarende til de negative renters størrelse. Eftersom nogle medlemsstater ikke har mulighed for at undgå den finansielle virkning af forpligtelsen til at kreditere sådanne negative renter på Kommissionens konti til egne indtægter, bør Kommissionen, når den dækker sine likviditetsbehov, tilstræbe at mindske denne virkning ved med prioritet at disponere over de beløb, der er krediteret de pågældende konti.

(5) Kommissionens konti til egne indtægter bør kun debiteres efter anvisning fra Kommissionen. Dette bør ikke berøre pålæggelse af negative renter.

(6) Artikel 10 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 bør af hensyn til klarheden og læseligheden opdeles i flere artikler.

(7) Kommissionen bør til enhver tid have tilstrækkelige likvide midler til rådighed til at dække de betalingskrav, der er forbundet med budgettets gennemførelse, især i årets første måneder. Kommissionen har allerede mulighed for at opfordre medlemsstaterne til at fremrykke krediteringen med op til yderligere to tolvtedele med henblik på de særlige behov, der er forbundet med betaling af udgifterne til Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ([1]). For yderligere at mindske risikoen for betalingsforsinkelser på grund af midlertidig mangel på likvide midler bør det være muligt for Kommissionen at opfordre medlemsstaterne til at fremrykke krediteringen med op til yderligere en halvdel af en tolvtedel med henblik på de særlige behov, der er forbundet med betaling af udgifterne til de europæiske struktur- og investeringsfonde i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ([2]), i det omfang dette er begrundet i behovet for likvide midler. For at undgå et for stort pres på de nationale finansforvaltninger bør det samlede beløb, der kan fremrykkes til samme måned, dog ikke overstige yderligere to tolvtedele. På grund af de særlige betalingskrav, der gælder for EGFL, må denne foranstaltning desuden ikke anvendes til skade for EGFL.

(8) Kommissionen har i henhold til forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 pligt til at beregne justeringer af egne indtægter fra moms og BNI og oplyse medlemsstaterne herom i så god tid, at de kan opføre disse justeringer på Kommissionens konto til egne indtægter den første arbejdsdag i december. Det justeringsbeløb, der skulle stilles til rådighed den første arbejdsdag i december 2014, var af hidtil uset størrelse. For at undgå at medlemsstaterne lige før årets slutning bliver pålagt urimeligt store budgetkrav, er Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 blevet ændret ved forordning (EU, Euratom) nr. 1377/2014 ([3]), så medlemsstaterne under visse ekstraordinære omstændigheder har mulighed for at udsætte opførelsen af disse justeringer på Kommissionens konto til egne indtægter.

(9) Forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 som således ændret ophører med at finde anvendelse, når forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 træder i kraft. Dette bør dog ikke berøre gyldigheden af de udsættelser af opførelsen af justeringer, der allerede formelt var blevet anmodet om i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 1377/2014, mens sidstnævnte forordning stadig var gældende.

(10) Af hensyn til en forenkling og for at begrænse det fiskale pres på medlemsstaterne og Kommissionen, især hen imod årets slutning, bør proceduren for justering af egne moms- og BNI-indtægter standardiseres. Der bør være længere tid mellem det tidspunkt, hvor medlemsstaterne officielt får meddelelse om de krævede justeringer, og den dato, hvor de opføres på Kommissionens konto til egne indtægter. En sådan meddelelse og opførelse bør ligge inden for samme år, da året også er af betydning ved registreringen af indvirkningen på statens regnskaber og for stabilitets- og vækstpagten. Det samlede justeringsbeløb bør umiddelbart fordeles mellem medlemsstaterne efter deres respektive andel af de egne indtægter fra BNI. Dette ville fjerne behovet for den undtagelse, der blev indført ved forordning (EU, Euratom) nr. 1377/2014.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

([3]) Rådets forordning (EU Euratom) nr. 1377/2014 af 18. december 2014 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 14).

(11) For at Unionen kan nå sine mål, bør proceduren for beregning af renter især sikre, at de egne indtægter stilles til rådighed rettidigt og i fuldt omfang.

(12) For at forbedre retssikkerheden og klarheden bør de tilfælde, hvor der skal betales morarenter, defineres for de egne indtægter fra moms og BNI. I betragtning af de særlige kendetegn ved disse egne indtægter, som har en kontrolcyklus, der åbner mulighed for henholdsvis berigtigelser og justeringer inden for en periode på fire år, bør eventuelle ændringer i de egne indtægter fra moms og BNI som følge af sådanne berigtigelser eller justeringer ikke føre til beregning af renter med tilbagevirkende kraft. Renter i forbindelse med disse indtægter bør derfor kun betales for forsinket bogføring af beløb, der udgør månedlige tolvtedele, og beløb som følge af den årlige beregning af justeringer for tidligere regnskabsår. For at opretholde et godt incitament til at træffe korrigerende foranstaltninger bør der desuden også betales renter ved forsinket bogføring af beløb som følge af særlige berigtigelser i momsopgørelser på den dato, der er fastsat i henhold til de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet i henhold til artikel 9, stk. 1, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 ([1]). Når en medlemsstat ikke inden for den udtrykkelige tidsfrist, som Kommissionen har fastsat, foretager de berigtigelser af BNI-oplysninger, der er nødvendige for at behandle de punkter, som Kommissionen eller en medlemsstat har givet meddelelse om, bør der desuden også pålægges renter på enhver stigning i de egne indtægter som følge af en justering, der er gennemført som følge af behandlingen af det punkt, der er givet meddelelse om. Disse renter bør pålægges fra det tidspunkt, hvor beløbet for justeringen skulle have været opført, dvs. den første arbejdsdag i juni året efter det år, hvor den udtrykkelige tidsfrist udløb, indtil det tidspunkt, hvor det pågældende justerede beløb opføres på kontoen. I overensstemmelse med gældende regler og praksis bør enhver forsinket bogføring i forbindelse med traditionelle egne indtægter føre til beregning af renter.

(13) I den rentesatsordning, der er fastsat i artikel 12 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014, indgår en fast forhøjelse på 2 procentpoint af grundsatsen og en progressiv forhøjelse på 0,25 procentpoint for hver måned, forsinkelsen varer, idet den forhøjede sats gælder for hele forsinkelsesperioden. Denne rentesatsordning har været afgørende for, at de egne indtægter stilles til rådighed rettidigt og i fuldt omfang, og hovedtrækkene i den bør derfor opretholdes.

(14) De nuværende regler, som er ensbetydende med en stadig stigende rentesats, har imidlertid undtagelsesvist ført til meget høje rentesatser, hvor der har været forsinkelser på flere år. For at sikre proportionaliteten i ordningen, samtidig med at den afskrækkende virkning fastholdes, bør den akkumulerede forhøjelse af grundsatsen begrænses til et årligt maksimum på 16 procentpoint.

(15) På den anden siden kan den eksisterende faste forhøjelse på 2 procentpoint af grundsatsen for især kortere forsinkelsesperioder blive en hæmsko for, at de egne indtægter stilles til rådighed rettidigt i tilfælde, hvor udgifterne til genfinansiering på pengemarkedet er højere end de forfaldne renter. Som et yderligere incitament til en velfungerende ordning bør den faste forhøjelse af grundsatsen derfor øges til 2,5 procentpoint, og den resulterende rentesats bør ikke være lavere end denne procentdel, heller ikke hvis den gældende grundsats er negativ. Herved burde det især undgås, at der opstår forsinkelser i overdragelsen af de månedlige tolvtedele af de egne moms- og BNI-indtægter, som for øjeblikket udgør over 80 % af Unionens budgetindtægter.

(16) Med henblik på en mere effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser og af hensyn til de nyligt indførte bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ([2]) bør det være muligt for medlemsstaterne at blive fritaget for forpligtelsen til at stille de egne indtægter til rådighed for Unionens budget, som ikke kan inddrives på grund af udskydelse af krediteringen af kontiene eller udskydelse af anmeldelsen af en toldskyld ud fra et ønske om ikke at påvirke strafferetlige undersøgelser, der berører Unionens finansielle interesser. Kommissionen bør hurtigst muligt meddele medlemsstaterne og om nødvendigt ajourføre de kriterier, der skal ligge til grund for vurderingen af de tilfælde, som involverer denne mulighed.

(17) Tærsklen for, hvornår der skal gives meddelelse om traditionelle egne indtægter, der erklæres eller anses for uinddrivelige, bør hæves med det formål at lette den administrative byrde for medlemsstaterne og Kommissionen.

(18) Det bør præciseres, at den mulighed, som Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 har for at hæve et større beløb end indestående for at kunne honorere Unionens forpligtelser kun kan anvendes ved misligholdelse af et lån, som er optaget, eller som der er opstillet garanti for i

([1]) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidhørende fra merværdiafgiften (EFT L 155 af 7.6.1989, s. 9).
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

henhold til Rådets forordninger og afgørelser, også omfatter forordninger og afgørelser, som efter Lissabontraktaten ikke blot skal vedtages af Rådet, men af Europa-Parlamentet og Rådet i medfør af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(19) Bortset fra ekstraordinære tilfælde bør Kommissionen give medlemsstaterne eller deres nationale centralbanker meddelelse om sine anvisninger om transaktioner vedrørende likviditetsbevægelser, der berører konti, som er åbnet til egne indtægter, mindst en dag inden disse anvisninger skal efterkommes.

(20) Forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(21) Af overensstemmelseshensyn bør nærværende forordning træde i kraft på samme dato som forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014. Den i nærværende forordning fastsatte ændring af artikel 18 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 bør finde anvendelse fra den 1. januar 2014 for at sikre, at den undtagelse, der blev indført ved forordning (EU, Euratom) nr. 1377/2014, fortsat finder anvendelse indtil nærværende forordnings ikrafttrædelsesdato. Den i nærværende forordning fastsatte ændring af artikel 12 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 bør finde anvendelse i de tilfælde, hvor de egne indtægters forfaldsdato ligger efter nærværende forordnings ikrafttræden. Af proportionalitetshensyn bør begrænsningen af den samlede rentesatsforhøjelse og begrænsningen af betalingen af renter for egne indtægter fra moms kun i forbindelse med de forsinkelser, der er fastsat i artikel 12 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014, som ændret ved nærværende forordning, imidlertid også komme medlemsstaterne til gode for de egne indtægter, som var skyldige inden datoen for nærværende forordnings ikrafttræden, såfremt de pågældende egne indtægter er blevet kendt efter den dato —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»Bilagene vedrørende de statistiske metoder og det statistiske grundlag, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003, opbevares af medlemsstaterne indtil den 30. november i det fjerde år efter det pågældende regnskabsår. Bilagene vedrørende grundlaget for de egne indtægter fra moms opbevares i samme tidsrum.«

2) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Et regnskab over egne indtægter føres af hver medlemsstats finansforvaltning eller en offentlig enhed, der udøver tilsvarende funktioner (»finansforvaltningen«), eller hver medlemsstats nationale centralbank. Dette regnskab opdeles efter indtægternes art.«

b) i stk. 3, tredje afsnit, foretages følgende ændringer:

i) i første led erstattes henvisningen til »artikel 10, stk. 3« med en henvisning til »artikel 10a, stk. 1«

ii) andet led affattes således:

»— resultatet af den beregning, der omhandles i artikel 10b, stk. 5, første afsnit, bogføres en gang om året, med undtagelse af de i artikel 10b, stk. 2, litra b), omhandlede særlige justeringer, som bogføres den første arbejdsdag i den måned, der følger efter indgåelsen af en aftale mellem den berørte medlemsstat og Kommissionen.«

3) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 ændres således:

i) første og andet afsnit affattes således:

»1. Som fastlagt i artikel 10, 10a og 10b indbetaler hver enkelt medlemsstat egne indtægter på den konto, som med henblik herpå er oprettet i Kommissionens navn i medlemsstatens finansforvaltning eller centralbank. Med forbehold af pålæggelse af negative renter, jf. tredje afsnit, kan denne konto kun debiteres efter anvisning fra Kommissionen.

Denne konto føres i national valuta og er fritaget for gebyrer og renter.«

ii) følgende afsnit tilføjes:

»Såfremt denne konto pålægges negative renter, krediterer den berørte medlemsstat kontoen med et beløb, der svarer til størrelsen af de pålagte negative renter, senest den første arbejdsdag i den anden måned efter pålæggelsen af sådanne negative renter.«

b) stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne eller deres nationale centralbanker sender følgende til Kommissionen ad elektronisk vej:

a) et kontoudtog eller en kreditnota, der viser bogføringen af de egne indtægter den arbejdsdag, hvor de egne indtægter krediteres Kommissionens konto

b) med forbehold af litra a) et kontoudtog, der viser bogføringen af de egne indtægter, senest den anden arbejdsdag efter krediteringen af kontoen.«

4) Artikel 10 erstattes af følgende:

»*Artikel 10*

Overdragelse af traditionelle egne indtægter

1. Efter fradrag af opkrævningsomkostninger, jf. artikel 2, stk. 3, og artikel 10, stk. 3, i afgørelse 2014/335/EU, Euratom, foretages krediteringen af de i artikel 2, stk. 1, litra a), i nævnte afgørelse omhandlede traditionelle egne indtægter senest den første arbejdsdag efter den nittende dag i den anden måned efter den måned, i hvilken fordringen blev fastlagt i henhold til artikel 2 i denne forordning.

For de fordringer, som er opført i det særskilte regnskab i henhold til artikel 6, stk. 3, andet afsnit, foretages krediteringen dog senest den første arbejdsdag efter den nittende dag i den anden måned efter den måned, i hvilken fordringen er indgået.

2. Medlemsstaterne kan om nødvendigt af Kommissionen opfordres til at fremrykke krediteringen med en måned for så vidt angår andre indtægter end de egne indtægter fra moms og de egne indtægter fra BNI på grundlag af de oplysninger, de er i besiddelse af den femtende i samme måned.

Justeringen af hver fremrykket kreditering foretages den følgende måned ved den i stk. 1 nævnte kreditering. Justeringen består i en negativ kreditering af et beløb svarende til det, der er angivet ved den fremrykkede kreditering.

Artikel 10a

Overdragelse af egne indtægter fra moms og BNI

1. De egne indtægter fra moms og de egne indtægter fra BNI krediteres, under hensyntagen til indvirkningen på disse indtægter af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige og af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Nederlandene, Østrig og Sverige, den første arbejdsdag i hver måned med en tolvtedel af de samlede relevante beløb på budgettet, omregnet til national valuta efter omvekslingskursen på den sidste noteringsdag i kalenderåret forud for regnskabsåret, som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

2. Kommissionen kan specielt med henblik på betalingen af udgifterne til EGFL, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 (*), og på baggrund af Unionens likviditetssituation opfordre medlemsstaterne til at fremrykke krediteringen af en tolvtedel eller af en brøkdel deraf af de beløb, der i budgettet er opført som egne indtægter fra moms og egne indtægter fra BNI, under hensyn til indvirkningen på disse indtægter af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige og af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Nederlandene, Østrig og Sverige, med op til to måneder i et regnskabsårs første kvartal.

Med forbehold af tredje afsnit kan Kommissionen specielt med henblik på betalingen af udgifterne til de europæiske struktur- og investeringsfonde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 (**), og på baggrund af Unionens likviditetssituation opfordre medlemsstaterne til at fremrykke krediteringen af op til

yderligere en halvdel af en tolvtedel af de beløb, der i budgettet er opført som egne indtægter fra moms og egne indtægter fra BNI, under hensyn til indvirkningen på disse indtægter af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige og af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Nederlandene, Østrig og Sverige, i et regnskabsårs første seks måneder.

Det samlede beløb, som Kommissionen kan opfordre medlemsstaterne til at fremrykke krediteringen af i samme måned i henhold til første og andet afsnit, må under ingen omstændigheder overstige et beløb svarende til yderligere to tolvtedele.

Efter de første seks måneder kan den ønskede månedlige kreditering ikke overstige en tolvtedel af de egne indtægter fra moms og BNI, og den skal holdes inden for rammerne af de beløb, der er opført på budgettet til dette formål.

Kommissionen underretter medlemsstaterne herom på forhånd, senest to uger før der anmodes om en kreditering i henhold til første og andet afsnit.

Kommissionen oplyser i god tid og senest seks uger før, der anmodes om en kreditering i henhold til andet afsnit, medlemsstaterne om, at den har til hensigt at anmode om en sådan kreditering.

Stk. 4, der vedrører de beløb, der skal krediteres i januar i hvert regnskabsår, og stk. 5, der finder anvendelse, når budgettet ikke er endeligt vedtaget inden regnskabsårets begyndelse, finder anvendelse på de fremrykkede krediteringer.

3. Enhver ændring af den ensartede sats for de egne indtægter fra moms, af satsen for de egne indtægter fra BNI, af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige og af finansieringen heraf som omhandlet i artikel 4 og 5 i afgørelse 2014/335/EU, Euratom og af finansieringen af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Nederlandene, Østrig og Sverige kræver, at der endeligt vedtages et ændringsbudget, og at de tolvtedele, der er opført siden regnskabsårets begyndelse, justeres.

Disse justeringer foretages i forbindelse med den første kreditering efter den endelige vedtagelse af ændringsbudgettet, hvis dette vedtages inden den sekstende i måneden. I modsat fald finder justeringerne sted i forbindelse med den anden kreditering efter den endelige vedtagelse. Uanset artikel 11 i finansforordningen opføres disse justeringer i regnskabet for det regnskabsår, som det pågældende ændringsbudget vedrører.

4. De tolvtedele, der krediteres i januar i hvert regnskabsår, beregnes på grundlag af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er omhandlet i artikel 314, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), omregnet til national valuta efter omvekslingskursen på den første noteringsdag efter den 15. december i det kalenderår, der går forud for regnskabsåret. Justeringen finder sted samtidig med krediteringen for den efterfølgende måned.

5. Er budgettet ikke endeligt vedtaget senest to uger inden krediteringen for januar i det følgende regnskabsår, opfører medlemsstaterne den første arbejdsdag i hver måned, inklusive januar måned, en tolvtedel af beløbet af de egne indtægter fra moms og de egne indtægter fra BNI, der er opført på det seneste endeligt vedtagne budget, under hensyntagen til indvirkningen på disse indtægter af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige og af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Nederlandene, Østrig og Sverige; justeringen finder sted samtidig med den første forfaldsdato efter den endelige vedtagelse af budgettet, hvis dette vedtages inden den sekstende i måneden. I modsat fald finder justeringen sted i forbindelse med den anden forfaldsdato efter den endelige vedtagelse af budgettet.

6. Finansieringen af bruttoreduktionen til fordel for Danmark, Nederlandene, Østrig og Sverige vil ikke efterfølgende blive ændret i tilfælde af ændringer af BNI-data i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003.

Artikel 10b

Justeringer af egne indtægter fra moms og BNI fra tidligere regnskabsår

1. På grundlag af den i artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 omhandlede årlige oversigt over grundlaget for de egne indtægter fra moms debiteres hver medlemsstat i året efter det år, hvor denne oversigt blev fremsendt, med et beløb, der er beregnet ud fra de oplysninger, som findes i denne oversigt, ved at anvende den ensartede sats gældende for det i oversigten omhandlede regnskabsår, og den krediteres for de 12 indbetalinger,

der har fundet sted i løbet af dette regnskabsår. Grundlaget for de egne indtægter fra moms i en medlemsstat, på hvilken denne sats anvendes, kan dog ikke overstige den procentdel af landets BNI, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra b), i afgørelse 2014/335/EU, Euratom, jf. nævnte afgørelses artikel 2, stk. 7, første afsnit.

2. Eventuelle berigtigelser af grundlaget for de egne indtægter fra moms, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89, medfører for hver berørt medlemsstat, hvis grundlag, der giver anledning til disse berigtigelser, ikke overstiger de procenter, der er anført i artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 10, stk. 2, i afgørelse 2014/335/EU, Euratom, at den saldo, der er fastlagt i henhold til nærværende artikels stk. 1, justeres således:

a) berigtigelser i henhold til artikel 9, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 foretaget inden den 31. juli medfører, at der i det efterfølgende år foretages en generel justering

b) en særlig justering kan imidlertid foretages på et hvilket som helst tidspunkt efter aftale mellem den pågældende medlemsstat og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89

c) såfremt de foranstaltninger, som Kommissionen træffer med henblik på berigtigelse af grundlaget som omhandlet i artikel 9, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89, fører til en særlig justering af de beløb, der er krediteret den i nærværende forordnings artikel 9, stk. 1, omhandlede konto, foretages justeringen på det tidspunkt, som Kommissionen har fastsat ved iværksættelsen af disse foranstaltninger.

Ændringer af BNI, jf. nærværende artikels stk. 4, medfører ligeledes en justering af saldoen for de medlemsstater, hvis grundlag for egne indtægter fra moms, inklusive berigtigelserne, der er omhandlet i første afsnit i dette stykke, udjævnes til de procentdele, der er anført i artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 10, stk. 2, i afgørelse 2014/335/EU, Euratom.

3. På grundlag af de tal for BNI-aggregatet, opgjort i markedspriser, og dets bestanddele for det foregående regnskabsår, som medlemsstaterne har fremsendt i medfør af artikel 2, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003, debiteres hver medlemsstat i året efter det år, hvor tallene blev fremlagt, med det beløb, der fremkommer, når satsen for året før fremlæggelsen af tallene anvendes på BNI, og den krediteres for de indbetalinger, der har fundet sted i løbet af det nævnte år.

4. Eventuelle ændringer af BNI for tidligere regnskabsår, jf. artikel 2, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003, medfører med forbehold af artikel 5 i samme forordning en justering af hver berørt medlemsstats saldo, der er fastlagt i henhold til nærværende artikels stk. 3. Efter den 30. november i det fjerde år efter et givet regnskabsår tages der ikke længere hensyn til eventuelle ændringer af BNI undtagen på de punkter, hvor enten Kommissionen eller medlemsstaten forinden har givet meddelelse om en sådan ændring.

5. Kommissionen beregner for hver medlemsstat forskellen mellem de beløb, der fremkommer efter justeringerne foretaget i henhold til stk. 1-4, bortset fra særlige justeringer foretaget i henhold til stk. 2, litra b) og c), og det resultat, der fremkommer ved at multiplicere de samlede justeringsbeløb med den procentsats, som den pågældende medlemsstats BNI udgør af alle medlemsstaters BNI, der finder anvendelse den 15. januar på det gældende budget for året efter det år, hvor de til justeringen anvendte data blev fremlagt (»nettobeløbet«).

Med henblik på denne beregning omregnes beløbene fra den nationale valuta til euro ved hjælp af omvekslingskursen på den sidste noteringsdag i kalenderåret forud for krediteringsåret, som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

Kommissionen giver medlemsstaterne meddelelse om størrelsen af de beløb, der fremkommer ved denne beregning, inden den 1. februar i året efter det år, hvor de til justeringen anvendte data blev fremlagt. Hver enkelt medlemsstat indbetaler nettobeløbet på den i artikel 9, stk. 1, omhandlede konto den første arbejdsdag i juni samme år.

6. Justeringerne, der omhandles i nærværende artikels stk. 1-5, udgør forvaltning af indtægterne i det regnskabsår, hvor de skal indbetales på den i artikel 9, stk. 1, omhandlede konto«.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådet forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådet forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).«

5) Artikel 11, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen beregner justeringen i løbet af året efter det pågældende regnskabsår.

Beregningen sker på grundlag af følgende oplysninger om det pågældende regnskabsår:

a) BNI-aggregatet i markedspriser og dets bestanddele, der meddeles af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003

b) den budgetmæssige gennemførelse af aktionsudgifterne i forbindelse med den pågældende foranstaltning eller politik.

Justeringen beregnes ved at multiplicere de samlede relevante udgifter, med undtagelse af de udgifter, der finansieres af deltagende tredjelande, med den procentdel, som den justeringsberettigede medlemsstats BNI udgør i forhold til medlemsstaternes samlede BNI. Justeringen finansieres af de deltagende medlemsstater efter en fordelingsnøgle, der fastsættes ved at dividere den enkelte medlemsstats BNI med de deltagende medlemsstaters samlede BNI. Ved beregningen af justeringen sker omregningen mellem national valuta og euro ved hjælp af omvekslingskursen på den sidste noteringsdag i det kalenderår, der går forud for det pågældende regnskabsår, og som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

Justeringen foretages kun én gang for det pågældende år og er definitiv, idet den ikke ændres i tilfælde af en senere ændring af BNI-tallet.«

6) Artikel 12 affattes således:

»*Artikel 12*

Morarenter ved for sen overdragelse

1. Enhver forsinkelse af krediteringen af den i artikel 9, stk. 1, omhandlede konto medfører, at den pågældende medlemsstat skal betale morarenter.

2. For egne indtægter fra moms og BNI betales der kun renter i forbindelse med forsinket kreditering af beløb:

a) der er omhandlet i artikel 10a

b) der fremkommer ved den beregning, der er anført i artikel 10b, stk. 5, første afsnit, på det tidspunkt, der er anført i tredje afsnit

c) der er resultatet af særlige justeringer af de egne indtægter fra moms i henhold til nærværende artikels artikel 10b, stk. 2, litra c), på den dato, der er fastsat i henhold til de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89

d) der fremkommer, når en medlemsstat ikke inden for den udtrykkelige tidsfrist, som Kommissionen har fastsat, foretager de berigtigelser af BNI-oplysninger, der er nødvendige for at behandle de punkter, som Kommissionen eller medlemsstaten har givet meddelelse om, jf. artikel 10b, stk. 4. Renterne af de justeringer, der følger af sådanne berigtigelser, beregnes fra den første arbejdsdag i juni året efter det år, hvor den af Kommissionen udtrykkeligt fastsatte frist udløb.

3. Morarentebeløb under 500 EUR opkræves ikke.

4. For medlemsstaterne i Den Økonomiske og Monetære Union er rentesatsen lig med den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første dag i forfaldsmåneden, og som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, eller med 0 procent, alt efter hvilket beløb der er højest, forhøjet med 2,5 procentpoint.

Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse.

Den samlede forhøjelse i henhold til første og andet afsnit må ikke overstige 16 procentpoint. Den således forhøjede sats anvendes på hele forsinkelsesperioden.

5. For de medlemsstater, der ikke er en del af Den Økonomiske og Monetære Union, er rentesatsen lig med den sats, som de nationale centralbanker anvender på deres vigtigste refinansieringstransaktioner den første dag i den pågældende måned, eller med 0 procent, alt efter hvilket beløb der er højest, forhøjet med 2,5 procentpoint. For de medlemsstater, hvor en sådan rentesats ikke foreligger, er rentesatsen lig med den nærmest tilsvarende rente, der finder anvendelse den første dag i den pågældende måned på medlemsstatens valutamarked, eller med 0 procent, alt efter hvilket beløb der er højest, forhøjet med 2,5 procentpoint.

Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse.

Den samlede forhøjelse i henhold til første og andet afsnit må ikke overstige 16 procentpoint. Den således forhøjede sats anvendes på hele forsinkelsesperioden.

6. Artikel 9, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår betaling af morarenter, jf. nærværende artikels stk. 1 og 2.«

7) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 2 indsættes som andet afsnit:

»Medlemsstaterne kan fritages for forpligtelsen til at stille beløb svarende til de fordringer, der er fastlagt i henhold til artikel 2, til rådighed for Kommissionen i de tilfælde, hvor sådanne fordringer viser sig uinddrivelige, fordi krediteringen eller anmeldelsen af toldskylden er udskudt for ikke at påvirke en strafferetlig undersøgelse, der berører Unionens finansielle interesser.«

b) stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Senest tre måneder efter den administrative afgørelse, der er nævnt i stk. 2, eller inden for den tidsfrist, der er omhandlet i samme stykke, sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport med oplysninger om de tilfælde, hvor stk. 2 er blevet anvendt, dog kun hvis de fastlagte fordringer drejer sig om beløb på over 100 000 EUR.«

8) Artikel 14, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Alene i tilfælde af misligholdelse af lån, som er optaget, eller som der er stillet garanti for i medfør af forordninger og afgørelser vedtaget af Rådet eller af Europa-Parlamentet og Rådet, under sådanne omstændigheder, at Kommissionen ikke har mulighed for at træffe andre foranstaltninger i henhold til de finansielle ordninger, der finder anvendelse på sådanne lån, i så god tid, at Unionens retlige forpligtelser over for långiverne kan overholdes, kan stk. 2 og 4 finde midlertidig anvendelse uanset betingelserne i stk. 2, for at sikre betalingen af afdrag og renter på Unionens gæld.«

4. Med forbehold af andet afsnit fordeles forskellen mellem de samlede indeståender og likviditetsbehovet mellem medlemsstaterne, så vidt muligt i forhold til overslaget over indtægterne på budgettet fra hver enkelt stat.

I dækningen af sit likviditetsbehov tilstræber Kommissionen at mindske virkningen på medlemsstaternes forpligtelse til at kreditere negative rentebeløb i henhold til artikel 9, stk. 1, tredje afsnit, ved med prioritet at disponere over de beløb, der er krediteret de pågældende konti.«

9) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Efterkommelse af betalingsanvisninger

1. Medlemsstaterne eller deres nationale centralbanker efterkommer Kommissionens betalingsanvisninger efter Kommissionens instrukser og senest tre arbejdsdage efter modtagelsen. Medlemsstaterne eller deres nationale centralbanker gennemfører transaktioner vedrørende likviditetsbevægelser inden for de frister, der er fastsat af Kommissionen, som, undtagen i særlige tilfælde, underretter dem, mindst en dag før betalingsanvisningen skal efterkommes.

2. Medlemsstaterne eller deres nationale centralbanker sender ad elektronisk vej og senest den anden arbejdsdag efter hver enkelt transaktion Kommissionen et kontoudtog, der viser de hertil knyttede transaktioner.«

10) Artikel 18 affattes således:

»*Artikel 18*

Ophævelse

1. Med forbehold af stk. 2 ophæves forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 med virkning fra den 1. januar 2014.

2. Artikel 10, stk. 7a, i forordning (EU, Euratom) nr. 1150/2000 ophæves med virkning fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden.

3. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for ikrafttræden af forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014.

Den anvendes fra samme dato, jf. dog afsnit 3 og4.

Ved beregning af renter ved for sen indbetaling af egne indtægter, som forfalder efter denne forordnings ikrafttræden, anvendes artikel 1, stk. 6. Den øvre grænse for den samlede forhøjelse af rentesatsen til 16 procentpoint såvel som begrænsningen af betalingen af renter for egne indtægter fra moms til udelukkende at gælde forsinket bogføring af beløb som følge af særlige justeringer heraf, på den dato, der er fastsat i henhold til de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet, gælder imidlertid også ved beregning af renter ved for sen indbetaling af egne indtægter, som var skyldige før denne forordnings ikrafttrædelsesdato, i de tilfælde, hvor Kommissionen eller den pågældende medlemsstat først blev bekendt med disse egne indtægter efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

Artikel 1, stk. 10, anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. maj 2016.

På Rådets vegne

M.H.P. VAN DAM

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2016/805

af 20. maj 2016

om ændring af bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår *Streptomyces* K61 (tidligere *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* stamme O, FEN 560 (også kaldet bukkehorn eller bukkehornsfrøpulver), methyldecanoat (CAS-nr. 110-42-9), methyloctanoat (CAS-nr. 111-11-5) og terpenoidblanding QRD 460

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabilske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF ([1]), særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der blev ikke fastsat nogen specifikke maksimalgrænseværdier for *Streptomyces* K61 (tidligere *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* stamme O, FEN 560 (også kaldet bukkehorn eller bukkehornsfrøpulver), methyldecanoat (CAS-nr. 110-42-9), methyloctanoat (CAS-nr. 111-11-5) og terpenoidblanding QRD 460. Eftersom disse stoffer ikke var opført i bilag IV til forordning (EF) nr. 396/2005, er det standardværdien på 0,01 mg/kg, som er fastsat i artikel 18, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, der finder anvendelse. Methyldecanoat (CAS-nr. 110-42-9) og methyloctanoat (CAS-nr. 111-11-5) tilhører gruppen af fedtsyrer (C7-C20), som er opført i bilag IV til forordning (EF) nr. 396/2005.

(2) For så vidt angår FEN 560 (også kaldet bukkehorn eller bukkehornsfrøpulver) har Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (»autoriteten«) konkluderet ([2]), at dette stof bør optages i bilag IV til forordning (EF) nr. 396/2005.

(3) For så vidt angår terpenoidblanding QRD 460 konkluderede ([3]) autoriteten, at dette stof bør optages i bilag IV til forordning (EF) nr. 396/2005.

(4) For så vidt angår *Streptomyces* K61 (tidligere *S. griseoviridis*) ([4]) kunne autoriteten ikke drage nogen konklusioner vedrørende vurderingen af risikoen for forbrugerne ved indtagelse via kosten, da nogle af oplysningerne manglede, og det er nødvendigt, at de ansvarlige for risikostyringen overvejer situationen yderligere. Disse yderligere overvejelser blev afspejlet i vurderingsrapporter ([5]), hvori det konkluderes, at risikoen for mennesker ved metabolitter fra dette stof er ubetydelig. Dette stof bør derfor optages i bilag IV til forordning (EF) nr. 396/2005.

(5) For så vidt angår *Candida oleophila* stamme O ([6]) kunne autoriteten ikke drage nogle konklusioner vedrørende vurderingen af risikoen for forbrugerne ved indtagelse via kosten, da nogen af oplysningerne manglede, og det er nødvendigt, at de ansvarlige for risikostyringen overvejer situationen yderligere. Disse yderligere overvejelser blev afspejlet i vurderingsrapporter ([7]), hvori det konkluderes, at risikoen for mennesker ved metabolitter fra dette stof er ubetydelig. Dette stof bør derfor optages i bilag IV til forordning (EF) nr. 396/2005.

([1]) EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1.

([2]) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet: »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fenugreek seed powder (FEN 560)«. *EFSA Journal* 2010; 8(3): 1448, 50 s.

([3]) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA), 2014. »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance terpenoid blend QRD-460«. *EFSA Journal* 2014;12(10):3816, 41 s.

([4]) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet: »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Streptomyces* K61 (formerly *Streptomyces griseoviridis*)«. *EFSA Journal* 2013;11(1):3061, 40 s.

([5]) »Review report for the active substance *Streptomyces* K61 (formerly *Streptomyces griseoviridis*)«, som blev færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed på mødet den 11. juli 2008 med henblik på optagelse af *Streptomyces* K61 (tidligere *Streptomyces griseoviridis*) i bilag I til direktiv 91/414/EØF. SANCO/1865/08 — rev. 5, af 11. juli 2014.

([6]) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet: »Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Candida oleophila* strain O«. *EFSA Journal* 2012;10(11):2944, 27 s.

([7]) »Review report for the active substance *Candida oleophila* strain O«, som blev færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed på mødet den 15. marts 2013 med henblik på godkendelse af *Candida oleophila* stamme O som aktivstof i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009. SANCO/10395/2013 — rev. 1, af 15. marts 2014.

(6) Methyldecanoat (CAS-nr. 110-42-9) blev ved Kommissionens direktiv 2008/127/EF ([1]) optaget i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF ([2]) og betragtes som godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ([3]). Ingen relevante urenheder blev identificeret for det pågældende stof. Tilmed er den naturlige eksponering for methyldecanoat langt højere end den eksponering, der er forbundet med brugen af det pågældende stof som plantebeskyttelsesmiddel. Det pågældende stof bør derfor bibeholdes i bilag IV til forordning (EF) nr. 396/2005, men adskilt fra gruppen fedtsyrer C7-C20 for at sikre gennemsigtighed.

(7) Methyloctanoat (CAS-nr. 111-11-5) blev ved direktiv 2008/127/EF optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF og betragtes som godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009. Ingen relevante urenheder blev identificeret for det pågældende stof. Tilmed er den naturlige eksponering for methyloctanoat langt højere end den eksponering, der er forbundet med brugen af det pågældende stof som plantebeskyttelsesmiddel. Det pågældende stof bør derfor bibeholdes i bilag IV til forordning (EF) nr. 396/2005, men adskilt fra gruppen fedtsyrer C7-C20 for at sikre gennemsigtighed.

(8) Forordning (EF) nr. 396/2005 bør derfor ændres.

(9) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag IV til forordning (EF) nr. 396/2005 indsættes følgende registreringer i alfabetisk rækkefølge: »*Streptomyces* K61 (tidligere *S. griseoviridis*)«, »*Candida oleophila* stamme O, FEN 560 (også kaldet bukkehorn eller bukkehornsfrøpulver)«, »methyldecanoat (CAS-nr. 110-42-9)«, »methyloctanoat (CAS-nr. 111-11-5)« og »terpenoidblanding QRD 460«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

([1]) Kommissionens direktiv 2008/127/EF af 18. december 2008 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage en række aktivstoffer (EUT L 344 af 20.12.2008, s. 89).

([2]) Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/806

af 20. maj 2016

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ([1]),

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ([2]), særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

(2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2016.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.
([2]) EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode [1]	Fast importværdi
0702 00 00	MA	104,4
	TR	63,7
	ZZ	84,1
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 93 10	TR	138,4
	ZZ	138,4
0805 10 20	EG	47,0
	IL	62,4
	MA	54,9
	TR	41,8
	ZA	75,5
	ZZ	56,3
0805 50 10	AR	166,2
	TR	143,1
	ZA	190,7
	ZZ	166,7
0808 10 80	AR	111,7
	BR	101,6
	CL	124,4
	CN	107,2
	NZ	157,8
	US	198,5
	ZA	103,2
	ZZ	129,2

[1] Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2016/807

af 15. marts 2016

om den holdning, som skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på 40. samling i Udvalget til Lettelse af Samfærdslen, 69. samling i Komitéen til Beskyttelse af Havmiljøet (IMO) og 96. samling i Komitéen for Sikkerhed på Søen, når det gælder vedtagelsen af ændringer til konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen, MARPOL-konventionens bilag IV, SOLAS-regel II-2/13 og II-2/18, koden for brandsikkerhedssystemer og koden for det udvidede synsprogram fra 2011

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionens tiltag inden for søtransport bør have til formål at forbedre sikkerheden til søs, beskytte havmiljøet og lette den internationale samfærdsel ad søvejen.

(2) Udvalget til Lettelse af Samfærdslen under IMO (FAL) godkendte på 39. samling en række ændringer til konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen fra 1965 (»FAL-konventionen«). Disse ændringer forventes at blive vedtaget på 40. samling i Udvalget til Lettelse af Samfærdslen, som afholdes i april 2016.

(3) IMO's Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC) vedtog på 68. samling (MEPC 68), at der var modtaget tilstrækkelig underretning, jf. regel 13 i bilag IV til den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe (»MARPOL-konventionens bilag IV«), til, at et område i Østersøen kan udpeges som et særligt havområde. Datoerne for, hvornår denne udpegelse som særligt område, jf. regel 11.3 i MARPOL-konventionens bilag IV, får virkning, kunne derfor fastsættes. Det konkluderedes på MEPC 68, at der ville være behov for at ændre regel 1 og 11 i MARPOL-konventionens bilag IV, for at udpegelsen af den del af det særlige havområde kunne få virkning, og at der med henblik herpå skulle stilles forslag om ændring af MARPOL-konventionens bilag IV. Disse ændringer forventes vedtaget på 69. samling i MEPC, som afholdes i april 2016.

(4) IMO's Komité for Sikkerhed på Søen (MSC) godkendte på 95. samling ændringer til regel II-2/13 og II-2/18 i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS), den internationale kode for brandsikkerhedssystemer (»FSS-koden«) og koden for det udvidede synsprogram fra 2011 (ESP-koden af 2011). Disse ændringer forventes vedtaget på 96. samling i MSC, som afholdes i maj 2016.

(5) Den generelle revision af FAL-konventionen indebærer en modernisering af bestemmelserne, idet der tages hensyn til udviklingen inden for elektronisk fremsendelse af oplysninger og data og det enstrengede system. Der indføres bl.a. foranstaltninger af relevans for Unionen vedrørende angivelse af visumnumre i passagerlister — dog ikke i besætningslister — og det gøres obligatorisk for myndighederne at indsende elektroniske formularer. I artikel 5 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU ([1]) fastsættes det, at meldeformaliteter for

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU af 20. oktober 2010 om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne, og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF (EUT L 283 af 29.10.2010, s. 1).

skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne, fra og med den 1. juni 2015 kun må accepteres i elektronisk format via et enstrenget system, og at medlemsstaterne indtil nævnte dato skal acceptere FAL-formularer i papirformat med henblik på opfyldelsen af meldeformaliteterne. Det fastlægges også i direktiv 2010/65/EU, at oplysninger, der skal forelægges i henhold til en EU-retsakt, fra og med den 1. juni 2015 skal fremsendes elektronisk. Kravet om, at besætnings- og passagerlister, hvor det er relevant, skal indeholde visumnumre, følger af punkt 3.1.2 i bilag VI til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 ([1]).

(6) I henhold til artikel VIII i FAL-konventionen skal kontraherende parter i FAL-konventionen, som finder det praktisk umuligt at overholde en given standard i FAL-konventionen, eller som mener, at det af særlige grunde er nødvendigt at vedtage forskellige dokumentationskrav eller -procedurer, underrette generalsekretæren om disse nødvendige forskelle. Nogle krav i direktiv 2010/65/EU og forordning (EF) nr. 562/2006 indebærer strengere forpligtelser end de relevante krav i FAL-konventionen og udgør derfor en forskel som omhandlet i nævnte konventions artikel VIII, som der skal underrettes om.

(7) Ændringerne til MARPOL-konventionens bilag IV tager sigte på at fastlægge retsgrundlaget for gennemførelsen af den aftale, der blev indgået på 68. samling i MEPC, om, at der var modtaget tilstrækkeligt mange meddelelser om tilgængeligheden af modtagefaciliteter i havne til, at bestemmelserne om det særlige havområde i Østersøen kunne få virkning, og at der derfor kunne fastsættes konkrete datoer for udpegelsen af et område i Østersøen som særligt havområde, jf. nævnte meddelelser. I artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF ([2]) fastsættes der bestemmelser om tilgængeligheden af modtagefaciliteter i havne, som også er omhandlet i regel 12a i IMO-resolution MEPC.200(62), idet sådanne faciliteter tager sigte på at reducere udtømning, navnlig ulovlig udtømning, i havet af driftsaffald og lastrester fra skibe, der anløber havne i Unionen.

(8) Ved ændringerne af SOLAS-regel II-2/13 vil der blive indført krav til evalueringen af udgangsveje i forbindelse med en evakueringsanalyse tidligt i designprocessen, som skal gælde for nye ro-ro-passagerskibe og andre passagerskibe, der transporterer flere end 36 passagerer. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF ([3]) finder anvendelse på passagerskibe og højhastighedspassagerfartøjer i indenrigsfart. I artikel 6, stk. 2, litra a), nr. i), i nævnte direktiv fastsættes det, at nye passagerskibe i klasse A skal opfylde samtlige krav i SOLAS-konventionen af 1974, som ændret. Derudover fastsættes der i direktiv 2009/45/EF i bilag I, kapitel II, afsnit B, punkt 6-1, detaljerede regler vedrørende udgangsveje på ro-ro-passagerskibe i klasse B, C og D.

(9) Ved ændringerne af SOLAS-regel II-2/18 vedrørende landingspladser for helikoptere på nye ro-ro-passagerskibe bliver bestemmelserne i IMO-cirkulære MSC.1/Circ.1431 af 31. maj 2012 vedrørende retningslinjer for godkendelse af skumslukningsudstyr til helikopterfaciliteter obligatoriske. I kapitel II-2, afsnit B, regel 18, i bilag I til direktiv 2009/45/EF fastsættes det, at skibe med helikopterdæk skal opfylde de krav i SOLAS-reglerne som ændret pr. 1. januar 2003, som nu forventes ændret.

(10) I henhold til kapitel 8 i FSS-koden, som ændret, skal der sættes særlig fokus på systemfabrikantens specifikationer for vandkvalitet for at hindre indre korrosion og tilstopning af sprinklere. I artikel 6, stk. 2, litra a), nr. i), i direktiv 2009/45/EF fastsættes det, at nye passagerskibe i klasse A fuldt ud skal opfylde kravene i SOLAS-konventionen af 1974 som ændret, som indarbejder FSS-koden, der blev gjort obligatorisk i henhold til SOLAS-konventionen ved IMO-resolution MSC.99(73). Derudover fastsættes der i direktiv 2009/45/EF i bilag I, kapitel II-2, afsnit A, punkt 4.5 og 4.8, detaljerede regler vedrørende brandslukning på skibe i klasse B, C og D.

(11) FSS-kodens nye kapitel 17 kommer til at indeholde yderligere detaljerede specifikationer for skumslukningsudstyr til beskyttelse af helikopterfaciliteter som krævet i henhold til SOLAS-konventionens kapitel II-2. I artikel 6, stk. 2, litra a), nr. i), i direktiv 2009/45/EF fastsættes det, at nye passagerskibe i klasse A fuldt ud skal opfylde kravene i SOLAS-konventionen af 1974 som ændret, som indarbejder FSS-koden, der blev gjort obligatorisk i henhold til SOLAS-konventionen ved IMO-resolution MSC.99(73). Derudover fastsættes der i direktiv 2009/45/EF i bilag I, kapitel II, afsnit B, punkt 18, detaljerede regler vedrørende særlige krav til helikopterfaciliteter på skibe i klasse B, C og D.

(12) I det omfang at ændringerne af SOLAS-regel II-2/13, SOLAS-regel II-2/18, FSS-kodens kapitel 8, som ændret, og FSS-kodens nye kapitel 17 kan få konsekvenser for bestemmelserne i direktiv 2009/45/EF om passagerskibe og højhastighedspassagerfartøjer i indenrigsfart, hører disse ændringer ind under Unionens enekompetence.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 81).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF af 6. maj 2009 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe (EUT L 163 af 25.6.2009, s. 1).

(13) Ændringerne til ESP-koden af 2011 har til formål at harmonisere anvendelsen af betegnelser vedrørende anerkendte organisationer. I henhold til artikel 5 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 530/2012 ([1]) er det obligatorisk at anvende IMO's tilstandsvurderingsordning (CAS) på enkeltskrogede olietankskibe, som er over 15 år gamle. Det beskrives i det skærpede inspektionsprogram, også kaldet det udvidede synsprogram (ESP), der anvendes i forbindelse med syn af bulkskibe og olietankskibe, hvordan den skærpede inspektion skal udføres. Eftersom ESP indgår i CAS som et værktøj til at nå de mål, der er opstillet, vil eventuelle ændringer af ESP i henhold til forordning (EU) nr. 530/2012 automatisk finde anvendelse.

(14) Unionen er hverken medlem af IMO eller kontraherende part i de relevante konventioner eller koder. Rådet bør derfor bemyndige medlemsstaterne til at udtrykke Unionens holdning og give deres samtykke til at lade sig binde af disse ændringer, for så vidt disse hører under Unionens enekompetence —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, som skal indtages på Unionens vegne på 40. samling i IMO's Udvalg til Lettelse af Samfærdslen, er at erklære sig enig i vedtagelsen af de ændringer af FAL-konventionen, der er fastsat i IMO-dokument FAL 40/3.

Artikel 2

Den holdning, som skal indtages på Unionens vegne på 69. samling i IMO's Komité til Beskyttelse af Havmiljøet, er at erklære sig enig i vedtagelsen af ændringerne til regel 1 og 11 i MARPOL-konventionens bilag IV som fastsat i bilaget til IMO-dokument MEPC 69/3/3.

Artikel 3

Den holdning, som skal indtages på Unionens vegne på 96. samling i IMO's Komité for Sikkerhed på Søen, er at erklære sig enig i vedtagelsen af følgende ændringer til:

— SOLAS-regel II-2/13 som fastsat i bilag 14 til IMO-dokument MSC 95/22/add.2

— SOLAS-regel II-2/18 som fastsat i bilag 2 til IMO-dokument SSE 2/20

— FSS-kodens kapitel 8 som fastsat i punkt 1 i bilag 18 til IMO-dokument 95/22/add2

— FSS-kodens kapitel 17 som fastsat i punkt 2 i bilag 18 til IMO-dokument 95/22/add2

— ESP-koden af 2011 som fastsat i bilag 15 til IMO-dokument 95/22/add.2.

Artikel 4

1. Den holdning, som skal indtages på Unionens vegne, jf. artikel 1, 2 og 3, fremføres af de medlemsstater, der er medlemmer af IMO, idet de handler i fællesskab i Unionens interesse.

2. Der kan aftales mindre ændringer af holdningerne i artikel 1, 2 og 3, uden at Rådet træffer yderligere afgørelse.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 530/2012 af 13. juni 2012 om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog (EUT L 172 af 30.6.2012, s. 3).

Artikel 5

Medlemsstaterne bemyndiges til i Unionens interesse at give deres samtykke til at lade sig binde af de ændringer, der er omhandlet i artikel 1, 2 og 3, for så vidt disse hører under Unionens enekompetence.

Artikel 6

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. marts 2016.

På Rådets vegne
A.G. KOENDERS
Formand

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉS AFGØRELSE (FUSP) 2016/808

af 18. maj 2016

om udnævnelse af den øverstbefalende for Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster (Atalanta) (ATALANTA/2/2016)

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38,

under henvisning til Rådets fælles aktion 2008/851/FUSP af 10. november 2008 om Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster ([1]), særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet bemyndigede i henhold til artikel 6, stk. 1, i fælles aktion 2008/851/FUSP Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) til at træffe afgørelse om udnævnelse af den øverstbefalende for EU-operationen for Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster (»øverstbefalende for EU-operationen«).

(2) Den 3. juli 2014 vedtog PSC afgørelse 2014/433/FUSP ([2]) om udnævnelse af generalmajor Martin SMITH til øverstbefalende for EU-operationen.

(3) Det Forenede Kongerige har foreslået, at brigadegeneral Robert A. MAGOWAN efterfølger generalmajor Martin SMITH som øverstbefalende for EU-operationen.

(4) EU's Militærkomité støtter dette forslag.

(5) I medfør af artikel 5 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af Unionens afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Brigadegeneral Robert A. MAGOWAN udnævnes herved til øverstbefalende for Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster (Atalanta) fra den 3. juni 2016.

Artikel 2

Afgørelse 2014/433/FUSP ophæves.

([1]) EUT L 301 af 12.11.2008, s. 33.
([2]) Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse Atalanta/3/2014 af 3. juli 2014 om udnævnelse af den øverstbefalende for Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster (Atalanta) (2014/433/FUSP) (EUT L 198 af 5.7.2014, s. 5).

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 3. juni 2016.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2016.

På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités vegne

W. STEVENS

Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2016/809

af 20. maj 2016

om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands meddelelse om, at det ønsker at deltage i Unionens retsakter på området politisamarbejde, der er vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttrædelse, og som ikke indgår i Schengenreglerne

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, særlig artikel 10, stk. 5, sammenholdt med artikel 4 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og artikel 331, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 10, stk. 4, i protokol nr. 36 gav Det Forenede Kongerige mulighed for senest seks måneder inden udløbet af den femårige overgangsperiode, jf. artikel 10, stk. 3, i protokol nr. 36, at meddele Rådet, at det med hensyn til Unionens retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, der er vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttrædelse, ikke godkender Kommissionens og Domstolens beføjelser, jf. artikel 10, stk. 1, i protokol nr. 36.

(2) Ved brev af 24. juli 2013 til formanden for Rådet gjorde Det Forende Kongerige brug af denne mulighed ved at meddele, at det ikke godkender Kommissionens og Domstolens nævnte beføjelser, med den konsekvens, at de relevante retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager er ophørt med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra den 1. december 2014.

(3) Artikel 10, stk. 5, i protokol nr. 36 giver Det Forenede Kongerige mulighed for at meddele Rådet, at det ønsker at deltage i retsakter, der ikke længere finder anvendelse på det.

(4) Ved Kommissionens afgørelse 2014/858/EU ([1]) blev Det Forenede Kongeriges deltagelse i en række retsakter bekræftet.

(5) Ved Rådets afgørelse 2014/836/EU ([2]) blev det bekræftet, at Rådets afgørelse 2008/615/RIA ([3]), Rådets afgørelse 2008/616/RIA ([4]), og Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA ([5]) (»Prümafgørelserne«) ophørte med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra den 1. december 2014 og forhindrede Det Forenede Kongerige i at få adgang til Eurodacdatabasen med henblik på retshåndhævelse, indtil det tidspunkt, hvor landet deltager i Prümafgørelserne. Ved afgørelse 2014/836/EU opfordres Det Forenede Kongerige også til at gennemføre en fuldstændig konsekvens- og cost-benefit-analyse for at vurdere, hvilken nytteværdi og hvilke praktiske fordele det vil have at deltage i Prümafgørelserne igen. Det Forenede Kongerige har gennemført konsekvens- og cost-benefit-analyse, og dets parlament har stemt for en fornyet deltagelse i Prümafgørelserne.

(6) Ved Rådets afgørelse 2014/857/EU ([6]) bekræftes meddelelsen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om, at det ønsker at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne, som findes i EU-retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager.

([1]) Kommissionens afgørelse 2014/858/EU af 1. december 2014 om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands meddelelse om, at det ønsker at deltage i Unionens retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, der er vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttrædelse, og som ikke indgår i Schengenreglerne, EUT L 345 af 1.12.2014, s. 6.

([2]) Rådets afgørelse 2014/836/EU af 27. november 2014 om fastsættelse af visse følge- og overgangsordninger i forbindelse med, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ophører med at deltage i visse EU-retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, der blev vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttræden, EUT L 343 af 28.11.2014, s. 11.

([3]) Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1).

([4]) Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12).

([5]) Rådets rammeafgørelse 2009/905/RIA af 30. november 2009 om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter (EUT L 322 af 9.12.2009, s. 14).

([6]) Rådets afgørelse 2014/857/EU af 1. december 2014 om meddelelsen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om, at det ønsker at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne, som findes i EU-retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager, og om ændring af afgørelse 2000/365/EF og 2004/926/EF (EUT L 345 af 1.12.2014, s. 1).

(7) Ved brev af 22. januar 2016 til formanden for Rådet gjorde Det Forenede Kongerige yderligere brug af muligheden i artikel 10, stk. 5, i protokol nr. 36 til at meddele, at det ønskede at deltage i afgørelse 2008/615/RIA, afgørelse 2008/616/RIA og rammeafgørelse 2009/905/RIA.

(8) Med hensyn til retsakter, der ikke indgår i Schengenreglerne, henviser artikel 10, stk. 5, i protokol nr. 36 til protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Artikel 4 i protokol nr. 21 henviser til proceduren i artikel 331, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Ifølge sidstnævnte bestemmelse skal Kommissionen bekræfte deltagelsen af den medlemsstat, der ønsker at deltage, og om nødvendigt anføre, at betingelserne for deltagelse er opfyldt.

(9) I henhold til artikel 10, stk. 5, fjerde punktum, i protokol nr. 36 søger EU-institutionerne og Det Forenede Kongerige at genoprette den videst mulige grad af deltagelse for Det Forenede Kongerige i gældende EU-ret for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, uden at det alvorligt berører den praktiske gennemførelse af de forskellige dele heraf, og samtidig med at sammenhængen mellem disse dele respekteres.

(10) Betingelserne i artikel 10, stk. 5, fjerde punktum, i protokol nr. 36 er opfyldt for de retsakter, som Det Forenede Kongerige har givet meddelelse om, at det ønsker at deltage i.

(11) Det Forenede Kongeriges deltagelse i de retsakter, der er opført i betragtning 7, bør derfor bekræftes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det Forenede Kongeriges deltagelse i følgende af Rådets afgørelser bekræftes:

Afgørelse 2008/615/RIA

Afgørelse 2008/616/RIA

Rammeafgørelse 2009/905/RIA.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den træder i kraft den 21. maj 2016.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2016/810

af 28. april 2016

om den anden række af målrettede langfristede markedsoperationer (ECB/2016/10)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, artikel 12.1, artikel 18.1, andet led, og artikel 34.1, andet led, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med afgørelse ECB/2014/34 ([1]) blev beslutningen om at gennemføre en række målrettede langfristede markedsoperationer (targeted longer-termed refinancing operations, TLTROs) over en toårig periode fra 2014 til 2016 fastsat.

(2) For at opfylde sit mandat til at fastholde prisstabilitet besluttede Styrelsesrådet den 10. marts 2016 at iværksætte fire nye målrettede langfristede markedsoperationer (herefter »TLTRO-II'er«) med henblik på at gøre det lettere for den private sektor at låne og for at stimulere skabelsen af kredit. Formålet med TLTRO-II'er er at styrke den pengepolitiske transmissionsmekanisme ved yderligere at tilskynde bankerne til at låne til den ikke-finansielle private sektor, dvs. husholdninger og ikke-finansielle selskaber, i de medlemsstater, der har euroen som valuta. Det er ikke hensigten med denne foranstaltning at støtte bankers långivning til husholdninger til boligkøb. Godkendt långivning til den ikke-finansielle private sektor, der er ydet i forbindelse med denne foranstaltning, omfatter således ikke lån til husholdninger til boligkøb. Sammen med de øvrige gældende ekstraordinære foranstaltninger skal TLTRO-II'erne bidrage til, at inflationen igen kommer til at ligge på et niveau under, men tæt på 2 % på mellemlangt sigt.

(3) På samme måde som med den første række af målrettede langsigtede markedsoperationer og for at fremme deltagelsen blandt de institutter, der af organisatoriske grunde optager lån hos Eurosystemet via en gruppestruktur, vil det være muligt at deltage i TLTRO-II'er på gruppebasis, hvis der er et institutionelt grundlag for gruppebehandling. Deltagelse som gruppe vil blive udført gennem et konkret gruppemedlem, og såfremt de anførte betingelser er blevet opfyldt. For at imødegå spørgsmål vedrørende den gruppeinterne distribution af likviditet for så vidt angår grupper, som er etableret på grundlag af snævre forbindelser mellem medlemmerne, vil alle gruppemedlemmer formelt og skriftligt skulle bekræfte deres deltagelse i gruppen. En TLTRO-gruppe, der blev godkendt med henblik på de målrettede langfristede markedsoperationer i henhold til afgørelse ECB/2014/34, kan deltage i TLTRO-II'er som en TLTO-II gruppe med forbehold af visse underretnings- og godkendelsesprocedurer.

(4) Det samlede beløb, der kan lånes under alle TLTRO-II'er, fastsættes på grundlag af en deltagers samlede beløb vedrørende godkendte udlån til den ikke-finansielle private sektor, som er udestående pr. den 31. januar 2016, fratrukket alle tidligere beløb som TLTRO-II-deltageren har lånt under de første to målrettede langfristede markedsoperationer i september og december 2014 i henhold til afgørelse ECB/2014/34, og som stadig er udestående på afviklingsdagen for en TLTRO-II.

(5) Renten for hver TLTRO-II fastsættes på baggrund af deltagerens lånehistorik i perioden fra 1. februar 2016 til 31. januar 2018 i overensstemmelse med principperne i denne afgørelse.

(6) Med begyndelse 24 måneder efter afviklingen af hver TLTRO-II vil deltagerne på kvartalsbasis have mulighed for at tilbagebetale de tildelte beløb i overensstemmelse med de anførte procedurer.

(7) Institutter, der ønsker at deltage i TLTRO-II'er, vil være underlagt visse indberetningskrav. De indberettede data anvendes: a) i forbindelse med fastsættelse af lånerammen, b) til beregning af det anvendelige benchmark, c) til vurdering af deltagernes præstation i forhold til deres benchmark, og d) med henblik på andre analytiske formål, som er nødvendige for udførelsen af Eurosystemets opgaver. Det påtænkes endvidere, at de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, i forbindelse med modtagelsen af de indberettede data, kan udveksle disse data inden for Eurosystemet i det omfang, det er nødvendigt for en korrekt

([1]) Afgørelse ECB/2014/34 af 29. juli 2014 om foranstaltninger vedrørende målrettede langfristede markedsoperationer (EUT L 258 af 29.8.2014, s. 11).

gennemførelse af TLTRO-II-rammerne, samt som en analyse af rammernes effektivitet og med henblik på andre af Eurosystemets analytiske formål. Indberettede data kan deles inden for Eurosystemet med henblik på at kontrollere de indsendte data.

(8) For at give kreditinstitutterne tilstrækkelig tid til at foretage de nødvendige operationelle forberedelser i forbindelse med den første TLTRO-II, bør denne afgørelse træde i kraft straks —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

(1) »benchmark for nettolångivning«: det beløb vedrørende godkendt nettolångivning, som en deltager mindst skal låne i perioden fra 1. februar 2016 til 31. januar 2018 for at opnå en rente på deltagerens TLTRO-II-låntagning, der er lavere end den indledende gældende rente, og som beregnes i overensstemmelse med principperne og de detaljerede bestemmelser i artikel 4 og bilag I

(2) »benchmark for udestående beløb«: summen af en deltagers udestående godkendte lån pr. den 31. januar 2016 og deltagerens benchmark for nettolångivning, som beregnes i overensstemmelse med principperne og de detaljerede bestemmelser i henholdsvis artikel 4 og bilag I

(3) »budgrænse«: det højeste beløb, som en deltager kan låne i en TLTRO-II, beregnet i overensstemmelse med principperne og de detaljerede bestemmelser i henholdsvis artikel 4 og bilag I

(4) »låneramme«: det samlede beløb, som en deltager kan låne i alle TLTRO-II'er, beregnet i overensstemmelse med principperne og de detaljerede bestemmelser i henholdsvis artikel 4 og bilag I

(5) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 2, nr. 14), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 2015/510 (ECB/2014/60) ([1])

(6) »godkendte lån«: lån til ikke-finansielle selskaber og husholdninger (herunder non-profit institutioner rettet mod husholdninger), som i henhold til artikel 1, nr. 4), i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 ([2]) er residente i medlemsstater, der har euroen som valuta, undtagen lån til husholdninger til boligkøb, som nærmere specificeret i bilag II

(7) »godkendt nettolångivning«: bruttolångivning i form af godkendte lån efter tilbagebetaling af udestående beløb vedrørende godkendte lån i en specifik periode, jf. nærmere bilag II

(8) »første referenceperiode«: perioden fra den 1. februar 2015 til den 31. januar 2016

(9) »monetær finansiel institution« (monetary financial institution): en monetær finansiel institution som defineret i artikel 1, litra a), i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) ([3])

(10) »MFI-kode«: en særlig identifikationskode for en monetær finansiel institution på listen over monetære finansielle institutioner, som Den Europæiske Centralbank (ECB) vedligeholder og offentliggør til statistiske formål i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33)

([1]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3).
([2]) Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8).
([3]) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1071/2013 af 24. september 2013 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2013/33) (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 1).

(11) »udestående beløb vedrørende godkendte lån«: udestående godkendte lån på balancen, undtagen godkendte lån, der er securitiserede eller på anden måde overført, men som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen, jf. bilag II

(12) »deltager«: en modpart, der er godkendt i forbindelse med Eurosystemets pengepolitiske markedsoperationer i overensstemmelse med retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), og som afgiver bud i auktionerne vedrørende TLTRO-II'erne, enten på individuel basis eller på gruppebasis som det ledende institut, og som er underlagt alle rettigheder og forpligtelser knyttet til deltagelsen i auktionerne vedrørende TLTRO-II'er

(13) »relevant national centralbank«: i forhold til en konkret deltager, den nationale centralbank i den medlemsstat, hvori deltageren er etableret

(14) »den anden referenceperiode«: perioden fra den 1. februar 2016 til den 31. januar 2018.

Artikel 2

Den anden række af målrettede langfristede markedsoperationer

1. Eurosystemet gennemfører fire TLTRO-II'er i henhold til den vejledende tidsplan for TLTRO-II'er, som offentliggøres på ECB's websted.

2. Hver TLTRO-II udløber fire år efter den respektive afviklingsdag på en dag, der falder sammen med afviklingsdatoerne for Eurosystemets primære markedsoperationer i overensstemmelse med den vejledende tidsplan for TLTRO-II'er, som offentliggøres på ECB's websted.

3. TLTRO-II'erne:

a) er likviditetstilførende tilbageførselsforretninger

b) udføres decentralt af de nationale centralbanker

c) udføres gennem standardauktioner, og

d) i form af auktioner til fast rente.

4. Standardbetingelserne i henhold til hvilke, de nationale centralbanker er rede til at gennemføre lånetransaktioner, gælder for TLTRO-II'erne, med mindre andet fremgår af denne afgørelse. Disse betingelser omfatter procedurerne for gennemførelse af markedsoperationer, kriterierne for godkendelse af modparter og afgørelse af belånbarheden af sikkerhedsstillelse med henblik på Eurosystemets lånetransaktioner og sanktioner ved modpartens manglende opfyldelse af sine forpligtelser. Disse betingelser er fastlagt i de generelle og midlertidige retlige rammer for markedsoperationer og som gennemført i de nationale centralbankers kontrakt- og/eller lovgivningsmæssige nationale rammer.

5. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem denne afgørelse og retningslinje (EU) ECB/2015/510 (ECB/2014/60) eller med enhver anden ECB-retsakt, der fastsætter de retlige rammer for langfristede markedsoperationer, og/eller enhver national foranstaltning, der gennemfører disse på nationalt plan, har denne afgørelse forrang.

Artikel 3

Deltagelse

1. Institutter kan deltage i TLTRO-II'erne på individuel basis, hvis de er godkendte modparter i Eurosystemets pengepolitiske markedsoperationer.

2. Institutter kan deltage i TLTRO-II'er på gruppebasis ved at danne en gruppe for TLTRO-II'er. Deltagelse på gruppebasis er relevant i forbindelse med beregning af de lånerammer og benchmarks, der skal finde anvendelse jf. artikel 4, og de tilknyttede indberetningsforpligtelser, jf. artikel 7. Deltagelse på gruppebasis er underlagt følgende begrænsninger:

a) et institut må højst være medlem af én TLTRO-II-gruppe

b) et institut, der deltager i TLTRO-II'er på gruppebasis, må ikke deltage på individuelt grundlag,

c) det institut, der udpeges som ledende institut, er det eneste medlem af TLTRO-II-gruppen, der må deltage i auktionerne vedrørende TLTRO-II'erne, og

d) sammensætningen af og det ledende institut for en TLTRO-II-gruppe skal forblive uændret for alle TLTRO-II'er, jf. dog denne artikels stk. 6 og 7.

3. For at kunne deltage i TLTRO-II'er gennem en TLTRO-II-gruppe skal følgende betingelser være opfyldt.

a) Med virkning fra den sidste dag i måneden forud for ansøgningsproceduren i litra d) i dette stykke skal hvert gruppemedlem:

i) være snævert forbundet med et andet gruppemedlem i henhold til betydningen af »snæver forbindelse«, som defineret i artikel 138 i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), og henvisningerne deri til »modpart«, »garant«, »udsteder« eller »debitor« skal forstås som henvisninger til et gruppemedlem, eller

ii) holde reservekravsbeholdninger hos Eurosystemet i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) ([1]) indirekte gennem et andet gruppemedlem eller anvendes af et andet gruppemedlem til indirekte at holde reservekravsbeholdninger hos Eurosystemet.

b) Gruppen udpeger et medlem som det ledende institut for gruppen. Det ledende institut skal være en godkendt modpart i Eurosystemets pengepolitiske markedsoperationer.

c) Hvert medlem af TLTRO-II-gruppen skal være et kreditinstitut, som er etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, og som opfylder kriterierne i litra a), b) og c) i artikel 55 i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).

d) Med forbehold af litra e) ansøger det ledende institut om gruppedeltagelse hos sin nationale centralbank i henhold til den vejledende tidsplan for TLTRO-II'er, som offentliggøres på ECB's websted. Ansøgningen skal indeholde:

i) det ledende instituts navn

ii) en liste over MFI-koder og navne på alle institutter, som indgår i TLTRO-II-gruppen

iii) en begrundelse for gruppeansøgningen, herunder en liste over de snævre forbindelser og/eller forhold mellem gruppemedlemmerne vedrørende de indirekte reservebeholdninger, hvor hvert medlem identificeres ved sin MFI-kode

iv) for så vidt angår gruppemedlemmer, som opfylder kriterierne i litra a), nr. ii): En skriftlig bekræftelse fra det ledende institut, der certificerer, at hvert TLTRO-II-gruppemedlem formelt har besluttet at være medlem af den pågældende TLTRO-II-gruppe og ikke at deltage i TLTRO-II'er som individuel modpart eller som medlem af andre TLTRO-II-grupper, sammen med tilstrækkelig dokumentation for at den relevante skriftlige bekræftelse fra det ledende institut er blevet vedtaget af de behørigt godkendte underskriftsberettigede. Det ledende institut kan foretage den nødvendige bekræftelse for så vidt angår dets TLTRO-II-gruppemedlemmer, hvis der er aftaler i stand, f.eks. aftaler om indirekte beholdninger af mindstereserver i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9), hvor disse aftaler udtrykkeligt fastslår, at de relevante gruppemedlemmer udelukkende deltager i Eurosystemets markedsoperationer via det ledende institut. Den ledende nationale centralbank i samarbejde med de nationale centralbanker for de relevante gruppemedlemmer kan kontrollere gyldigheden af sådanne skriftelige bekræftelser, og

v) for så vidt angår gruppemedlemmer, for hvilke litra a), nr. i), finder anvendelse: 1) en skriftlig bekræftelse fra det relevante gruppemedlem om dettes formelle beslutning om at være medlem af den pågældende TLTRO-II-gruppe og om ikke at deltage i TLTRO-II'er som individuel modpart eller som medlem af andre TLTRO-II-grupper, og 2) tilstrækkelig dokumentation, der er bekræftet af den nationale centralbank for det relevante gruppemedlem, om at denne formelle beslutning er truffet på det højeste beslutningstagende niveau i medlemmets selskabsstruktur, som f.eks. bestyrelsen eller et tilsvarende beslutningstagende organ, i overensstemmelse med gældende ret.

([1]) Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. september 2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9) (EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10).

e) En TLTRO-gruppe, der er godkendt til TLTRO-formål i henhold til afgørelse ECB/2014/34 kan deltage i TLTRO-II'er som en TLTRO-II-gruppe, forudsat at gruppens ledende institut fremsender en skriftlig underretning herom til den relevante nationale centralbank i henhold til den vejledende tidsplan for TLTRO-II'er, som offentliggøres på ECB's websted. Underretningen skal indeholde:

i) en liste over medlemmer af TLTRO-gruppen, som formelt har besluttet at være medlem af TLTRO-II-gruppen og ikke at deltage i TLTRO-II'er som individuelle modparter eller som medlemmer af andre TLTRO-II-grupper. For så vidt angår gruppemedlemmer, som opfylder kriterierne i litra a), nr. ii), kan det ledende institut tilvejebringe den nødvendige underretning, hvis der er aftaler i stand, som nævnt i litra d), nr. iv), der udtrykkeligt angiver, at de relevante gruppemedlemmer udelukkende deltager Eurosystemets markedsoperationer gennem det ledende institut. Den relevante nationale centralbank i samarbejde med de nationale centralbanker for de relevante gruppemedlemmer kan kontrollere gyldigheden af denne liste, og

ii) såfremt det ledende instituts nationale centralbank anmoder herom, passende dokumentation for, at den er blevet vedtaget af de behørigt godkendte underskriftsberettigede.

f) Det ledende institut modtager bekræftelse fra sin nationale centralbank om, at TLTRO-II-gruppen er blevet godkendt som sådan. Forud for udstedelsen af sin bekræftelse kan den relevante nationale centralbank anmode det ledende institut om yderligere oplysninger, der er relevante for vurderingen af den mulige TLTRO-II-gruppe. I forbindelse med vurderingen af en gruppeansøgning skal den relevante nationale centralbank også tage højde for de nationale centralbankers vurderinger af gruppemedlemmerne, der kan være nødvendige, som f.eks. verificeringer af den dokumentation, som er fremsendt i henhold til litra d) og e).

For så vidt angår denne afgørelse kan kreditinstitutter, der er underlagt konsolideret tilsyn, herunder filialer af det samme kreditinstitut, også vurderes som egnede kandidater i forbindelse med godkendelse af TLTRO-II-grupper, og de er tilsvarende underlagt denne artikels begrænsninger og betingelser. Dette skal fremme dannelsen af TLTRO-II-grupper blandt institutter, som udgør en del af den samme juridiske enhed. Med henblik på en bekræftelse i forbindelse med henholdsvis dannelse eller ændring af sammensætningen af en TLTRO-II-gruppe af denne art finder henholdsvis stk. 3, litra d), nr. iv), og stk. 6, litra b), nr. ii), punkt 4), anvendelse.

4. Hvis et eller flere af institutterne, der er omfattet af ansøgningen om godkendelse som en TLTRO-II-gruppe, ikke opfylder betingelserne i stk. 3, kan den relevante nationale centralbank afvise gruppeansøgningen delvist. I det tilfælde træffer de ansøgende institutter beslutning om, hvorvidt de vil handle som en TLTRO-II-gruppe med en sammensætning begrænset til de gruppemedlemmer, der opfylder de nødvendige betingelser, eller trække ansøgningen om godkendelse som TLTRO-II-gruppe tilbage.

5. I helt særlige tilfælde hvor objektive grunde er til stede, kan Styrelsesrådet beslutte at se bort fra betingelserne i stk. 2 og 3.

6. Uden at berøre stk. 5 kan sammensætningen af en gruppe, der er godkendt i overensstemmelse med stk. 3, i følgende tilfælde ændres:

a) Et medlem udelukkes fra TLTRO-II-gruppen, hvis det ikke længere opfylder kravene i stk. 3, litra a) eller c). Den nationale centralbank for det relevante gruppemedlem underretter det ledende institut om gruppemedlemmets manglende opfyldelse af de pågældende krav.

I disse tilfælde skal det pågældende ledende institut underrette sin nationale centralbank om ændringen af gruppemedlemmets status.

b) Hvis der blev etableret yderligere snævre forbindelser eller indirekte reservekravsbeholdninger hos Eurosystemet i forhold til TLTRO-II-gruppen efter den sidste dag i måneden forud for ansøgningen i stk. 3, litra d), kan gruppesammensætningen ændres for at tillade et nyt medlem af gruppen, forudsat at:

i) det ledende institut sender en ansøgning til sin nationale centralbank om at godkende ændringen af TLTRO-II-gruppens sammensætning

ii) ansøgningen i nr. i) skal omfatte:

1) det ledende instituts navn

2) listen over MFI-koder og navne på alle institutter, som skal indgå i den nye sammensætning af TLTRO-II-gruppen

3) en begrundelse for gruppeansøgningen, herunder oplysninger om ændringerne af de snævre forbindelser og/eller forhold mellem gruppemedlemmerne vedrørende de indirekte reservebeholdninger, hvor hvert medlem identificeres ved sin MFI-kode

4) for så vidt angår gruppemedlemmer, for hvilke stk. 3, litra a), nr. ii), finder anvendelse: En skriftlig bekræftelse fra det ledende institut, der certificerer, at hvert TLTRO-II-gruppemedlem formelt har besluttet at være medlem af den pågældende TLTRO-II-gruppe og ikke at deltage i TLTRO-II'er som individuel modpart eller som medlem af andre TLTRO-II-grupper. Det ledende institut kan foretage den nødvendige certificering for så vidt angår dets TLTRO-II-gruppemedlemmer, hvis der er aftaler i stand, f.eks. aftaler om indirekte beholdninger af mindstereserver i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9), hvor disse aftaler udtrykkeligt fastslår, at de relevante gruppemedlemmer udelukkende deltager i Eurosystemets markedsoperationer via det ledende institut. Den ledende nationale centralbank i samarbejde med de nationale centralbanker for de relevante gruppemedlemmer kan kontrollere gyldigheden af den skriftlige bekræftelse, og

5) For så vidt angår gruppemedlemmer, for hvilke stk. 3, litra a), nr. i), finder anvendelse: En skriftlig bekræftelse fra hvert yderligere medlem om dettes formelle beslutning om at være medlem af den pågældende TLTRO-II-gruppe og om ikke at deltage i TLTRO-II'er som individuel modpart eller som medlem af andre TLTRO-II-grupper, og en skriftlig bekræftelse fra hvert medlem af TLTRO-II-gruppen, herunder både i gruppens hidtidige og nuværende sammensætning, om dettes formelle beslutning om at tilslutte sig den nye TLTRO-II-gruppesammensætning sammen med tilstrækkelig dokumentation, der er bekræftet af det relevante gruppemedlems nationale centralbank, som anført i stk. 3, litra d), nr. v), og

iii) det ledende institut har modtaget bekræftelse fra sin nationale centralbank om, at TLTRO-II-gruppen er blevet godkendt som sådan. Forud for udstedelsen af sin bekræftelse kan den relevante nationale centralbank anmode det ledende institut om yderligere oplysninger, der er relevante for vurderingen af den nye sammensætning af TLTRO-II-gruppen. I forbindelse med vurderingen af en gruppeansøgning skal den relevante nationale centralbank også tage højde for de nationale centralbankers vurderinger af gruppemedlemmerne, der kan være nødvendige, som f.eks. verificeringer af den dokumentation, som er fremsendt i henhold til nr. ii).

c) Hvis der i forhold til en TLTRO-II-gruppe finder en fusion, erhvervelse eller spaltning, der involverer TLTRO-II gruppemedlemmerne, sted efter den sidste dag i måneden forud for ansøgningen i stk. 3, litra d), og den handling ikke medfører ændringer i beløbet vedrørende godkendte lån, kan sammensætningen af TLTRO-II-gruppen ændres for at afspejle fusionen, erhvervelsen eller spaltningen, alt efter omstændighederne, forudsat at betingelserne i litra b) er opfyldt.

7. Hvis Styrelsesrådet har godkendt ændringerne i sammensætningen af en TLTRO-II-gruppe i overensstemmelse med stk. 5, eller ændringer i sammensætningen af TLTRO-II-grupperne er sket i overensstemmelse med stk. 6, med mindre Styrelsesrådet har truffet anden beslutning, gælder følgende:

a) For så vidt angår ændringer, for hvilke stk. 5 eller stk. 6, litra b) gælder, kan det ledende institut deltage i en TLTRO-II i den nye gruppesammensætning for første gang seks uger efter, at det ledende institut har fremsendt den godkendte ansøgning om den nye gruppesammensætning til sin nationale centralbank

b) et institut, der ikke længere er medlem af en TLTRO-II-gruppe, må ikke deltage i yderligere TLTRO-II'er, hverken individuelt eller som medlem af en anden TLTRO-II-gruppe, med mindre det indsender en ny ansøgning om at deltage i overensstemmelse med stk. 1, 3 eller 6.

8. Hvis et ledende institut mister sin status som godkendt modpart i Eurosystemets pengepolitiske markedsoperationer, må dets TLTRO-II-gruppe ikke længere godkendes og det ledende institut skal tilbagebetale alle beløb, der er lånt i henhold til TLTRO-II'erne.

Artikel 4

Låneramme, budgrænser og benchmarks

1. Lånerammen for den enkelte deltager beregnes på grundlag af lånedata for den enkelte deltagers udestående beløb vedrørende godkendte lån. Lånerammerne for en deltager, som er det ledende institut i en TLTRO-II-gruppe, beregnes på grundlag af de aggregerede lånedata for alle gruppemedlemmernes udestående beløb vedrørende godkendte lån.

2. Hver deltagers låneramme er lig med 30 % af dens samlede beløb vedrørende udestående godkendte lån pr. den 31. januar 2016 fratrukket alle beløb, som TLTRO-II-deltageren tidligere har lånt under de første to målrettede langfristede markedsoperationer, der blev gennemført i september og december 2014 i henhold til afgørelse ECB/2014/34, og som stadig er udestående på afviklingsdagen for en TLTRO-II, under hensyntagen til alle retligt bindende meddelelser om førtidig tilbagebetaling, som deltagerne har fremsendt i overensstemmelse med artikel 6 i afgørelse ECB/2014/34, eller alle retligt bindende meddelelser om obligatorisk førtidig tilbagebetaling, som den relevante nationale centralbank har afgivet i overensstemmelse med artikel 7 i afgørelse ECB/2014/34. De relevante tekniske beregninger er nærmere beskrevet i bilag I.

3. Hvis et medlem af en TLTRO-gruppe med henblik på målrettede langfristede markedsoperationer i henhold til afgørelse ECB/2014/34 ikke ønsker at være medlem af den pågældende TLTRO-II-gruppe med henblik på at beregne lånerammen for TLTRO-II for det kreditinstitut som en individuel deltager, anses det institut for under de målrettede langfristede markedsoperationer, der blev gennemført i september og december 2014, at have lånt et beløb lig med det beløb, som TLTRO-gruppens ledende institut har lånt i disse to operationer, og som stadig er udestående på afviklingsdagen for en TLTO-II, multipliceret med andelen af medlemmets godkendte lån til TLTRO-gruppen pr. den 30. april 2014. Det sidstnævnte beløb trækkes fra det beløb, som den pågældende TLTRO-II-gruppe anses for at have lånt under de målrettede langfristede markedsoperationer, der blev gennemført i september og december 2014, med henblik på at beregne TLTRO-II-lånerammen for det ledende institut.

4. Hver deltagers budgrænse er lig med dets låneramme fratrukket de beløb, der blev lånt under tidligere TLTRO-II'er. Dette beløb skal forstås som et højeste budbeløb for hver deltager, og reglerne for bud, der overstiger det højeste budbeløb, i artikel 36 i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) finder anvendelse. De relevante tekniske beregninger er nærmere beskrevet i bilag I.

5. En deltagers benchmark for nettolångivning fastsættes på grundlag af godkendt nettolångivning i den første referenceperiode, som følger:

a) for deltagere, som indberetter positiv eller ingen godkendt nettolångivning i den første referenceperiode, fastsættes benchmarket for nettolångivningen til nul

b) for deltagere, der indberetter negativ godkendt nettolångivning i den første referenceperiode, fastsættes benchmarket for nettolångivningen til den godkendte nettolångivning for den første referenceperiode.

De relevante tekniske beregninger er nærmere beskrevet i bilag I. Benchmarket for nettolångivningen for deltagere, der har fået tilladelse til at drive bankvirksomhed efter den 31. januar 2015, fastsættes til nul, med mindre Styrelsesrådet træffer en anden beslutning i situationer, hvor dette objektivt kan begrundes.

6. En deltagers udestående beløb fastsættes som summen af godkendte udestående lån pr. den 31. januar 2016 og benchmarket for nettolångivningen. De relevante tekniske beregninger er nærmere beskrevet i bilag I.

Artikel 5

Renter

1. Med forbehold af stk. 2 er rentesatsen for det beløb, der lånes under hver TLTRO-II, rentesatsen for de primære markedsoperationer, der gælder på tidspunktet for tildelingen for den relevante TLTRO-II.

2. Rentesatsen for det beløb, som lånes af de deltagere, hvis godkendte nettolångivning i den anden referenceperiode overskrider deres benchmark for nettolångivning, knyttes til den rentesats for indlånsfaciliteten, der gælder på tidspunktet for tildelingen af hver TLTRO-II, i overensstemmelse med de detaljerede bestemmelser og beregninger i bilag I. Rentesatsen meddeles til deltagerne før den første førtidige tilbagebetalingsdato i juni 2018 i henhold til den vejledende tidsplan for TLTRO-II'er, som offentliggøres på ECB's websted.

3. Alt efter omstændighederne afvikles renten til betaling bagud ved hver TLTRO-II's udløb eller ved førtidig tilbagebetaling som fastsat i artikel 6 og 7.

4. Hvis en deltager som følge af udøvelsen af de midler, som en national centralbank kan gøre brug af i overensstemmelse med dens kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, skal betale de udestående TLTRO-II-beløb tilbage, før deltageren er blevet underrettet om den gældende rentesats, er rentesatsen for de beløb, som deltageren har lånt under hver TLTRO-II, rentesatsen for de primære markedsoperationer, der gælder på tidspunktet for tildelingen for den relevante TLTRO-II.

Artikel 6

Førtidig tilbagebetaling

1. Med begyndelse 24 måneder efter afviklingen af hver TLTRO-II har deltagerne på kvartalsbasis mulighed for at reducere beløbet på eller bringe TLTRO-II'en ophør før udløbstid.

2. Datoer for førtidig tilbagebetaling falder sammen med afviklingsdatoerne for Eurosystemets primære markedsoperationer, som specificeres nærmere af Eurosystemet.

3. En deltager skal for at kunne gøre brug af proceduren for førtidig tilbagebetaling underrette den relevante nationale centralbank senest en uge før den førtidige tilbagebetalingsdato om, at deltageren agter at foretage en tilbagebetaling i henhold til proceduren for førtidig tilbagebetaling på den pågældende tilbagebetalingsdato.

4. Meddelelsen i stk. 3 får bindende virkning for den pågældende deltager én uge før datoen for den førtidige tilbagebetaling, som meddelelsen henviser til. Har deltageren i henhold til proceduren for den førtidige tilbagebetaling ikke afviklet det forfaldne beløb helt eller delvist på tilbagebetalingsdatoen, kan det resultere i, at deltageren bliver pålagt et gebyr. Beregning af det pågældende gebyr sker i overensstemmelse med bilag VII til retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), og gebyret skal svare til det gebyr, der pålægges ved manglende overholdelse af forpligtelserne til at stille tilstrækkelig sikkerhed og afvikle det beløb, som modparten er blevet tildelt for så vidt angår tilbageførselsforretninger med henblik på pengepolitiske formål. Pålæggelsen af et gebyr berører ikke den nationale centralbanks ret til i tilfælde af misligholdelse at gøre brug af midlerne fastsat i artikel 166 i retningslinje ECB/2014/60.

Artikel 7

Indberetningskrav

1. Hver deltager i TLTRO-II'erne indsender til den relevante nationale centralbank de data, der er blevet identificeret i indberetningsskemaet i bilag II, som følger:

a) data vedrørende den første referenceperiode med henblik på at fastsætte deltagerens låneramme, budgrænser og benchmarks (herefter »den første rapport«), og

b) data vedrørende den anden referenceperiode med henblik på at fastsætte de gældende rentesatser (herefter »den anden rapport«).

2. Dataene skal indsendes i overensstemmelse med:

a) den vejledende tidsplan for TLTRO-II'er som offentliggøres på ECB's websted,

b) vejledningen i bilag II, og

c) mindstestandarderne for nøjagtighed og begrebsmæssig overensstemmelse, som er specificeret i bilag IV til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

3. De begreber, der anvendes i rapporten, som deltagerne indsender, skal forstås i overensstemmelse med definitionen af disse begreber i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

4. Ledende institutter i TLTRO-II-grupper indsender rapporter, der afspejler de aggregerede data på tværs af alle medlemmer af TLTRO-II-gruppen. Derudover kan det ledende instituts nationale centralbank eller et gruppemedlems nationale centralbank, under forudsætning af koordinering med det ledende instituts nationale centralbank, kræve, at det ledende institut indsender ikkeaggregerede data for hvert gruppemedlem.

5. Hver deltager skal sikre, at kvaliteten af de data, der indsendes i henhold til stk. 1 og 2, vurderes af en ekstern revisor i overensstemmelse med følgende regler:

a) Revisor kan vurdere dataene i den første rapport som en del af revisionen af deltagerens årsregnskaber, og resultaterne af revisors vurdering skal indsendes senest ved den frist, som er specificeret i den vejledende tidsplan for TLTRO-II'er, der offentliggøres på ECB's websted.

b) Resultaterne af revisors vurdering for så vidt angår den anden rapport skal indsendes sammen med den anden rapport, medmindre den relevante nationale centralbank i særlige omstændigheder har godkendt en anden frist. I dette tilfælde meddeles rentesatsen, som skal gælde for beløb, som deltageren, der har anmodet om en forlængelse, har lånt, først efter at resultaterne af revisors vurdering er blevet indsendt. Hvis deltageren efter den relevante nationale centralbanks godkendelse beslutter at reducere eller bringe beløbet vedrørende sine TLTRO-II'er til ophør, før deltageren indsender resultaterne af revisors vurdering, er rentesatsen som gælder for de beløb, som deltageren skal betale tilbage, rentesatsen for den primære markedsoperation, der gælder på tidspunktet for tildelingen for den relevante TLTRO-II.

c) Revisors vurderinger skal fokusere på kravene i stk. 2 og 3. Navnlig skal revisor:

   i) vurdere nøjagtigheden af de indsendte data ved at kontrollere, at deltagerens godkendte lån, herunder for et ledende institut de godkendte lån for sine TLTRO-II-gruppemedlemmer, opfylder godkendelseskriterierne,

   ii) tjekke at de indberettede data opfylder vejledningen i bilag II og er i overensstemmelse med begreberne, der blev indført ved forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

   iii) tjekke at de indberettede data er konsistente med data, der er indsamlet i henhold til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33), og

   iv) tjekke, hvorvidt der er oprettet kontroller og procedurer til validering af dataenes integritet, nøjagtighed og konsistens.

Ved gruppedeltagelse skal resultaterne af revisors vurderinger videregives til de andre TLTRO-II-gruppemedlemmers nationale centralbanker. På anmodning af deltagerens nationale centralbank fremsendes detaljerede resultater fra vurderingerne, der udføres i henhold til dette stykke, til den nationale centralbank og i tilfælde af gruppedeltagelse til gruppemedlemmernes nationale centralbanker.

Eurosystemet kan give yderligere vejledning om den måde, hvorpå revisors vurdering skal udføres, i hvilket tilfælde deltagerne skal sikre, at revisor anvender denne vejledning i deres vurdering.

6. I forbindelse med ændringer i sammensætningen af en TLTRO-II-gruppe eller en erhvervsmæssig omstrukturering, som f.eks. en fusion, en erhvervelse eller en spaltning, som har en indvirkning på deltagerens godkendte lån, skal en revideret første rapport indsendes i overensstemmelse med de instrukser, som deltagerens nationale centralbank har givet. Den relevante nationale centralbank skal vurdere virkningen af revisionen og træffe de nødvendige foranstaltninger. Disse foranstaltninger kan omfatte et krav om tilbagebetaling af beløb, der er blevet lånt, idet der tages højde for ændringen i sammensætningen af TLTRO-II-gruppen eller den erhvervsmæssige omstrukturering, og som overskrider den pågældende låneramme. Den berørte deltager (som kan omfatte en nyoprettet enhed som følge af den erhvervsmæssige omstrukturering) skal tilvejebringe alle yderligere oplysninger, som den relevante nationale centralbank anmoder om, for at bistå vurderingen af virkningen af revisionen.

7. Data, som deltagerne indsender i henhold til denne artikel, kan anvendes af Eurosystemet i forbindelse med gennemførelsen af TLTO-II-rammerne, samt i forbindelse med analysen af rammernes virkning og i forbindelse med andre analytiske formål i Eurosystemet.

Artikel 8

Manglende opfyldelse af indberetningskravene

1. Hvis en deltager ikke indsender en rapport eller ikke opfylder kravene til revision, eller hvis der er fejl i de indberettede data, finder følgende sted:

a) Hvis en deltager ikke indsender den første rapport indenfor den relevante frist, fastsættes lånerammen til nul.

b) Hvis en deltager ikke indsender den anden rapport indenfor den relevante frist eller ikke opfylder forpligtelserne i artikel 7, stk. 5 eller 6, finder den gældende rentesats for de primære markedsoperationer på tidspunktet for tildelingerne i forbindelse med den pågældende TLTRO-II anvendelse på de beløb, som deltageren låner under TLTRO-II'erne.

c) Hvis en deltager, enten i forbindelse med revision, jf. artikel 7, stk. 5, eller på anden måde opdager fejl i de data, der er indsendt i rapporterne, herunder unøjagtigheder eller ufuldstændigheder, skal deltageren underrette den relevante nationale centralbank herom så hurtigt som muligt. Hvis den relevante nationale centralbank er blevet underrettet om sådanne fejl, eller på anden måde er blevet gjort opmærksom på sådanne fejl, skal: i) deltageren tilvejebringe alle yderligere oplysninger, som den relevante nationale centralbank anmoder om, for at bistå vurderingen af konsekvensen af den pågældende fejl, og ii) den relevante nationale centralbank træffe passende foranstaltninger, som kan omfatte en tilpasning af den rentesats, der gælder for deltagerens låntagning under TLTRO-II'erne og krav om tilbagebetaling af de lånte beløb, som på grund af fejlen overskrider deltagerens låneramme.

2. Stykke 1 berører ikke de sanktioner, som kan pålægges i henhold til Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/10 ([1]), for så vidt angår indberetningsforpligtelserne i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

Artikel 9

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft den 3. maj 2016.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 28. april 2016.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

([1]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2010/10 af 19. august 2010 om manglende overholdelse af statistiske indberetningskrav (EUT L 226 af 28.8.2010, s. 48).

BILAG I

GENNEMFØRELSE AF DEN ANDEN RÆKKE AF MÅLRETTEDE LANGFRISTEDE MARKEDSOPERATIONER

1. **Beregning af låneramme og budgrænse**

Deltagere i en af de næste målrettede langfristede markedsoperationer (TLTRO-II), der enten handler alene eller som det ledende institut i en TLTRO-II-gruppe, underlægges en låneramme. Den beregnede låneramme rundes op til det næste multiplum af 10 000 EUR.

Den låneramme, der gælder for den enkelte deltager i TLTRO-II'erne, beregnes på grundlag af det beløb vedrørende godkendte udestående lån pr. den 31. januar 2016. Lånerammerne for det ledende institut i en TLTRO-II-gruppe, beregnes på grundlag af det beløb vedrørende godkendte udestående lån pr. den 31. januar 2016 i forhold til alle medlemmer af TLTRO-II-gruppen.

Lånerammen er lig med 30 % af det udestående beløb vedrørende godkendte lån i forhold til deltageren ([1]) pr. den 31. januar 2016, fratrukket beløb, som deltageren har lånt i de målrettede langfristede markedsoperationer, (TLTRO'er), der blev gennemført i september og december 2014 i henhold til afgørelse ECB/2014/34, og som stadig er udestående på afviklingsdagen for en TLTRO-II, dvs.:

$BA_k = 0{,}3 \times OL_{Jan2016} - OB_k$ hvor $k = 1,\ldots,4$

BA_k er lånerammen i TLTRO-II k (hvor $k = 1,\ldots,4$), $OL_{Jan2016}$ er beløbet vedrørende godkendte lån, som deltageren besidder, og som er udestående pr. den 31. januar 2016 og OB_k er beløbet, som deltageren har lånt i TLTRO1 og TLTRO2 i den første række af TLTRO'er og som stadig er udestående på afviklingsdagen for en TLTRO-II k.

Budgrænsen for hver deltager i hver TLTRO-II er lånerammen fratrukket deltagerens låntagning i de foregående TLTRO-II'er.

Lad $C_k \geq 0$ være deltagerens låntagning i TLTRO-II k. Budgrænsen BL_k for denne deltager i operation k *er*:

$BL_1 = BA_1$ og

$$BL_k = BA_k - \sum_{j=1}^{k-1} C_j, \text{ hvor } k = 2, 3, 4.$$

2. **Beregning af benchmarks**

Lad NL_m være en deltagers godkendte nettolångivning i en kalendermåned m beregnet som deltagerens bruttostrøm af nye godkendte lån i den måned fratrukket tilbagebetalinger af godkendte lån, som defineret i bilag II.

Ved *NLB* angives benchmarket for deltagerens nettolångivning. Dette defineres således:

$NLB = \min(NL_{Feb2015} + NL_{March2015} + \ldots + NL_{Jan2016}, 0)$

Dette betyder, at hvis deltageren har en positiv eller ingen godkendt nettolångivning i den første referenceperiode, så $NLB = 0$. Hvis deltageren derimod har en negativ godkendt nettolångivning i den første referenceperiode, så $NLB = NL_{Feb2015} + NL_{March2015} + \ldots + NL_{Jan2016}$.

Ved *OAB* angives benchmarket for deltagerens udestående beløb. Dette defineres således:

$OAB = \max(OL_{Jan2016} + NLB, 0)$

([1]) Henvisninger til en »deltager« bør forstås som gældende for individuelle deltagere eller TLTRO-II-grupper.

3. **Beregning af renter**

Lad $NS_{Jan2018}$ angive det beløb, der er opnået ved at sammenlægge den godkendte nettolångivning for perioden 1. februar 2016 til 31. januar 2018 med beløbet vedrørende udestående godkendte lån pr. den 31. januar 2016. Dette beregnes som $NS_{Jan2018} = OL_{Jan2016} + NL_{Feb2016} + NL_{March2016} + \ldots + NL_{Jan2018}$

Ved *EX* angives dernæst den procentmæssige afvigelse af $NS_{Jan2018}$ fra benchmarket for udestående beløb, som er,

$$EX = \frac{(\mathrm{NS}_{\mathrm{Jan2018}} - OAB)}{OAB} \times 100$$

Hvor *OAB* er lig med nul, antages *EX* at være lig med 2,5.

Lad r_k være rentesatsen, der gælder for TLTRO-II *k*. Lad MRO_k og DF_k være henholdsvis satsen for de primære markedsoperationer og satsen for indlånsfaciliteten udtrykt som årlige procentsatser, der er gældende på tidspunktet for tildelingen af TLTRO-II *k*. Rentesatsen fastsættes som følger:

a) Hvis en deltager ikke overskrider sit benchmark for udestående beløb vedrørende godkendte lån pr. den 31. januar 2018, er rentesatsen for alle beløb, som deltageren har lånt under TLTRO-II'erne lig med renten for de primære markedsoperationer, der gælder på tidspunktet for tildelingen af hver TLTRO-II, som er:

   hvis $EX \leq 0$, så $r_k = MRO_k$.

b) Hvis en deltager overskrider sit benchmark for udestående beløb vedrørende godkendte lån med mindst 2,5 % pr. den 31. januar 2018, er rentesatsen for alle beløb, som deltageren har lånt under TLTRO-II'erne lig med renten for indlånsfaciliteten, der gælder på tidspunktet for tildelingen af hver TLTRO-II, som er:

   hvis $EX \geq 2{,}5$, så $r_k = DF_k$.

c) Hvis en deltager overskrider sit benchmark for udestående beløb vedrørende godkendte lån men med mindre end 2,5 % pr. den 31. januar 2018, gradueres rentesatsen for alle beløb, som deltageren har lånt under TLTRO-II'erne lineært afhængig af den procentsats, som deltageren overskrider sit benchmark for udestående beløb vedrørende godkendte lån med, som er:

   hvis $0 < EX < 2{,}5$, så $r_k = MRO_k - \frac{(MRO_k - DF_k) \times EX}{2{,}5}$.

   Rentesatsen udtrykkes som en årlig procentsats, rundet ned til de næste fire decimaler.

BILAG II

DEN ANDEN RÆKKE AF MÅLRETTEDE LANGFRISTEDE MARKEDSOEPRATIONER — VEJLEDNING FOR INDSAMLING AF DATA DER KRÆVES I FORBINDELSE MED INDBERETNINGSSKEMAET

1. **Indledning** ([1])

Denne vejledning indeholder instrukser i forbindelse med udarbejdelse af de datarapporter, som deltagerne i TLTRO-II'erne skal indsende i overensstemmelse med artikel 7. Indberetningskravene findes i indberetningsskemaet sidst i dette bilag. Denne vejledning specificerer også indberetningskravene for de ledende institutter i de TLTRO-II-grupper, der deltager i operationerne.

Afsnit 2 og 3 indeholder generelle oplysninger vedrørende udarbejdelse og overførsel af data, og afsnit 4 indeholder en forklaring vedrørende de indikatorer, der skal indberettes.

2. **Generelle oplysninger**

De foranstaltninger, der skal anvendes til beregning af lånerammerne, vedrører lån fra MFI'er til ikke-finansielle selskaber i euroområdet og lån fra MFI'er til husholdninger ([2]) i euroområdet, undtagen lån til boligkøb, i alle valutaer. I overensstemmelse med artikel 7 skal datarapporter indsendes for de to referenceperioder, der er defineret i artikel 1. Navnlig skal oplysninger om udestående beløb vedrørende godkendte lån ultimo måneden, der går forud for starten og slutningen af perioden, samt godkendt nettolångivning i løbet af perioden (beregnet som bruttolångivning efter tilbagebetaling af lån) indberettes særskilt for ikke-finansielle selskaber og husholdninger. Udestående beløb vedrørende godkendte lån tilpasses for at tage højde for lån, som er securitiserede eller på anden måde overført, og som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen. Detaljerede oplysninger om de relevante delkomponenter af disse poster samt virkninger, der medfører ændringer i de udestående beløb vedrørende godkendte lån, men som ikke vedrører godkendt nettolångivning (herefter »tilpasninger af de udestående beløb«) er også nødvendige, og skal også omfatte afhændelser og erhvervelser af lån og andre overførsler af lån.

For så vidt angår anvendelsen af de indsamlede oplysninger, vil data om udestående beløb vedrørende godkendte lån pr. den 31. januar 2016 blive anvendt til at fastsætte lånerammen. Derudover vil data om godkendt nettolångivning i løbet af den første referenceperiode blive anvendt til beregning af benchmarket for nettolångivning og benchmarket for udestående beløb. Data om godkendt nettolångivning i løbet af den anden referenceperiode vil derimod blive anvendt til at vurdere udviklingen i långivningen og som følge heraf de gældende rentesatser. Alle andre indikatorer omfattet af skemaet er nødvendige til verificering af den interne konsistens af oplysningerne og overensstemmelsen med de statistiske data, der er indsamlet inden for Eurosystemet, samt til indgående overvågning af virkningen af TLTRO-II-programmet.

De generelle rammer for udfyldelse af datarapporterne følger af indberetningskravene for MFI'er i euroområdet i forbindelse med balancestatistik for MFI'er, som specificeret i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33). For så vidt angår lån, kræver artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) navnlig, at de »indberettes som det udestående nominelle beløb ultimo måneden. Nedskrivninger og afskrivninger som defineret i den gældende regnskabspraksis er ikke indeholdt i dette beløb. […] udlån skal ikke opgøres netto i forhold til andre aktiver og passiver«. I modsætning til reglerne i artikel 8, stk. 2, som også indebærer, at lån skal indberettes med hensættelser, fastslår artikel 8, stk. 4, at »de nationale centralbanker kan tillade indberetning af udlån, på hvilke der er foretaget hensættelser, uden hensættelser, og indberetning af erhvervede udlån til den pris, der er betalt ved erhvervelsen [dvs. deres transaktionsværdi], på den betingelse at denne indberetningspraksis anvendes af alle residente indberetningsenheder«. Følgerne, som denne afvigelse fra den generelle vejledning om balancestatistik har for udarbejdelse af datarapporterne, er gengivet i yderligere detaljer nedenfor.

Forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) bør derfor også anvendes som referencedokument for så vidt angår de definitioner, der skal anvendes ved udarbejdelse af datarapporterne. Se navnlig artikel 1 vedrørende de generelle definitioner og del 2 og 3 i bilag II for en definition af de kategorier af instrumenter, der er omfattet af henholdsvis »lån« og deltagernes sektorer. Det er vigtigt at bemærke, at i rammerne for balancestatistik bogføres påløbne renter på lån som regel mens de påløber (dvs. periodiseres, og ikke når de reelt modtages), men bør undtages fra data for udestående beløb på lån. Kapitaliseret rente bør dog bogføres som en del af det udestående beløb.

([1]) De begrebsmæssige rammer, der ligger til grund for indberetningskravene, forbliver uændret i forhold til rammerne, der er specificeret i afgørelse ECB/2014/34.

([2]) I datarapporterne omfatter »husholdninger« non-profit institutioner rettet mod husholdninger.

Selvom meget af den data, der skal indberettes i skemaet, allerede er indsamlet af MFI'erne i overensstemmelse med kravene i forordning (EU) 1071/2013 (ECB/2013/33), skal visse yderligere oplysninger indsamles af de deltagere, der afgiver bud i TLTRO-II'erne. De metodologiske rammer for balancestatistik, som er fastsat i manualen for MFI-balancestatistik ([1]), indeholder alle baggrundsoplysninger, der er nødvendige for at kunne indsamle disse yderligere data. Yderligere detaljer findes i punkt 4 vedrørende definitionerne af de individuelle indikatorer.

3. **Generelle indberetningsinstrukser**

a) Indberetningsskemaets struktur

Skemaet indeholder en angivelse af den periode, som dataene omhandler, og grupperer indikatorerne i to blokke: MFI-lån til ikke-finansielle selskaber i euroområdet og MFI-lån til husholdninger i euroområdet, undtagen lån til boligkøb. Dataene i alle felter, der er markeret gule, beregnes ud fra data i de øvrige felter på grundlag af de anviste formler. Skemaet omfatter også en valideringsregel, som kontrollerer konsistensen mellem udestående beløb og transaktioner.

b) Definition af »indberetningsperiode«

Indberetningsperioden angiver datointervallet, som dataene henviser til. Der er to indberetningsperioder for TLTRO-II, den »første referenceperiode« som er den 1. februar 2015 til den 31. januar 2016, og den »anden referenceperiode« som er den 1. februar 2016 til den 31. januar 2018. Indikatorer, der vedrører udestående beløb, skal indberettes ultimo måneden forud for starten på indberetningsperioden og ultimo indberetningsperioden, dvs. for den første referenceperiode skal udestående beløb indberettes pr. den 31. januar 2015 og den 31. januar 2016, og for den anden referenceperiode skal udestående beløb indberettes pr. den 31. januar 2016 og den 31. januar 2018. Data for transaktioner og tilpasninger skal dække alle relevante virkninger, som finder sted i løbet af indberetningsperioden.

c) Indberetning for så vidt angår TLTRO-II-grupper

For så vidt angår gruppedeltagelse i TLTRO-II, bør data som hovedregel indberettes på aggregeret basis. De nationale centralbanker i medlemsstater, der har euroen som valuta, har dog mulighed for at indsamle oplysninger for de enkelte institutter, hvis dette er hensigtsmæssigt.

d) Indsendelse af datarapporter

De udfyldte datarapporter bør indsendes til den relevante nationale centralbank som specificeret i artikel 7 og i overensstemmelse med den vejledende tidsplan for TLTRO-II, som offentliggøres på ECB's websted, der også angiver de referenceperioder, som skal dækkes i hver indsendelse, og hvilke dataserier, der bør anvendes ved opstilling af data.

e) Dataenhed

Data indberettes i tusinde euro.

4. **Definitioner**

Dette afsnit indeholder definitioner af de poster, der skal indberettes, og nummereringen, der anvendes i indberetningsskemaet, er angivet i parentes.

a) Udestående beløb vedrørende godkendte lån (1 og 4)

Data i disse felter beregnes på grundlag af de tal, der indberettes vedrørende de efterfølgende poster, navnlig »Udestående beløb på balancen« (1.1 og 4.1), minus »Udestående beløb vedrørende lån, som er securitiserede eller på anden måde overført, men som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen« (1.2 og 4.2), plus »Udestående hensættelser for godkendte lån« (1.3 og 4.3). Det sidstnævnte delbegreb er kun relevant i de tilfælde, hvor lån i modsætning til generel praksis for balancestatistik indberettes efter hensættelser.

([1]) Jf. »Manual on MFI balance sheet statistics«, ECB, april 2012, som findes på http://www.ecb.europa.eu. Navnlig afsnit 2.1.4, s. 76, der omhandler den statistiske indberetning af lån.

i) Udestående beløb på balancen (1.1 og 4.1)

Denne post omfatter udestående beløb vedrørende lån ydet til ikke-finansielle selskaber og husholdninger i euroområdet, undtagen lån til boligkøb. I modsætning til kapitaliseret rente undtages påløbne renter fra indikatorerne.

Disse skemafelter er direkte forbundet med kravene i del 2 i bilag I til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) (blok 2 i tabel 1 over månedlige beholdninger).

For en mere detaljeret definition af posterne, der skal indgå i datarapporterne, se del 2 i bilag II til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) og afsnit 2.1.4 i manualen om MFI-balancestatistik.

ii) Udestående beløb vedrørende lån, som er securitiserede eller på anden måde overført, men som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen (1.2 og 4.2)

Denne post omfatter udestående beløb vedrørende lån, som er securitiserede eller på anden måde overført, men som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen. Alle securitiseringsaktiviteter skal indberettes, uanset hvor de involverede financial vehicle corporations er residente. Lån, der er ydet som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske lånetransaktioner i form af gældsfordringer, som medfører en overførsel uden at disse ophører med at være indregnet på balancen, indgår ikke i denne post.

Del 5 i bilag I til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) (blok 5.1 i tabel 5a over månedlige data) dækker de nødvendige oplysninger om securitiserede lån til ikke-finansielle selskaber og husholdninger, der ikke er ophørt med at være indregnet på balancen, men kræver ikke, at sidstnævnte opdeles efter formål. Derudover er udestående beløb vedrørende lån, som på anden måde er overført (dvs. ikke gennem securitisering), men som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen, ikke dækket af forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33). I forbindelse med udarbejdelse af datarapporterne, er særskilte ekstraheringer af data fra MFI'ernes interne databaser derfor nødvendige.

For yderligere oplysninger om poster, der skal indgå i datarapporterne, se del 5 i bilag I til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) og afsnit 2.3 i manualen om MFI-balancestatistik.

iii) Udestående hensættelser for godkendte lån (1.3 og 4.3)

Disse data er kun relevante for de institutter, som i modsætning til generel praksis for balancestatistik, indberetter lån efter hensættelser. For institutter, der byder som en TLTRO-II-gruppe, gælder dette krav kun for de institutter i gruppen, som bogfører lån efter hensættelser.

Denne post omfatter individuelle og kollektive hensættelser for værdiforringelser og låntab (før afskrivning og nedskrivning har fundet sted). Data skal henvise til udestående godkendte lån på balancen, dvs. undtagen lån, som er securitiserede eller på anden overført, og som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen.

Som anført i punkt 2, tredje afsnit, bør lån i balancestatistikken som hovedregel indberettes ved det nominelle udestående beløb med tilsvarende hensættelser, der er anført under »Kapital og reserver«. I sådanne tilfælde bør der ikke indberettes særskilte oplysninger om hensættelser. Hvor lån samtidig indberettes efter hensættelser, bør disse yderligere oplysninger indberettes for at kunne samle fuldt ud sammenlignelige data på tværs af MFI'erne.

Hvis der er praksis for at indberette udestående beløb vedrørende lån efter hensættelser, har de nationale centralbanker mulighed for at gøre indberetningen af disse oplysninger frivillig. I disse tilfælde baseres beregningerne i henhold til TLTRO-II-rammerne dog på beløbet vedrørende udestående lån på balancen efter hensættelser ([1]).

For yderligere detaljer se henvisninger til bestemmelserne i definitionen af »Kapital og reserver« i del 2 i bilag II til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

([1]) Denne undtagelse har konsekvenser for indberetningen af data om afskrivninger og nedskrivninger, som præciseret nedenfor.

b) Godkendt nettolångivning (2)

Disse felter i indberetningsskemaet registrerer nettolångivningen (transaktioner), der er ydet i løbet af indberetningsperioden. Dataene beregnes på grundlag af tallene, der indberettes for delposterne, navnlig »Bruttolångivning« (2.1) minus »Tilbagebetalinger« (2.2).

Lån, som genforhandles i indberetningsperioden, bør indberettes både som »Tilbagebetalinger« og »Bruttolångivning« på tidspunktet for genforhandlingen. Tilpasningsdata skal omfatte virkninger, der vedrører genforhandlingen af lån.

Tilbageførte transaktioner i løbet af perioden (dvs. lån, der er ydet og tilbagebetalt i løbet af perioden) bør i princippet indberettes både som »Bruttolångivning« og »Tilbagebetalinger«. Det er dog også tilladt for bydende MFI'er at undtage disse operationer, når de udarbejder datarapporterne, i det omfang dette vil lette deres indberetningsbyrde. I det tilfælde bør de underrette den relevante nationale centralbank herom, og dataene om tilpasningerne af de udestående beløb skal også undtage virkninger, der vedrører disse tilbageførte operationer. Denne undtagelse gælder ikke for lån, som er ydet i perioden, og som er securitiserede eller på anden måde overført.

Gæld på kreditkort, revolverende lån og overtræk bør også overvejes. For disse instrumenter bør ændringer på balancen, som skyldes beløb, der er blevet anvendt eller trukket i indberetningsperioderne, anvendes som tilnærmede værdier for nettolångivningen. Positive beløb bør indberettes som »Bruttolångivning« (2.1), hvorimod negative beløb bør indberettes (med positivt fortegn) som »Tilbagebetalinger« (2.2).

i) Bruttolångivning (2.1)

Denne post omfatter bruttostrømme af nye lån i indberetningsperioden, undtagen erhvervelser af lån. Kredit, der er ydet vedrørende gæld på kreditkort, revolverende lån og overtræk, bør også indberettes, jf. ovenfor.

Beløb, der i perioden er lagt til kundebalancen som følge af f.eks. rentekapitalisering (i modsætning til påløbne renter) og gebyrer, bør også indgå.

ii) Tilbagebetalinger (2.2)

Denne post omfatter strømme af tilbagebetalinger af hovedstolen i indberetningsperioden, undtagen tilbagebetalinger, der vedrører securitiserede eller på anden måde overførte lån, som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen. Tilbagebetalinger, der vedrører gæld på kreditkort, revolverende lån og overtræk bør også indberettes, jf. ovenfor.

Rentebetalinger, der vedrører påløbne renter, som endnu ikke er kapitaliserede, afhændelser af lån og andre tilpasninger af de udestående beløb (herunder af- og nedskrivninger) bør ikke indberettes.

c) Tilpasning af udestående beløb

Disse felter i indberetningsskemaet anvendes til indberetning af ændringer i de udestående beløb (reduktioner (–) og stigninger (+)), der opstår i indberetningsperioden, og som ikke vedrører nettolångivning. Sådanne ændringer hidrører fra operationer som f.eks. lånesecuritisation og andre overførsler af lån i indberetningsperioden, og fra andre tilpasninger, der vedrører værdiændringer som følge af ændringer i valutakurser, afskrivninger og nedskrivninger af lån og omklassificeringer. Data i disse felter beregnes automatisk på grundlag af tallene, der er indberettet i delposterne, navnlig »Afhændelser og erhvervelser af lån og andre overførsler af lån i indberetningsperioden« (3.1) plus »Andre tilpasninger« (3.2).

i) Afhændelser og erhvervelser af lån og andre overførsler af lån i indberetningsperioden (3.1)

— Nettostrømme af securitiserede lån med en indvirkning på lånebeholdningerne (3.1A)

Denne post omfatter nettobeløbene vedrørende lån, som er securitiserede i indberetningsperioden, med indvirkning på de indberettede lånebeholdninger og beregnes som erhvervelser minus afhændelser ([1]). Alle securitiseringsaktiviteter skal indberettes, uanset hvor de involverede financial vehicle corporations er residente. Overførsler af lån bør bogføres til det nominelle beløb efter afskrivninger og nedskrivninger på salgstidspunktet. Disse afskrivninger og nedskrivninger bør indberettes, hvis de kan identificeres, under post 3.2B i skemaet (jf. nedenfor). For så vidt angår MFI'er, som indberetter lån efter hensættelser, bør overførsler bogføres til balanceværdien (dvs. det nominelle beløb efter udestående hensættelser) ([2]).

Kravene i del 5 i bilag I til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) (blok 1.1 i tabel 5a over månedlige data og tabel 5b over kvartalsdata) dækker disse elementer.

For en mere detaljeret definition af posterne, der skal indberettes, se del 5 i bilag I til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) og afsnit 2.3 i manualen om MFI balancestatistik.

— Nettostrømme af lån, som på anden måde er overført, med en indvirkning på lånebeholdninger (3.1B)

Denne post omfatter nettobeløbet vedrørende lån, som er afhændet eller erhvervet i perioden med en virkning på indberettede lånebeholdninger i operationer, der ikke vedrører securitiseringsaktiviteter og beregnes som erhvervelser minus afhændelser. Overførsler bør bogføres til det nominelle beløb efter afskrivninger og nedskrivninger på salgstidspunktet. Disse afskrivninger og nedskrivninger bør indberettes, hvis de kan identificeres, under post 3.2B. For så vidt angår MFI'er, som indberetter lån efter hensættelser, bør overførsler bogføres til balanceværdien (dvs. det nominelle beløb efter udestående hensættelser).

Kravene i del 5 i bilag I til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) dækker disse elementer delvist. Blok 1.2 i tabel 5a over månedlige data og tabel 5b over kvartalsdata dækker data for nettostrømme af lån, der på anden måde er overført, med en virkning på lånebeholdninger, men omfatter ikke:

1) lån afhændet til eller erhvervet fra en anden indenlandsk MFI, herunder gruppeinterne overførsler som følge af omstruktureringer af virksomheder (f.eks. overførsel af en pulje af lån fra et indenlandsk MFI-datterselskab til moderselskabet)

2) overførsler af lån i forbindelse med gruppeinterne omstruktureringer som følge af fusioner, erhvervelser og spaltninger.

Alle disse virkninger skal indberettes i forbindelse med udarbejdelse af datarapporterne. For yderligere oplysninger om de poster, der skal indberettes, se del 5 i bilag I til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) og afsnit 2.3 i manualen om MFI balancestatistik. Hvad angår »Ændringer af MFI-sektorstrukturen«, giver afsnit 1.6.3.4 i manualen for MFI-balancestatistik (og det tilhørende afsnit 5.2 i bilag 1.1) en detaljeret beskrivelse af gruppeinterne overførsler, hvori der skelnes mellem tilfælde, hvor overførsler finder sted mellem særskilte institutionelle enheder (f.eks. før en eller flere af enhederne ophører med at eksistere i en fusion eller erhvervelse), og overførsler, der finder sted på det tidspunkt, hvor nogle enheder ophører med at eksistere, hvorefter der bør foretages en statistisk omklassificering. I forbindelse med udarbejdelse af datarapporterne, hvor indvirkningerne i begge tilfælde er de samme, bør dataene indberettes under post 3.1C (og ikke under post 3.2C).

— Nettostrømme af lån, som er securitiserede eller på anden måde er overført, uden indvirkning på lånebeholdningerne (3.1C)

Denne post omfatter nettobeløbene vedrørende lån, som er securitiserede eller på anden måde overført i indberetningsperioden, uden indvirkning på de indberettede lånebeholdninger, og beregnes som erhvervelser minus afhændelser. Overførsler bør bogføres til det nominelle beløb efter afskrivninger og nedskrivninger på salgstidspunktet. Disse afskrivninger og nedskrivninger bør indberettes, hvis de kan identificeres, under post 3.2B. For så vidt angår MFI'er, som indberetter lån efter hensættelser, bør overførsler bogføres til balanceværdien (dvs. det nominelle beløb efter udestående hensættelser).

([1]) Denne tegnkonvention (som er modsat kravene i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33)) er konsistent med det generelle krav vedrørende tilpasningsdata, som specificeret ovenfor — dvs. virkninger, der medfører stigninger eller reduktioner i udestående beløb, som skal indberettes med henholdsvis positivt eller negativt fortegn.

([2]) Forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) tillader, at MFI'er indberetter erhvervede lån til deres transaktionsværdi, så længe dette udgør en national praksis, som anvendes af alle MFI'er, der er residente i landet. I sådanne tilfælde kan der opstå komponenter i værdiændringen, der skal indberettes under post 3.2B.

Nettostrømme vedrørende ydelse af lån som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske lånetransaktioner i form af gældsfordringer, som medfører en overførsel, hvor disse ikke ophører med at være indregnet på balancen, indgår ikke i denne post.

Kravene i del 5 i bilag I til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) dækker disse elementer delvist. Blok 2.1 i tabel 5a over månedlige data og tabel 5b over kvartalsdata dækker data for nettostrømme af lån, som er securitiserede eller på anden måde overført uden indvirkning på lånebeholdningerne, men lån til husholdninger til boligkøb identificeres ikke separat og bør derfor ekstraheres særskilt fra MFI'ernes interne databaser. Som specificeret ovenfor omfatter kravene ikke:

1) lån afhændet til eller erhvervet fra en anden indenlandsk MFI, herunder gruppeinterne overførsler som følge af omstruktureringer af virksomheder (f.eks. når et indenlandsk MFI-datterselskab overfører en pulje af lån til moderselskabet)

2) overførsler af lån i forbindelse med gruppeinterne omstruktureringer som følge af fusioner, erhvervelser og spaltninger.

Alle disse virkninger skal indberettes i forbindelse med udarbejdelse af datarapporterne.

For yderligere oplysninger om de poster, der skal omfattes, se del 5 i bilag I til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) og afsnit 2.3 i manualen om MFI balancestatistik.

ii) Andre tilpasninger (3.2)

Data om andre tilpasninger skal indberettes for udestående godkendte lån på balancen, undtagen securitiserede eller på anden måde overførte lån, som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen.

— Værdiændringer som følge af valutakursændringer (3.2A)

Bevægelser i valutakurser over for euroen medfører ændringer i værdien af lån, der er denomineret i fremmed valuta, når de udtrykkes i euro. Data om disse virkninger bør indberettes med et negativt (positivt) fortegn, når de netto giver anledning til en reduktion (stigning) i udestående beløb, og er nødvendige for at muliggøre en fuld afstemning af nettolångivning og ændringer i udestående beløb.

Disse tilpasninger er ikke omfattet af kravene i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33). I forbindelse med datarapporterne kan data (eller tilnærmelser heraf), hvis disse ikke er let tilgængelige for MFI'erne, beregnes i overensstemmelse med vejledningen i afsnit 4.2.2 i manualen for MFI-balancestatistik. Den foreslåede estimeringsprocedure begrænser omfanget af beregningerne til større valutaer og er baseret på følgende trin:

1) de udestående beløb vedrørende godkendte lån ultimo måneden forud for starten på perioden og ved udgangen af perioden (post 1 og 4) opdeles efter denomineringsvaluta og fokuserer på puljer af lån denomineret i GBP, USD, CHF og JPY. Hvis disse data ikke er let tilgængelige, kan data for samlede udestående beløb på balancen, herunder securitiserede eller på anden måde overførte lån, som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen — post 1.1 og 4.1 — anvendes,

2) hver pulje af lån behandles på følgende måde. De relevante tal i manualen for MFI-balancestatistik er angivet i parentes:

   — de udestående beløb ultimo måneden forud for starten på referenceperioden og ved udgangen af referenceperioden konverteres til den oprindelige denomineringsvaluta ved anvendelse af de tilsvarende nominelle valutakurser ([1]) (ligning [4.2.2] og [4.2.3])

([1]) ECB's referencekurs bør anvendes. Jf. pressemeddelelse af 8. juli 1998, »Setting-up of common market standards«, der findes på ECB's websted, www.ecb.europa.eu.

— ændringen i udestående beløb i referenceperioden denomineret i fremmed valuta beregnes og konverteres tilbage til euro ved at anvende den gennemsnitlige værdi af de daglige valutakurser i indberetningsperioden (ligning [4.2.4]),

— forskellen mellem ændringen i de udestående beløb konverteret til euro, som beregnet i det forrige trin, og ændringen i udestående beløb i euro beregnes (ligning [4.2.5] med modsat fortegn),

3) den endelige valutakurstilpasning estimeres som summen af tilpasningerne for hver valuta.

For yderligere oplysninger, se afsnit 1.6.3.5 og 4.2.2 i manualen for MFI balancestatistikker.

— Afskrivning/nedskrivning (3.2B)

I overensstemmelse med artikel 1, litra g), i forordning (EU) nr. 1071/20123 (ECB/2013/33) forstås ved »»nedskrivning«: den direkte reduktion af hovedstolen på et udlån på den (statistiske) balance som følge af dets misligholdelse.« Tilsvarende forstås i overensstemmelse med artikel 1, litra h), i samme forordning ved »»afskrivning«: den direkte afskrivning af hovedstolen på et udlån, der medfører, at det fjernes fra balancen.« Virkningerne af ned- og afskrivninger bør indberettes med et negativt eller positivt fortegn, hvis de alt efter omstændighederne netto medfører en reduktion eller en stigning i udestående beløb. Disse data er nødvendige for at muliggøre en fuld afstemning mellem nettolångivning og ændringer i udestående beløb.

For så vidt angår afskrivninger og nedskrivninger, der vedrører udestående lån på balancen, kan data, der er indsamlet for at opfylde mindstekravene i del 4 i bilag I til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/213/2013) (tabel 1A over månedlige tilpasninger vedrørende værdiændringer), anvendes. Det er dog nødvendigt at foretage en særskilt dataekstrahering fra MFI'ernes interne databaser for at adskille virkningen af afskrivninger og nedskrivninger på securitiserede eller på anden måde overførte lån, som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen.

I princippet er data for udestående beløb vedrørende godkendte lån (post 1 og 4) korrigerede for de udestående beløb vedrørende hensættelser i tilfælde, hvor lån er registrerede efter hensættelserne på den statistiske balance.

— Hvis deltagerne indberetter posterne 1.3 og 4.3, bør data for afskrivninger og nedskrivninger af lån omfatte opsigelsen af tidligere hensættelser på lån, som (helt eller delvist) ikke kan inddrives, og bør i tillæg hertil, hvor det er relevant, også omfatte alle tab, der overskrider hensættelserne. Hvis et lån med hensættelser er blevet securitiseret eller på anden måde er overført, skal en afskrivning eller nedskrivning, som er lig den udestående hensættelse, ligeledes bogføres med modsat fortegn for at afstemme ændringen af værdien på balancen, korrigeret for hensættelsesbeløbene og værdien af nettostrømmen. Hensættelser kan ændre sig over tid som følge af nye hensættelser for værdiforringelser og låntab (efter eventuelle tilbageførsler, herunder sådanne, der finder sted, når låntager tilbagebetaler et lån). Disse ændringer bør ikke bogføres i datarapporterne som en del af afskrivningerne/nedskrivningerne (da datarapporterne genskaber værdier med hensættelser) ([1]).

  Adskillelse af virkningen af afskrivninger og nedskrivninger på securitiserede eller på anden måde overførte lån, som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen, kan udelades, hvis særskilte data for hensættelser ikke kan ekstraheres fra MFI'ernes interne databaser.

— Hvis der er praksis for at indberette udestående beløb vedrørende lån efter hensættelser, men de relevante poster (1.3 og 4.3) vedrørende hensættelser ikke indberettes (jf. punkt 4, litra a), skal afskrivninger/nedskrivninger omfatte nye værdiforringelser og låntab på låneporteføljen (efter mulige tilbageførsler, herunder sådanne, der finder sted, når låntager tilbagebetaler et lån) ([2]).

([1]) Dette krav adskiller sig fra indberetningskravene i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).
([2]) Dette krav er det samme som de oplysninger, der skal indberettes af MFI'er, som registrerer lån fratrukket hensættelser i henhold til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33).

Det er ikke nødvendigt at adskille virkningen af afskrivninger og nedskrivninger på securitiserede eller på anden måde overførte lån, som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen, hvis særskilte data for hensættelser ikke kan ekstraheres fra MFI'ernes interne databaser.

I princippet dækker disse poster også værdiændringer, der opstår, når lån securitiseres eller på anden måde overføres, og transaktionsværdien er forskellig fra det nominelle udestående beløb på tidspunktet for overførslen. Disse værdiændringer skal indberettes, hvis de kan identificeres, og bør beregnes som forskellen mellem transaktionsværdien og det nominelle udestående beløb på salgstidspunktet.

For yderligere oplysninger, se del 4 i bilag I til forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) og afsnit 1.6.3.3 i manualen for MFI-balancestatistik.

— Omklassificeringer (3.2C)

Omklassificeringer registrerer alle andre virkninger, der ikke vedrører nettolångivning, som defineret punkt 4, litra b), men som medfører ændringer i de udestående beløb vedrørende lån på balancen, undtagen securitiserede eller på anden måde overførte lån, som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen.

Disse virkninger er ikke dækket af kravene i forordning (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33), og deres virkning estimeres normalt på aggregeret basis ved indsamlingen af makroøkonomiske statistikker. De er dog vigtige på niveauet for de enkelte institutter (eller TLTRO-II-grupper) for at kunne afstemme nettolån-givningen og ændringerne i udestående beløb.

Følgende virkninger skal indberettes for udestående beløb vedrørende lån på balancen, undtagen securitiserede eller på anden måde overførte lån, som ikke er ophørt med at være fratrukket på balancen, og den almindelige konvention for registrering af virkninger, der medfører reduktioner (stigninger) i udestående beløb med et negativt (positivt) fortegn finder anvendelse.

1) Ændringer i sektorklassificeringen eller låntagers hjemsted som medfører ændringer i de indberettede udestående positioner, der ikke skyldes nettolångivning, skal således registreres.

2) Ændringer i klassificeringen af instrumenter. Disse kan også påvirke indikatorerne, hvis de udestående beløb vedrørende lån stiger eller reduceres som følge af eksempelvis omklassificeringen af et gældsværdipapir til et lån eller et lån til et gældsværdipapir.

3) Tilpasninger, der følger af korrektion af indberetningsfejl, i overensstemmelse med instrukser fra den relevante nationale centralbank i henhold til artikel 8, stk. 1, litra c).

I overensstemmelse med artikel 7, stk. 6, medfører erhvervsmæssige omstruktureringer og ændringer i sammensætningen af TLTRO-II-grupper normalt, at det er nødvendigt at indsende den første datarapport igen for at afspejle den nye virksomhedsstruktur og TLTRO-II-gruppesammensætning. I disse tilfælde er omklassificeringer derfor ikke nødvendige.

For yderligere oplysninger, se afsnit 1.6.3.4 i manualen for MFI balancestatistikker. Der bør dog tages højde for de begrebsmæssige forskelle, der er nævnt ovenfor, med henblik på udledning af omklassificeringsdata på niveauet for de enkelte institutter.

TLTRO-II indberetning

Indberetningsperiode: .....

Lån til ikke-finansielle selskaber og husholdninger, undtagen lån til boligkøb (tusinde EUR)

		Lån til ikke-finansielle selskaber	Lån til husholdninger (herunder non-profit institutioner rettet mod husholdninger) undtagen lån til boligkøb	Post	Formel	Validering
Primære aggregater						
1	**Udestående beløb vedrørende godkendte lån ultimo måneden, der går forud for starten af indberetningsperioden**	**0**	**0**	**1**	**1 = 1.1 – 1.2 (+ 1.3)**	
2	**Godkendt nettolångivning i indberetningsperioden**	**0**	**0**	**2**	**2 = 2.1 – 2.2**	
3	**Tilpasninger af de udestående beløb: reduktioner (–) og stigninger (+)**	**0**	**0**	3	3 = 3.1 + 3.2	
4	**Udestående beløb vedrørende godkendte lån ved udgangen af indberetningsperioden**	**0**	**0**	**4**	**4 = 4.1 – 4.2 (+ 4.3)**	**4 + 1 + 2 = 3**
Underliggende poster						
	Udestående beløb vedrørende godkendte lån ultimo måneden, der går forud for starten af indberetningsperioden					
1.1	Udestående beløb på balancen			1,1		
1.2	Udestående beløb vedrørende lån, som er securitiserede eller på anden måde overført, men som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen			1,2		
1.3	Udestående hensættelser mod godkendte lån (*)			1,3		
	Godkendt nettolångivning i indberetningsperioden					
2.1	Brutto långivning			2,1		
2.2	Tilbagebetalinger			2,2		
	Tilpasning af udestående beløb: reduktioner (–) og stigninger (+)					
3.1	Afhændelser og erhvervelser af lån og andre overførsler af lån i indberetningsperioden	0	0	3,1	3.1 = 3.1A + 3.1B + 3.1C	
3.1A	Nettostrømme af lån, som er securitiserede, med en indvirkning på lånebeholdninger			3.1A		
3.1B	Nettostrømme af lån, som på anden måde er overført, med en indvirkning på lånebeholdninger			3.1B		
3.1C	Nettostrømme af lån, som er securitiserede eller på anden måde er overført, uden indvirkning på lånebeholdningerne			3.1C		
3.2	Andre tilpasninger	0	0	3,2	3.2 = 3.2A + 3.2B + 3.2C	
3.2A	Værdiændringer som følge af valutakursændringer			3.2A		
3.2B	Afskrivning/nedskrivning			3.2B		
3.2C	Omklassifikationer			3.2C		

	Udestående beløb vedrørende godkendte lån ved udgangen af indberetningsperioden			
4.1	Udestående beløb på balancen			4,1
4.2	Udestående beløb vedrørende lån, som er securitiserede eller på anden måde overført, men som ikke er ophørt med at være indregnet på balancen			4,2
4.3	Udestående hensættelser mod godkendte lån (*)			4,3

(*) Gælder kun i de tilflæde, hvor lån indberettes efter hensættelser, jf. indberetningsinstrukserne for yderligere detaljer.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE (EU) 2016/811

af 28. april 2016

om ændring af afgørelse ECB/2014/34 om foranstaltninger vedrørende målrettede langfristede markedsoperationer (ECB/2016/11)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, artikel 12.1, artikel 18.1, andet led, og artikel 34.1, andet led,

under henvisning til Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60) ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 1, stk. 4, i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) kan Styrelsesrådet til enhver tid ændre redskaberne, instrumenterne, kravene, kriterierne og procedurerne for gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske operationer.

(2) For at opfylde sit mandat til at fastholde prisstabilitet og i forbindelse med indførelsen af foranstaltninger for at styrke den pengepolitiske transmissionsmekanismes funktion ved at understøtte långivningen til realøkonomien vedtog Styrelsesrådet den 29. juli 2014 afgørelse ECB/2014/34 ([2]). Med denne afgørelse blev beslutningen om at gennemføre en række målrettede langfristede markedsoperationer (targeted longer-termed refinancing operations, TLTROs) over en toårig periode fastsat.

(3) For at styrke ECB's lempelige pengepolitik og den pengepolitiske transmissionsmekanisme ved yderligere at tilskynde bankerne til at låne til realøkonomien besluttede Styrelsesrådet den 10. marts 2016 at gennemføre fire nye målrettede langfristede markedsoperationer (herefter TLTROs-II). Betingelserne for de nye TLTROs-II fastsættes i en særskilt afgørelse. For at gøre det muligt for institutterne at tilbagebetale de beløb, der blev lånt i henhold til de målrettede langfristede markedsoperationer, og at optage lån under den nye række af TLTROs-II besluttede Styrelsesrådet i juni 2016 at gennemføre en yderligere mulighed for frivillig tilbagebetaling for alle udestående målrettede langfristede markedsoperationer.

(4) Styrelsesrådet besluttede også, at de deltagere, der har indsendt de nødvendige data til beregning af den obligatoriske førtidige tilbagebetaling i september 2016, ikke vil blive underlagt ekstra indberetningsforpligtelser.

(5) For at give kreditinstitutterne tilstrækkelig tid til at foretage de nødvendige operationelle forberedelser i forbindelse med den første nye TLTRO-II, bør denne afgørelse træde i kraft straks.

(6) Afgørelse ECB/2014/34 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringer

Afgørelse ECB/2014/34 ændres som følger:

1) Artikel 6 erstattes af følgende:

»*Artikel 6*

Førtidig tilbagebetaling

1. Uden at berøre stk. 2 har deltagerne med begyndelse 24 måneder efter hver målrettet langfristet markedsoperation mulighed for halvårligt at reducere beløbet på eller bringe de målrettede langfristede markedsoperationer til ophør før udløbstid. Datoerne for førtidig tilbagebetaling falder sammen med afviklingsdagene for Eurosystemets primære markedsoperationer, som specificeres nærmere af Eurosystemet.

([1]) EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3.
([2]) Afgørelse ECB/2014/34 af 29. juli 2014 om foranstaltninger vedrørende målrettede langfristede markedsoperationer (EUT L 258 af 29.8.2014, s. 11).

2. Deltagere har også mulighed for at reducere beløbet på eller bringe de målrettede langfristede markedsoperationer til ophør før udløbstid på en dato, der falder sammen med afviklingsdagen for den første målrettede langfristede markedsoperation, der gennemføres i henhold til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/810 (ECB/2016/10) (*). En deltager skal for at kunne gøre brug af proceduren for førtidig tilbagebetaling på den første dato for førtidig tilbagebetaling underrette den relevante nationale centralbank senest tre uger før den førtidige tilbagebetalingsdato om, at deltageren agter at foretage en tilbagebetaling i henhold til proceduren for førtidig tilbagebetaling på den pågældende tilbagebetalingsdato. Denne meddelelse får bindende virkning for deltageren tre uger før datoen for den førtidige tilbagebetaling, som meddelelsen henviser til. For at undgå tvivl skal den yderligere låneramme, der er tilgængelig i forbindelse den målrettede langfristede markedsoperation, som gennemføres i juni 2016 og som skal beregnes i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, fastsættes på grundlag af de lån, der optages i forbindelse med de målrettede langfristede markedsoperationer, der gennemføres fra marts 2015, uden at fratrække beløb, som er blevet tilbagebetalt på den første førtidige tilbagebetalingsdato.

3. For så vidt angår alle øvrige tilbagebetalingsdatoer skal en deltager for at kunne gøre brug af proceduren for førtidig tilbagebetaling underrette den relevante nationale centralbank senest to uger før den førtidige tilbagebetalingsdato om, at deltageren agter at foretage en tilbagebetaling i henhold til proceduren for førtidig tilbagebetaling på den pågældende tilbagebetalingsdato. Denne meddelelse får bindende virkning for deltageren to uger før datoen for den førtidige tilbagebetaling, som meddelelsen henviser til.

4. Hvis deltageren ikke afvikler det forfaldne beløb helt eller delvist på den pågældende dato for førtidig tilbagebetaling i henhold til proceduren for førtidig tilbagebetaling, kan det resultere i, at deltageren bliver pålagt et gebyr. Beregning af det pågældende gebyr sker i overensstemmelse med bilag VII til Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) (**), og gebyret skal svare til det gebyr, der pålægges ved manglende overholdelse af forpligtelserne til at stille tilstrækkelig sikkerhed og afvikle det beløb, som modparten er blevet tildelt for så vidt angår tilbageførselsforretninger med henblik på pengepolitiske formål. Pålæggelsen af et gebyr berører ikke den nationale centralbanks ret til i tilfælde af misligholdelse at gøre brug af midlerne fastsat i artikel 166 i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).

(*) Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2016/810 af 28. april 2016 om den anden række af målrettede langfristede markedsoperationer (ECB/2016/10) (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 107).

(**) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelse af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3).«

2) Artikel 7, stk. 1 og 2, erstattes af følgende:

»1. Deltagere i de målrettede langfristede markedsoperationer, hvis kumulative godkendte nettolångivning i perioden fra 1. maj 2014 til 30. april 2016 ligger under deres fastsatte benchmark pr. 30. april 2016, skal indfri deres initiale og yderligere lån i de målrettede langfristede markedsoperationer helt den 28. september 2016, med mindre Eurosystemet har specificeret en alternativ dato. De tekniske beregninger er nærmere beskrevet i bilag I.

2. Hvis en deltagers samlede lån i forbindelse med dennes yderligere låneramme i de målrettede langfristede markedsoperationer, som gennemføres fra marts 2015 til juni 2016, overskrider den yderligere låneramme, der er beregnet pr. april 2016 som referencemåneden for tildeling, forfalder beløbet for denne overskridende yderligere låntagning til betaling den 28. september 2016, med mindre Eurosystemet har specificeret en alternativ dato. De tekniske beregninger er nærmere beskrevet i bilag I.«

3) Artikel 7, stk. 5, erstattes af følgende:

»5. Hvis deltageren ikke afvikler det forfaldne beløb helt eller delvist på den pågældende dato for førtidig tilbagebetaling i henhold til den obligatoriske procedure for førtidig tilbagebetaling, kan det resultere i, at deltageren bliver pålagt et gebyr. Beregning af det pågældende gebyr sker i overensstemmelse med bilag VII til retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), og gebyret skal svare til det gebyr, der pålægges ved manglende overholdelse af forpligtelserne til at stille tilstrækkelig sikkerhed og afvikle det beløb, som modparten er blevet tildelt for så vidt angår tilbageførselsforretninger med henblik på pengepolitiske formål. Pålæggelsen af et gebyr berører ikke den nationale centralbanks ret til i tilfælde af misligholdelse at gøre brug af midlerne fastsat i artikel 166 i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).«

4) Artikel 8, stk. 4, erstattes af følgende:

»4. Et institut skal, hvis det deltager i en målrettet langfristet markedsoperation, og så længe det har udestående kredit i en målrettet langfristet markedsoperation, hvert kvartal indsende udfyldte dataindberetningsskemaer i overensstemmelse med stk. 1 indtil alle data, der er nødvendige for at fastsætte den obligatoriske tilbagebetalingsforpligtelse i henhold til artikel 7, er blevet indsendt.«

5) Artikel 8, stk. 8, erstattes af følgende:

»8. Med mindre en deltager har tilbagebetalt alle udestående beløb i forbindelse med de målrettede langfristede markedsoperationer i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, skal hver deltager i de målrettede langfristede markedsoperationer årligt gennemgå en undersøgelse af nøjagtigheden af de data, der er indsendt i overensstemmelse med stk. 1. Denne undersøgelse, som vil kunne foretages i forbindelse med den årlige revision, kan udføres af en ekstern revisor. Deltagere kan anvende tilsvarende ordninger, der er godkendt af Eurosystemet, i stedet for at gøre brug af en ekstern revisor. Deltagerens nationale centralbank skal underrettes om resultatet af undersøgelsen. Ved gruppedeltagelse i en målrettet langfristet markedsoperation skal resultaterne videregives til gruppemedlemmernes nationale centralbanker. På anmodning af deltagerens nationale centralbank fremsendes detaljerede resultater fra de undersøgelser, der udføres i henhold til dette stykke, til den nationale centralbank og i tilfælde af gruppedeltagelse i en målrettet langfristet markedsoperation til gruppemedlemmernes nationale centralbanker.«

Artikel 2

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft den 3. maj 2016.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 28. april 2016.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA